

Fatmir Alispahić

Godišnjak 2009

Predgovor

Akademik Muhamed Filipović

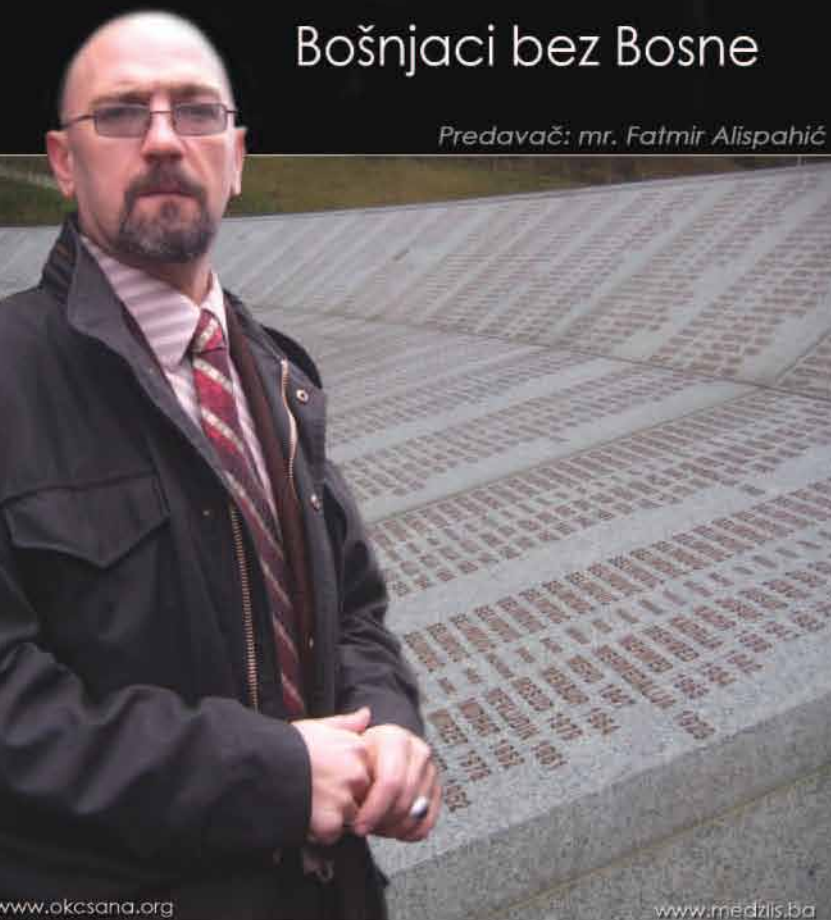
Časno je biti Fatmir Alispahić

Bosna bez Bošnjaka

Bošnjaci bez Bosne

Predavač: mr. Fatmir Alispahić

www.okcsana.org

www.medzlis.ba

Petak, 06.11.2009., u 19 sati, u Starom hotelu

ORGANIZATOR: Omladinski kulturni centar "Atis" - S. Most | Medžlis IZ S. Most

FATMIR ALISPAHIĆ

Fatmir Alispahić
novinar i kolumnista

Fatmir Alispahić

Godišnjak 2009

Predgovor

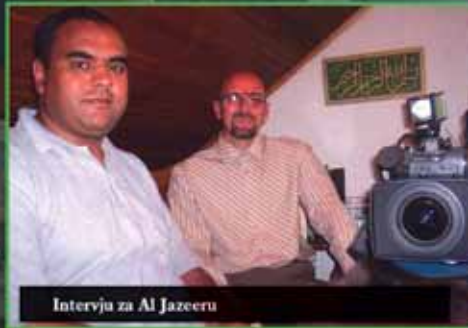
Akademik Muhamed Filipović

Časno je biti Fatmir Alispahić

Foto priča

Fatmirova godina

Naš kolumnist Fatmir Alispahić ove je godine imao preko 50 javnih nastupa, bilo da je riječ o promocijama njegovih knjiga, predavanjima, tribinama, ili o manifestacijama na kojima je nastupio kao promotor. Putovao je Fatmir i ove godine od Srebrenice i Kalesije, do Bihaća i Cazina, svjedočeći angažirani intelektualizam na terenu, na periferiji, među narodom. Fatmir je ove godine objavio i dvije nove knjige, "Marketing tragedije" i "Teror antiterorizma", dao je brojne intervjue, objavio više naučnih i stručnih radova, a završio je i magistarski na temu "Bošnjačka

Intervju za Al Jazeera

U Brčkom

U Janji

Tribina na FIN-u

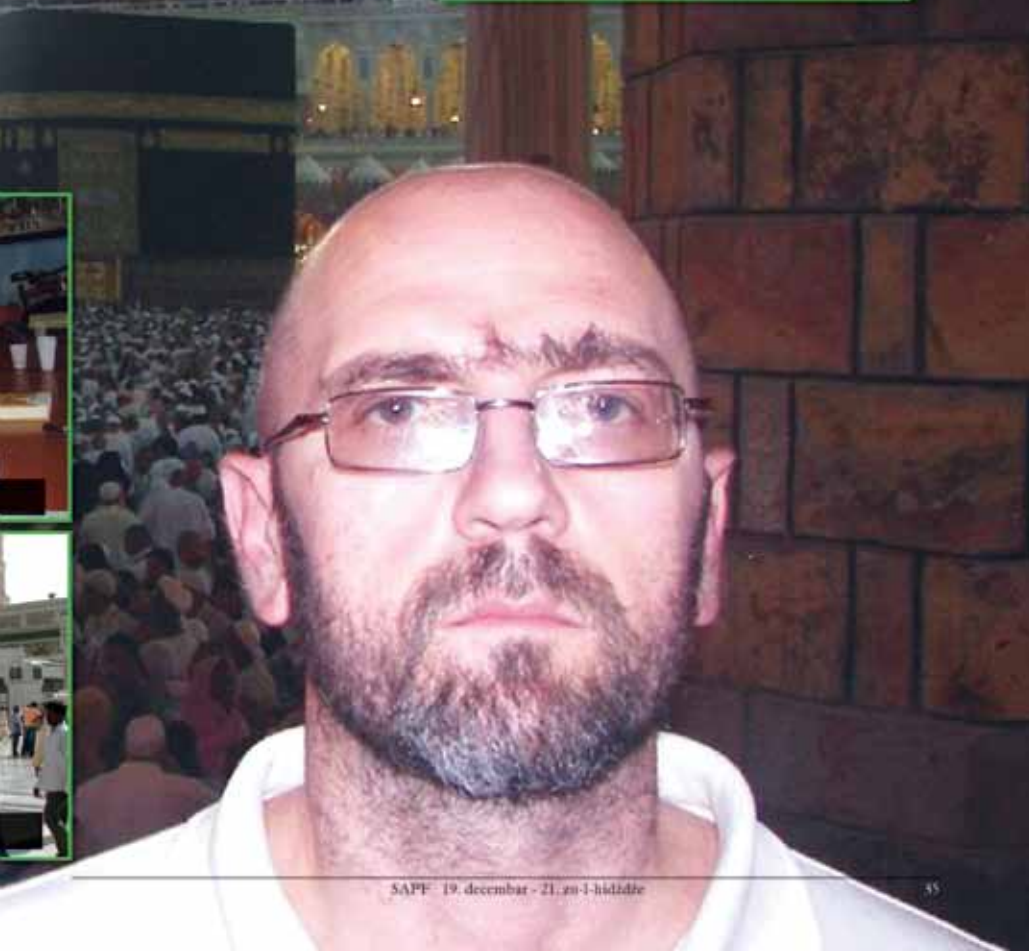
U Medini pred Poslanikovom džamijom

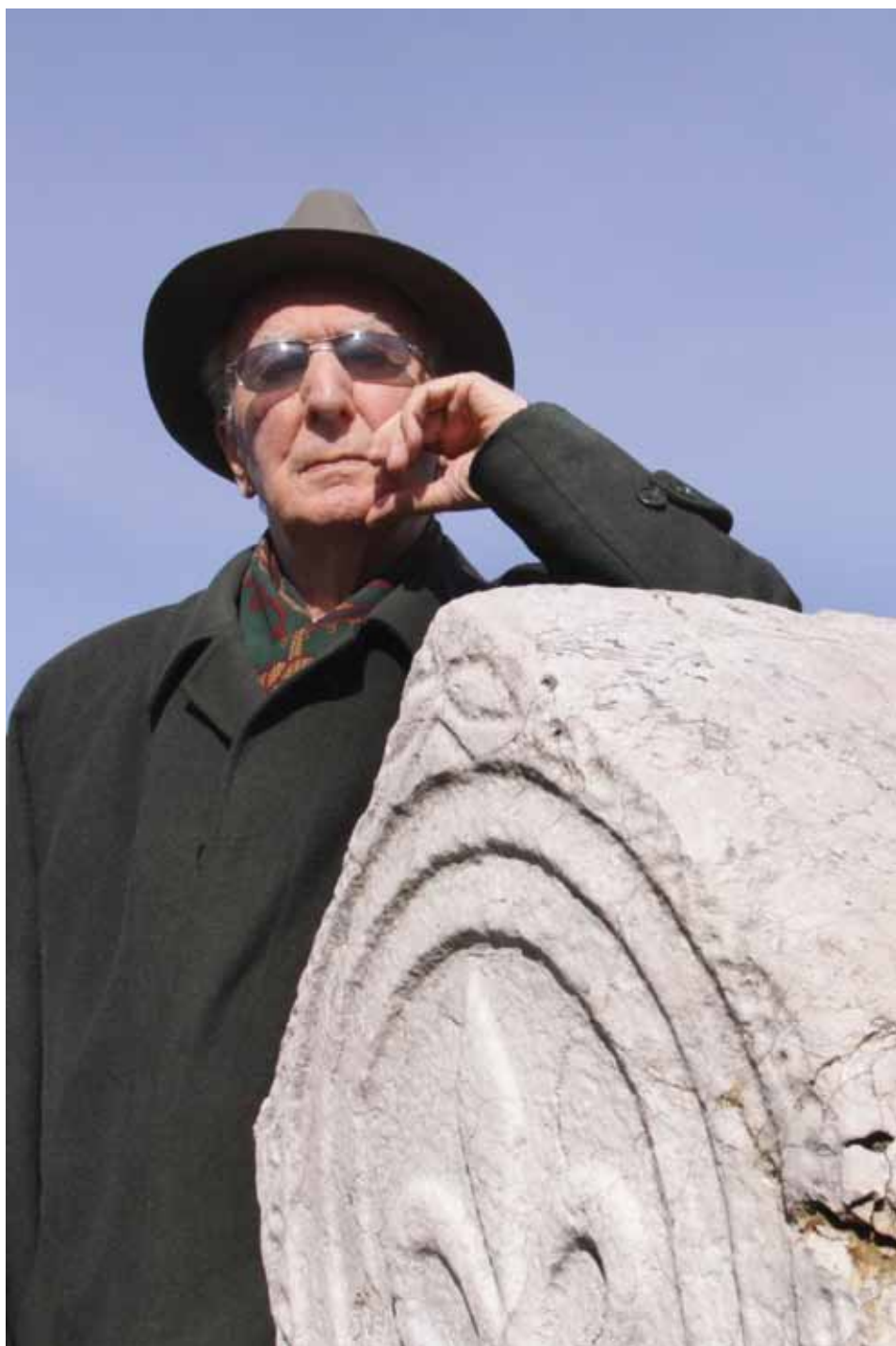
a

ama u austrougarskom periodu", čija će odbrana uskoro na Filozofskom fakultetu u Sarajevu. Ova uspješna Fatmirova godina je njegov razmak na hadži, odakle se vratio prije nekoliko dana, i o čemu već piše svoju novu knjigu. Ovom fotografijom ilustracijom islamskih i bošnjačkih ureta Fatmira Alispahića ne samo da smo željeli podsjetiti naše čitatelje na mjesta koja je pohodio kao kolumnist, već smo nadasve željeli ponuditi sliku angažiranog intelektualizma u Bošnjaka. Na bi dobro da imamo više ovakvih narodnih slika i više ovakvih narodnih slika.

Intervju za tursku državnu televiziju TRT

Časno je biti Fatmir Alispahić

Postoji jedno bitno načelo racionalnog ljudskog djelovanja, a to je načelo da ono što je rasuto treba sakupiti. Osobito je važno da se sakupi ono što je išlo uz tok vremena, koje je i samo rasuto u diskontinuitetu svojih momenata, ali koje se po načelu protoka slijeva u jedinstven vremenski tok, pa se sakupljanjem onoga što je išlo uz tok vremena, otkriva i samo vrijeme. To je smisao svakog sabiranja kao jedne od osnovnih ljudskih radnji, onih od kojih život znače, pa i matematičke radnje sabiranja, jer se oduzimanje samo od sebe sabire u osjećanju gorčine nestanka bilo koje vrste. Ovo pišem da bih izrazio svoje zadovoljstvo jednom novom pojavom u našem intelektualnom i javnom životu, a to je godišnjak javnog djelovanja Fatmira Alispahića, jednog od naših najaktivnijih javnih radnika, koji se od većine ostalih odlikuje jasnim stavovima i odsustvom svake mimikrije, toliko uobičajene u našem intelektualnom svijetu.

Naša, a vjerojatno i regionalna publicistika, dobila je prvi autorski godišnjak. Ne pamtim da je i jedan autor sačinio godišnjak od svojih tekstova, polemika, televizijskih intervjuva, apela i reagiranja, tribina i predavanja, nastupa na protesnim skupovima i mitinzima, novinskih isječaka, pa i duplerica koje su o njegovim aktivnostima objavljivane u štampi.

Institucije prave godišnjake, kao preglede svojih godišnjih aktivnosti. Pojedinci rijetko imaju stvaralački i sadržajno dinamične godine koje bi zavređivale da budu bilježene u formi godišnjaka. Interes je građanskog društva da se predstave javne aktivnosti jednog takvog intelektualca, kako bi se mogla sagledati njihova cjelina, barem u jednoj godini, ako se već godišnjakom ne može nazvati pregled cjelokupne javne djelatnosti ljudi koji su dodali svoj kamen u mozaik našeg političkog i intelektualnog javnog života. Tim prije što su kod nas rijetki intelektualci, neovisni i nestranački, koji iskazuju toliki stupanj angažiranosti, i koji se toliko susreću s narodom, koliko je to 2000-tih godina činio Fatmir Alispahić. Upravo je njegova javna i otvorena djelatnost učinila da on bude zapažen, podržavan ali i napadan od onih koji pretpostavljaju tajno mišljenje i odlučivanje o javnim stvarima, javnom i otvorenom argumentiranom govoru.

Zanimljivo je da „Godišnjak 2009“ počinje duplericom iz „Saffa“ koja je posvećena Fatmirovoj uspješnoj 2008. godini, što znači da se slična publikacija mogla priređivati i prethodnih godina. Drugo, sama mogućnost da jedan angažirani intelektualac sačini godišnjak, kao sažeti i ilustrirani pregled svojih spisateljskih i tribunskih aktivnosti, vrijedna je pažnje, i kao žanrovski i kao izdavački pothvat. (Vrijedi napomenuti da je Fatmir Alispahić već osvježavao ljetopisne žanrove, kada je objavio „Ljetopis 2005“, sa dnevnim komentatorskim pregledima najvažnijih događaja u 2005. godini.) A da bi se uopće razmišljalo o formi autorskog godišnjaka, treba poći od same građe za ovu knjigu, od onoga što jeste bio i značio Fatmir Alispahić u jednoj godini svoga života. Jer sadržaj „Godišnjaka 2009“ je uvjetovan i ispisan Fatmirovim aktivnostima, a tek potom uobličen formom onog što u suvremenoj kulturi uopće znači godišnjak.

Preporučio bih da ovu knjigu ne čitate od prve stranice iza ovog predgovora, već da vam prva stranica bude na broju 28, jer se tu nalazi luka iz koje je prema nama isplivljavao Fatmir Alispahić. Pogledajte te zatvoreničke fotografije i na njima pronađite Fatmira Alispahića! Jedan od naših najpoznatijih intelektualaca, u tuzlanskoj administraciji, kod načelnika Jasmina Imamovića, nije zaposlen kao intelektualac - već kao izdavač potvrda o smrti! To je konkretna cijena njegove slobode mišljenja i konkretan dokaz njegove neovisnosti. Jer da je ičiji, pa valjda bi sjedio u ma kakvoj fotelji! Toliki bezimeni i nepismeni sjede u foteljama, dok Fatmir Alispahić čuči na podu. U rodnoj Tuzli! Paradoks je veći kad se zna da je Fatmir Alispahić o Tuzli ostavio brojne pisane spomenike, brojne monografije, jedan je od njenih najznačajnijih autora, a umjesto da njegova stručnost bude cijenjena kako i priliči, on je izdavač - potvrda o smrti! A kad zatreba i slugač kopiranih akata za općinske funkcijonere, naravno, prolazne i bezimene. Kafkijanska administracija koja mu je smislila dovoljno ponižavajući posao, držala je na oku njegove kretnje, pa se kao dodatno kreativno umijeće, i dodatna žrtva, treba smatrati kad Fatmir stigne uveče biti u Gornjem Vakufu, a sutradan ujutro na poslu. Jer on i kad je magistrirao nije mogao dobiti pet dana koje mu po zakonu pripadaju, već je morao koristiti godišnji odmor. Taj kontekst iz kojeg su nastajali tekstovi, taj vremenski i represivni tjesnac iz kojeg su kretala putovanja Fatmira Alispahića, značajni su za uočavanje usamljenosti jednog ovakvog nastojanja. A usamljenost Fatmira Alispahića mnogo je šira od njega samoga. Između njegove misli i njegove „potvrde o smrti“, između njegovog osjećaja slobode i njegove zarobljenosti u kaznu jedne palanačke administracije - ogromna je provalija,

i tu mosta nema. Onaj ko je mislio da se magistar književnohistorijskih nauka Fatmir Alispahić može uhapsiti i stjerati u mjeru tuzlanskog mrtvozornika i izdavača potvrda o smrti, prevario se - u gluposti i oboljelosti! Jer duh ide dalje, a zloba ne ide. Fatmir zbog ovog ne treba da se brine, jer je sve to što doživljava kod naših „demokrata“, jasna ocjena njihove demokracije i ujedno satisfakcija za svakog čovjeka kojemu su sloboda i pravo na svoje lično i upravo zbog toga jedino odgovorno mišljenje, uz njegovu nesumnjivu sposobnost za nešto takvo, važnije od sposobnosti da konformizmom i ulizivanjem malim i upravo zbog toga teškim moćnicima, sebi osigura neko lukrativno ili barem pristojno radno mjesto i položaj u društvu. U društvu kakvo je naše, a za koje su zaslužni naši vladajući svih vrsta, biti parija je jedino časno i intelektualno i moralno vrijedno.

Dokaz za to je i ova posebna knjiga, ovaj „Godišnjak 2009“, koji je višestruko novitetan. Pored pomenutog konteksta iz kojeg proizilazi, „Godišnjak 2009“ daje kratki pregled najznačajnijih tekstova koje je u 2009. godini objavio, kao i najznačajnijih predavanja koje je održao i istupa koje je imao Fatmir Alispahić, sa mnoštvom fotografija i ilustracija. To znači da bi ovaj godišnjak, od stotinjak stranica, mogao biti nekoliko puta duži da su u njemu doneseni kompletni sadržaji, a na samo rezime i najupečatljiviji dijelovi kolumni. Reagiranja i otvorena pisma uglavnom su objavljena bez skraćivanja. Svi sadržaji pojedinačno mogu se po naslovima pronaći kompletni na www.alispahic.net i na još nekoliko web sitova, tako da nam ovaj „Godišnjak 2009“ biva neka vrsta kataloškog vodiča kroz Fatmirovu 2009. godinu.

Oko stotinu naslova u ovoj knjizi svjedoče da je Fatmir Alispahić prosječno svaka tri-četiri dana bio prisustan u javnosti, ili kao autor, ili kao predavač, a da pri tome iza njega nije stajala ni jedna od struktura aktuelne moći u Bosni i Hercegovini. Upravo ta činjenica legitimira domoljublje kao osnovnu pokretačku energiju Fatmira Alispahića. Zato je jedna Fatmirova godina zavrijedila da bude zabilježena u formi godišnjaka, koji ostvaruje smisao i kao zapis o jednom posebnom pregnuću, a i kao uzor intelektualnog aktivizma. Mnogi dijelovi iz „Godišnjaka 2009“ inspirativni su za posebnu analizu i raspravu sa historiografskog i ideološkog stanovišta, ali to pripada drugim tekstualnim formama. Zanimljivo je pratiti i kako autor koji je obilno klevetan kao tzv. vehabija, antisemita, ultradesničar, fašista i sl., za kojeg magazin „Dani“ traže zatvorsku kaznu od jedne do pet godina, organizira akciju čišćenja Jevrejskog groblja, priređuje cyber izložbe kojima slavi antifašizam i

zajedništvo i na svakom koraku govori o toleranciji, ali, istovremeno i razotkriva potlačenost bošnjačkog naroda, što je očito njegov najveći grijeh. Tekst svaki, pa i ovaj, od slova je, odštampanih, tvrdih i postojanih, pa nikud ne može pobjeći to što je Fatmir Alispahić pisao i govorio. A nikud neće pobjeći ni klevete koje su na njegovu čast izrečene. Sud je vremena pravedan.

U društvu kakvo je naše sadašnje i među intelektualcima i moćnicima kakve mi imamo, časno je biti Fatmir Alispahić.

Muhamed Filipović

4. januar, nedjelja, 14:00

TELERING na OBN

Kraj prošle godine obilježen je teškim moralnim potresom bošnjačke politike. Lider SDA Sulejman Tihić je nakon izjave u Banjoj Luci da je Republika Srpska realnost koju niko ne može ukinuti, dotakao samo dno u ulizivanju velikosrpskim mentorima, jer je izgovorio ono što nikada ne bi smio izgovoriti ni jedan mentalno zdrav Bošnjak – da Bošnjaci prevazilaze poziciju žrtve. Takvo mišljenje nema uporišta ni u moralu, ni u povijesti, ni u realnosti. Nemoralno je navikavati žrtvu da zaboravi da je žrtva. Zamislimo da neko danas kaže Jevrejima kako trebaju prevazići poziciju žrtve i zaboraviti da ih je u holokaustu ubijeno šest miliona?! Antifašizam je i kultura pamćenja, kao prevencija ponavljanja tragične povijesti. Bošnjaci su žrtva u kontinuitetu, od odlaska Turske na ovamo, jer se periodično ponavljaju, i traju, različiti oblici genocida nad Bošnjacima. Na kraju, Bošnjaci su žrtva danas, svakog časa, dok se krčmi njihova preostalost na bosanskom tlu, dok im se raznim metodama blokira povratak na imovinu sa koje su protjerani, dok im se priječi institucionalno povezivanje sa stotinama hiljada Bošnjaka u dijaspori, dok ih se svodi na getoiziranu, obespravljenu, progonjenu grupaciju koja skapava na frtalju bh. teritorije. Ne postoji realna mogućnost za prihvatanje upute Glavnog odbora SDA i njihovog sultana Sulejmana Tihića - da Bošnjaci napuštaju poziciju žrtve. Jer, i kad bi htjeli napustiti tu poziciju, Bošnjaci ne mogu promijeniti povijest u kojoj su kontinuirano bili žrtve, niti mogu promijeniti sadašnjost u kojoj žive život žrtve. Sulejman Tihić je za svoj progon bošnjačke žrtve, u koji je uvukao i SDA, obilato nagrađen hvalospjevima diljem Srbije, ali i Republike Srpske, u kojoj je od „Nezavisnih novina“ proglašen za „Ličnost godine“. Nije teško pretpostaviti kakav to treba biti Bošnjak koji će u Republici Srpskoj, koja je sazdana na kostima bošnjačkih civila, uznapredovati do „ličnosti godine“. To može biti samo onaj Bošnjak koji negira stradanje Bošnjaka i time genocidnu tvorevinu pere od njene genocidne suštine. Sljedbenici Radovana Karadžića nisu štedjeli dlanova i darova da po tjemenu potapšu i kostima nagrade ovakvog fenomena.

7. januar, srijeda, 19:00

TUZLA, Klub „Oaza”

Iz predavanja u povodu Dana ašure

Šta je naša stvarnost? Islamofobijske uvrede koje se svakih nekoliko dana poslažu u medijskom prostoru glavnog grada. Šta je koga briga što je Milorad Dodik, jedan normalan poziv reisa Cerića za jedinstvom bošnjačkih političara, proglasio homeinizacijom, što bi se srpskim jezikom razumljelo – islamizacijom svega i svačega po BiH?! Šta je koga briga što jedan priprosti novinar „Oslobođenja“ piše da je „ezan jeziv“, te što potura vezu između džamije i ubistva Joze Leutara? Zamislimo da sam ja napisao kako je jeziva zvonjava crkvenih zvona, digla bi se i kuka i motika da zaštiti Sarajevo od tzv. muslimanskog ekstremizma! Islam se u Sarajevu može slobodno vrijeđati, a da niko ne reagira. Već smo svikli da se reisa Cerića vrijeđa svako malo. Šta je koga briga! Pri tome je normalno da kardinal Puljić daje političke izjave i da Biskupska konferencija razmatra političko stanje u zemlji. Jer, Vinko je vazda sekularan, on je lučonoša demokratije, pa se niko i ne osvrće kad se Katolička crkva miješa u politiku aktivnije od ajatolaha Homeinija. Sve ovo kazuje da je jedinstvo imperativ bošnjačkog opstanka.

9. januar, petak

Tihić je grobar SDA (II dio)

Iz kolumne u „Saffu“

SAFF

Najjača bošnjačka stranka je postala garant očuvanja Republike Srpske! Niko iz SDA nije našao za shodno da – vrisne, kada je njihov lider, u njihovo ime, zagarantirao opstanak tvorevine koja je nastala na genocidu nad Bošnjacima. Pa nisu im valjda pare u parlamentima važnije od naših žrtava i od naše zemlje?! Zar im može biti preča milost Sulejmana Tihića od Allahove milosti?! Ali, ovo je bila samo najava krajnjeg bezdana u koji će Sulejman Tihić survati SDA izjavom o progonu bošnjačke žrtve.

14. januar, srijeda, 17:00

SARAJEVO, sala Općine Novi Grad Sarajevo

Tribina o Gazi

*Učesnici: Džemaludin Latić, Muhamed Filipović, Mufid Memija,
Avdo Hebib, Fatmir Alispahić*

Iz izlaganja

Živimo u zatočenom društvu. Živimo u društvu u kome je normalno da se palestinske žrtve nazivaju militantima i da se cionistički zločinci nazivaju antiteroristima. Živimo u društvu u kome je normalno da nema medija na jednom ovakvom skupu. Ovo društvo bez ikakvog stida, legalno i zvanično, neće da suosjeća sa tragedijom Palestine. Odakle proizilazi takva bestidnost? Ovo društvo ima cionistički karakter, jer i kod nas, i u Evropi, i u svijetu, vladaju države bez države, vladaju lobiji, koji parama i globalnim ucjenama, prelaze državne granice. Na istoj paraleli, na istoj komunikacijskoj ravni, egzistira cionistički zločin nad palestinskim civilima. Evo, u Bosni i Hercegovini, desetak godina poslije genocidne agresije, izmišlja se tzv. islamski terorizam, ali niko ništa ne govori o živom terorizmu, u organizaciji četničkih i ustaških hunti, koje i dan danas imaju svoje kampove za obuku terorista. Mijenjaju se pozicije agresora i žrtve. Govori se o tome da će Sud Bosne i Hercegovine, u narednom periodu, progoniti one koji su bili žrtva, one, dakle, koji su se zalagali za odbranu žrtve, za odbranu prava na život. U kakvom to društvu mi to živimo, kakve su slobode tog društva, da li ovo društvo ima moralne vertikale i ko ih čuva? Ko je odgovoran za to? Odgovorni su oni koji su na sebe uzeli obavezu da vode ovaj narod. A voditi narod znači i odgajati narod. Voditi narod znači i voljeti taj narod, i brinuti brigu o duhovnom i moralnom stanju tog naroda. To mi nemamo i zato se raspadamo po svim šavovima, u društvu iz kojeg nam je oduzeto sve ono što čini mehanizme samoodrživosti. Govorim ovo zbog ambijenta u kome se mi prisjećamo Palestine i ambijenta u kome mi suosjećamo sa tragedijom Gaze. Mi prvo moramo bitke dobiti sami sa sobom, jer gubimo i generacije koje se sada rađaju.

15. januar, četvrtak, 15:00

SARAJEVO, *Internacionalni univerzitet Sarajevo*

Fatmir Alispahić je kao gost predavač na Internacionalnom Univerzitetu Sarajeva (International University of Sarajevo), na predmetu „European Politics“, održao predavanje na temu

„Bosanska paradigma u regionalnim relacijama“

Iz predavanja

Bosanski identitet je kulturalna, time, povijesna činjenica, koju je moguće potvrditi na mnoštvu duhovnih postignuća koja svjedoče da su ljudi u Bosni i Hercegovini svoja obzorja gradili potičući iz bosanske običajnosti i ponirući u nju. Bosanska običajnost podrazumijeva jedan prefinjeni, filigranski model ponašanja, čija je suština u tananom oprezu da se ne povrijedi drugi i drugačiji. Poštivanje i proslava drugosti ustoličena je kao centralna vrлина u bontonu bosanske običajnosti. Ostavljena su mnoga, prije svega, literarna svjedočenja o osobnosti bosanskog identiteta, usmjerenosti i prožetosti njegovih činilaca. Taj interkulturalni specifikum svojstven je u Evropi jedino Bosni i Hercegovini, i otud govorimo o bosanskoj paradigmi, kao primijenjenom uzoru za funkcioniranje zajednica koje računaju na toleriranje i saživljavanje svakovrsnih različitosti. Na žalost, genocidna destrukcija i apsolutno nerazumijevanje Evrope za vrijednosti bosanske paradigme, doveli su do razaranja onoga najvrednijeg što je Bosna i Hercegovina imala – bosanskoga bića. Evropska jednookost nije imala „drivera“ da bosansku vrijednost očita kao što se očitava vrijednost svakog spomenika pod zaštitom UNESCO-a. O bosanskom identitetu, na žalost, ne-realno je govoriti kroz futurističku optiku, jer za takvo što više nema uporišta. Isuviše su snažne hrvatske i srpske otuđenosti od Bosne i bosanskoga, i isuviše je depresivna bošnjačka zagubljenost u unutarnim i vanjskih zavjerama, da bismo mogli vjerovati kako će se bosanski identitet čudom ovatriti iz pepela. Bosanski identitet otud više pripada opipljivoj kulturnoj povijesti, baštini ni na nebu ni na zemlji, koja govori o pripadnosti jednoj posebnoj kulturi zajedništva, nego li što ova sintagma pripada današnjici i društvenom i političkom realitetu Bosne i Hercegovine.

15. januar, četvrtak, 20:00

Piramida na BHT, veliko finale

*“Da ste manje čitali Karla Marksa, a da ste proučili Kur’an,
znali biste za sudbinu Lutovog naroda.”*

(Iz jednog od tri game showa “Piramida” u kojima je sudjelovao Fatmir Alispahić.)

16. januar, petak, 18:00

JABLANICA, Tribina u organizaciji KDB „Preporod“ Jablanica

Bošnjačkim umom gospodare drugi

Na tribini u organizaciji KDB „Preporod“ Jablanica Fatmir Alispahić je govorio na temu medijske kampanje protiv istine, rekavši da – “narod nikada nije ni za šta kriv, već da krivicu za pogrešno mišljenje ili stremljenje naroda uvijek snosi sistem, čiji su mediji ključni stub”. To je potvrdio primjerom da - „ako su Bošnjaci danas manje Bošnjaci i muslimani nego što su to bili odmah nakon genocidne agresije, onda je to proces koji ima svoje uzročnike, od kojih je prvi u okupiranom medijskom sistemu koji strateški djeluje na razgradnji nacionalnog i vjerskog bića bošnjačko-muslimanskog naroda”.

Fatmir Alispahić je dalje kazao da su mediji najvažniji organ jednog naroda i jedne države, a da su Bošnjaci u tom smislu ostali bez intelektualnog kompasa, te su prepušteni pometnji i volji drugih za njihovim uništenjem. Bošnjačkim umom danas gospodare drugi, oni koji su okupirali medijski sistem. Alispahić je naveo primjer da su Bošnjaci 1890. godine imali 12 listova u BiH, a da danas nemaju ni jedan, te je za to optužio bošnjačke političare koji su odrođeni od naroda, zabavljeni šićarom i nesposobni da razmišljaju i rade dugoročno i strateški. Alispahić je pozvao prisutne da narodom pronose spoznaju kako ne treba vjerovati državnim i federalnim medijima, koji su se osvjedočili kao poluge srpske i hrvatske hegemonije.

Govoreći o medijskom odnosu prema kulturi pamćenja Alispahić je ustvrdio da je priznavanje genocida u Srebrenici podvala na koju se upecao bošnjački narod, s obzirom da smo zbog priznavanja Srebrenice pristali marginalizirati sva druga naša stratiša. Zato nećete nikad doživjeti – rekao je Alispahić - da bude direktan prenos dženaze u Prijedoru, ili Zvorniku, ili Bratuncu, jer je genocid nad Bošnjacima getoiziran u Srebrenicu, što je blago kazano – nepotpuna istina, a mi smo na tu nepotpunu istinu pristali.

17. januar, subota, 13:00

SARAJEVO, Baščaršija

Šetnja za Palestinu

(od Predsjedništva do Sebilja)

Centralno obraćanje pred Sebiljom

Braćo i sestre, šta je nama Palestina? Isto ono što smo mi sami sebi. Zbog toga što Palestinu, mi Bošnjaci, živimo. Mi živimo sudbinu naroda koji je izgnan sam od sebe, izgnan sam pred sobom, izgnan pred svojom slobodom.

U momentu kada treba da svjedočimo svoju slobodu, svoju humanost, svoje muslimansko jedinstvo, mi nemamo nikoga u političkoj eliti da bude danas

ovdje i imamo vrlo malo iz akademske elite koji su našli za shodno da dođu. Šta to kazuje o nama samima? Kazuje da smo prestrašeni i da je našim društvom zavladao autocenzura. Palestina jeste bošnjačko pitanje, zbog toga što mi živimo paradigmatu palestinske sudbine. ...Zbog toga što nas je milion protjeranih, zbog toga

što nas je dvjesto hiljada ubijenih, zbog toga što se topimo i isparavamo sa naših vjekovnih ognjišta, i što nas više nema tamo gdje nas je bilo, i što sami nećemo da nas ima tamo gdje nas je bilo.

17. januar, subota

Strah od antifašizma

Iz komentara u „Dnevnom avazu”

Nekoliko mršavih skupova protiv genocida u Gazi šalju dvije poruke: da Bošnjaci ipak suosjećaju, ali da je oskudnost protesnih skupova uzrokovana činjenicama da „institucije sistema (i) bošnjačke političke stranke“ imaju direktivu da se drže po strani zbog privatne računice svojih lidera. Otud ne vidjesmo da je i jedna „institucija sistema“, na čijem je čelu Bošnjak, bila (su)organizator ma kakve akcije solidarnosti sa žrtvama genocida u Gazi. Jeftino koketiranje bošnjačkih političara sa izraelštinom ne samo da je dovelo narod u zabunu, već je sputalo ogromnu energiju solidarnosti i humanitarnosti. Zbog toga ova šutnja više nije samo politički i moralni, već i humanitarni kriminal. Bošnjačka politika mora postati ponizni sluga narodnih interesa, kako bi predstavljala antifašistička i sva druga opredjeljna bošnjačkog naroda. Danas su to otuđeni centri moći koje treba izliječiti i držati pod kontrolom civilnog društva. Tako je to kod svih samoodrživih i demokratski emancipiranih naroda.

23. januar, petak

Bošnjačko ulizivanje cionizmu

Iz kolumne u „Saffu“

SAFF

Ružno je što je SDA genocid nad Palestincima u Gazi uzela u usta tek kad je Milorad Dodik prozvao Sarajevo i uputio pismo podrške Izraelu. Ružno je što se i SDP probudio tek zbog Dodikove perverzije, ali ne i zbog 20-odnevno genocida u Gazi. Tri hefte trajalo je masakriranje Palestinaca, ali ni Tihić, ni Silajdžić, ni Lagumdžija, kao personifikacije njihovih privatiziranih stranaka, nisu imali antifašističkog dostojanstva da osude izraelske zločine. ...Da se ne zamjere cionistima. Nije ih mogla razdrmati i pokrenuti ni jedna od onih stotine slika ubijene palestinske djece, ali ih je razdrmao „goveđi gulaš“ iz Laktaša. U protivnom, našli bi se ovi (anti)bošnjački lideri makar na jednom od desetak raznih skupova koji su organizirani u Sarajevu i oko Sarajeva u znak protesta zbog genocida u Gazi.

29. januar, četvrtak

Izjava za javnost Džemaludina Latića i Fatmira Alispahića

u povodu izraelskog negiranja genocida nad Bošnjacima i drugim narodima koji su bili žrtve genocida

Kao pisci iz naroda koji je bio žrtva genocida, dižemo glas protesta protiv napada izraelskih zvaničnika na svetost bošnjačke žrtve, a time i na bošnjački narod, kome se pripisuje da je nanosio bol i patnju bosanskim Srbima, a iz pozicije „terorizma i ekstremnog fundamentalizma“. Izraelski predsjednik Šimon Perez je svojom prepiskom sa entitetskim premijerom Miloradom Dodikom drsko povrijedio suverenitet države Bosne i Hercegovine, jer komunicira sa osobom koja ne predstavlja našu državu, već entitet koji nema državne atribute. Drugo, izraelski Predsjednik naglašava „zajedničku bol i patnju“ sa bosanskim Srbima, čime implicira da je bošnjačka žrtva genocida nanijela bol i pat-

nju srpskom narodu, kao što je, izgleda, 400 ubijene djece u Gazi nanijelo bol i patnju izraelskom narodu. Stavljanje bošnjačke žrtve u kontekst „terorizma i ekstremnog fundamentalizma“ bezočna je laž, najmanje iz dva razloga: prvo, nikada niko nije stradao ni od kakvog tzv. bošnjačkog terorizma, dok Bošnjaci redovno stradavaju od terorizma Republike Srpske, o čemu svjedoče stalni napadi na povratnike i na džamije; drugo, bosanski Srbi nisu od Bošnjaka doživjeli nikakav genocid, kakav su Bošnjaci doživjeli u Srebrenici od strane Republike Srpske. Prema tome, Srbi su u Bosni i Hercegovini bili jedino žrtve Radovana Karadžića i Ratka Mladića koji su ih gurnuli u rat, u kome su ginuli kao vojnici, dok su Bošnjaci stradavali dominantno kao civili, kao žrtve masovnih egzekucija, mučenja, izgladnjivanja i protjerivanja. Ovim povodom osuđujemo uvredu za sve žrtve genocida koju je izrekao visoki izraelski diplomat Pinhas Avivi rekavši „da je za njegovu zemlju jedini genocid holokaust“ (FENA 28.1.2009., 20:51). Holokaust jeste bio najteži genocid u historiji, čije razmjere su jedino uporedive sa izraelskim genocidom nad Palestincima koji traje decenijama, uz podršku Amerike i šutnju mnogih zapadnih i islamskih zemalja. Poštovanje prema jevrejskim žrtvama holokausta ne isključuje naše poštovanje prema palestinskim žrtvama. Antifašizam se ne može graditi samo na holokaustu, već i na jednakom poštovanju srpskih žrtava u Jasenovcu ili u Kragujevcu, hrvatskih žrtava u Blajburgu ili u Vukovaru, ali i bošnjačkih žrtava u Srebrenici i u drugim mjestima u Republici Srpskoj u kojima je zločinom genocida istrebljen bošnjački narod.

31. januar, subota, 19:00

Iz komentara o Prudskom sporazumu

Centralni dnevnik sa Senadom Hadžifejzovićem, NTV Hayat

Šta ćemo dobiti a šta izgubiti izglasavanjem Prudskog sporazuma? Do bit ćemo četiri entiteta od kojih će jedan biti, tj. ostati, Republika Srpska. Ostala tri entiteta će biti u Federaciji. Hrvati će dobiti frtalj Bosne, iako ih je po popisu bilo tek 16 odsto. Dva bošnjačka geta, u okolini Bihaća, i od Zenice do Tuzle, neće zauzimati ni sadašnji frtalj, pošto će Kanton Sarajevo postati zajednički distrikt u kome će Bošnjacima pripasti parče vlasti. S obzirom da će Istočno Sarajevo ući u taj distrikt Sarajevo, kao navodni ustupak srpske strane, očekivati je da će disciplina naseljavanja Srba

promijeniti etničku sliku Sarajeva. Istočno Sarajevo je već par godina najveće gradilište stanova na Balkanu. To se zove planiranje porodice. Radovan Karadžić će konačno sići u Sarajevo. Prudskim sporazumom, dakle, dobijamo ustavno betoniranje Republike Srpske, ozvaničenje hrvatskog entiteta, pobrđavanje Sarajeva, te zaokruživanje dva bošnjačka rezervata, koja po svemu podsjećaju na enklave u kojima danas žive Palestinci. Konačno, popisom stanovništva se priznaje uspjeh genocida i propast Aneksa sedam, čime Prudski sporazum postaje spomenik zločinu i etničkom čišćenju.

31. januar, subota, 14:00

SARAJEVO, sala Parlamenta BiH

Iz obraćanja na „Svebosanskoj konferenciji”

*na kojoj je dignut glas akademske javnosti
protiv Prudskog sporazuma*

Nenormalno je postalo normalno, i obratno. Proces je generalan, pa su bosanski patrioti postali tzv. ekstremisti, dok su se u institucije sistema, kao čuvari bh. državnosti i bh. društva uselili, i zamaskirali, sljedbenici velikosrpskog, pa i velikohrvatskog projekta. Odatle, natenane, završavaju započeti posao. Navodna borba za demokratske vrijednosti danas podrazumijeva podržavanje sistema koji pod maskom antinacionalizma progoni bosanski patriotizam, kako bi zaštitio prikrivene sljedbenike četništva i ustaštva. Naspram velikosrpske mržnje prema BiH, preostali i nepotušeni bosanski patrioti nalaze se u ponižavajućoj poziciji da vidljivim i nevidljivim gestama kleče na koljenima pred srpskom politikom, moleći je da ovu državu prihvati kako god i koliko god. Politika koja je skrivila smrt 200.000 civila i progon milion građana BiH, danas je, uprkos zločinstvu, ta oko čijeg se prijestolja motaju žrtve, pognutih glava, da je zamole za život bosanske države. Makar za privid života! Tragično je što smo došli u poziciju ne samo da srpstvo sultani Bosnom koju je prethodno poharalo, već da sultani i bošnjačkom politikom koja, doduše, ni prije nije znala prva povući potez, a koja danas pogotovo nema snage i za šta više osim da prebire posljedice svoje zatucanosti.

6. februar, petak

Džihad protiv bošnjačke samomržnje

Iz kolumne u „Saffu“

SAFF

Splet povijesnih trauma stvara neprirodni elektricitet između bošnjaštva i bosanstva, a trebalo bi da se radi o sljedstvenoj, rodbinskoj, značenjskoj povezanosti, po kojoj bošnjačko ne negira bosansko, samim tim što bez bosanskog nema ni bošnjačkog. Traumatizirane bošnjačke pameti misle, pak, kako bi briga za bošnjačko ugrozila bosansko, jer bi se tako ojačale srpske i hrvatske zasebnosti. Pogrešno! Srpske i hrvatske zasebnosti postoje neovisno od toga koliko Bošnjaci bili bliski svojoj zasebnosti – koje svakako nema bez bosanstva. Aktuelna pomama za bosanstvom u bošnjačkom establišmentu uzrokavana je nerazumijevanjem razloga zbog kojih je bošnjački narod doveden u stanje raspadanja, pa se u skladu sa tom slabošću greška pronalazi u svome identitetu. Kao da uzvikuju: *Krivo je bošnjaštvo, krivo je muslimanstvo! Da smo odmah bili Bosanci, ne bismo ostavili prostora Srbima i Hrvatima da se toliko posrbe i pohrvate! Zato ćemo bošnjaštvo metnuti pod tepih, ne bi li smo odsrbili i odhvatili komšije!*

7. februar, subota

Baza pod nogama

Iz komentara u „Dnevnom avazu“

Dnevni avaz

Zlatko Lagumdžija će i u naredne četiri godine blatiti i uništavati SDP, ali to nije njegova zasluga, već krivica svih 20-tak kandidata za predsjednika SDP, koji su se povukli u korist vječne vladavine svoga idola. Tako je Peti kongres SDP (14. I 15. III) već sada postao izborna farsa. Najmanju krivicu snosi baza, jer su mjesni ogranci želju za promjenama posvjedočili kroz predlaganje 23 kandidata za mjesto predsjednika SDP-a. (...) Nije sporan velikosrpski i velikohrvatski interes da u Sarajevu imaju partiju koja će satanizirati Bošnjake i abolirati velikodržavne agresije. Nije sporan ni taj Lagumdžija, jer svakakvih felera hoda po dunjaluku. Enigma su ljudi koji sjede u SDP-u i uživaju u sra-

moti koju im nanosi njihov stranački šef. Teško je vjerovati da se na jednom mjestu skupilo toliko glupaka da ne razumiju kako se SDP odrodio od (socijal) demokratije, antifašizma, bosanstva, kako je zakržljao u boljševizmu i postao glavna hegemonistička proteza u fašističkom projektu uništavanja bosanske multietničnosti, a koje nema bez ravnopravnih Bošnjaka.

20. februar, petak

Fašizam Federalne televizije

Iz analize u „Saffu“

Emisija „60 minuta“ je zlo za Bosnu i Hercegovinu, za demokratiju, istinu i pravdu, to je crta na kojoj se razdvajaju demokrati od antidemokrata, antifašisti od fašista, pobornici pravne države od čuvara komunističkog naslijeđa, slobodni Bošnjaci od svojih progonitelja... Kao što je za Jevreje negiranje holokausta nad šest miliona žrtava neoprostiv grijeh, tako je i za Bošnjake podrška magazinu „60 minuta“ nepremostiva uvreda, jer – onaj ko je ZA bošnjačko dostojanstvo i ravnopravnost taj mora biti PROTIV ovog zločinačkog magazina. To je podjela oko koje više nema nikakve dileme. Sponzor našeg neprijatelja ne može biti naš prijatelj!

27. februar, petak

„60 minuta“ ISLAMOFBIJE

Iz analize u „Dnevnom avazu“

U momentu kada „60 minuta“ bez i jednog argumenta optužuju reis-ul-ulemu Mustafu ef. Cerića da je „napoznatiji zaštitnik pedofilije“, kada se manijački laže kako se reis Cerić zanima da li je „djevojčica uspjela uzbuditi hodžu“ – gradske vlasti Tuzle i Sarajeva glancaju čizme ove milicionerske emisije. Profesionalni i moralni ambis magazina „60 minuta“ moguće je analizirati na dva nivoa. Prvo, nikada niko u medijskom prostoru bivše Jugoslavije, pa ni u vrijeme genocidne agresije, nije tako agresivno i prostački vrijeđao

bošnjački narod i njegove uglednike. Drugo, ni u jednoj postkomunističkoj zemlji ne postoji tv emisija koja uličarskim žargonom blati nevine ljude, huška policiju i prvosuđe, naređuje im šta će i kako će raditi, unaprijed donosi presude, pljuje po neposlušnim sudijama i tužiocima, a sve u cilju obnove komunističke prakse montaže laži i demontaže ljudskih sudbina. Nevjerovatno je da u Evropi, nakon pada Berlinskog zida, postoji medijski proizvod koji ratuje protiv osnova zapadne demokratije, kakva je ona – da je svako nevin dok mu se krivica ne dokaže. Paradoks je da poslije kamare dejtonskih reformi egzistira nešto čega bi se zacrvanio i sam komunizam. Emisija „60 minuta“ ne bi mogla opstati da za njenom islamofobičnom i komunističkom suštinom ne postoji čvrst politički interes.

27. februar, petak, 11:00

TUZLA, Bosanski kulturni centar

Obraćanje na predstavljanju Bosfamovog projekta „Bosanski ćilim“

Bosna i Hercegovina je jedina evropska zemlja koja ima svoj, *bosanski ćilim*, kao osoben vid primijenjene, narodne, tradicijske likovnosti. U BiH ne postoji ni jedan likovni znak koji tako slojevito, kao *bosanski ćilim*, simbolizira transvremenske pejzaže ove zemlje i njenih ljudi. Ćilimom se pečati jedna

od književnih himni ove zemlje, pjesma „Bosna“ Nedžada Ibrišimovića: „Bosna je ćilimom zastrta“. I u kulturnoj memoriji, i u umjetničkom doživljaju, *bosanski ćilim* je mjesto duhovne i likovne identifikacije bosanske osjećajnosti. U *bosanskom ćilimu* se sažima višestoljetni doživljaj forme i boje, kao fizičkog opažaja bosanskog vilajeta, te duhovna vrijednost kuće, u koju se, kao i u džamiju, ulazi izuven, čist, dobrohotan i smijeran. Sve do pojave *Bosfamovog* projekta, bosanski čovjek, ni u jednom ispisivanju ili iscrtavanju, nije dosegao metafizičku znakovitost *bosanskog ćilima*. Ako *bosanski ćilim* simbolizira sakralnost *bosanske kuće*, čija se autonomnost mora poštivati, onda i svaki čovjek ima isto pravo na nepovredivost. U *bosansku kuću* se ne smije ući bez domaćina, niti se na *bosanski ćilim* smije stati obuven. Čovjek je dizdar svoga života, i niko, do Boga, nema pravo uzimati mu pravo da gospodari svojim kapijama. Žrtve genocida u

Srebrenici, kao i sve nevine žrtve, *kuće* su poharane, i *ćilimi* čizmama izgaženi, i stoga je tkanje ćilima (sa imenima žrtava) zapravo tkanje memorije o životima koji su morali biti poštivani kao *bosanske kuće* i u njima *bosanski ćilimi*.

28. februar, subota, 19:00

GORAŽDE, Dom kulture

*Predavanje u povodu Prvog marta -
Dana nezavisnosti Bosne i Hercegovine*

Borba za nezavisnost nije završena

U subotu uveče je u Centru za kulturu Goražde, u organizaciji Preporoda, održano predavanje na temu Dana nezavisnosti BiH, a predavač je bio publicista Fa-

tmir Alispahić. On je podsjetio na glavne historijske činjenice koje su trasirale put do referenduma i međunarodnog priznanja Bosne i Hercegovine, te se kritički osvrnuo na pitanje koliko je Bosna i Hercegovina danas nezavisna u odnosu na svoje susjede.

- Borba za nezavisnost Bosne i Hercegovine je trebala biti kontinuirani proces, kao što je borba za uništenje Bosne i njenih ljudi transhistorijski plan velikosrpskih i velikohrvatskih snaga. Pošto mi o tome nemamo kolektivne svijesti, a time ni spremnosti da branimo svoju nezavisnost, dogodilo se da u ekonomskom, kulturnom, medijskom, a evo i u političkom smislu, postanemo kolonija Srbije i Hrvatske, ne samo na prostorima gdje su naši Srbi i Hrvati u većini, već i ovamo gdje većinski Bošnjaci svojim nestajanjem svjedoče da su bili amaterski narod. Odbrana tekovina Prvog marta i borba za reafirmaciju nezavisnosti Bosne i Hercegovine počinje sa kritičkim dijalogom o svim aspektima dejtonskog uništavanja Bosne i

Odgovori na brojna pitanja iz publike

Sa bošnjačkim intelektualcima

Hercegovine i njene civilizacijske ideje – rekao je, između ostalog, Fatmir Alispahić.

Skup u Goraždu je trajao blizu dva sata. Nakon uvodnog izlaganja, postavljeno je više desetina pitanja, a jedno od njih odnosilo se na političke podjele kod Bošnjaka.

- Podjele su korisne i podsticajne, ali kad ne ugrožavaju vitalne nacionalne interese. Vi ćete vidjeti da se i srpska i hrvatska politika glođu oko raznih pitanja, ali nikada ispod granice nacionalnih interesa. Zašto je to tako? Kod svih samoodrživih naroda politika i političari su tek sluge nacionalnih interesa, a njihovi orijentiri su akademske elite i civilna društva. Kod Bošnjaka je politika otuđena od narodnih interesa, ona je katastrofalno najpametnija, i to je stanje koje se mora mijenjati, ustanovljavanjem nadstanačkih autoriteta. Tek tada je moguće prevazići podjele – odgovorio je Alispahić.

Fatmir Alispahić je o Goraždu imao sastanak sa rukovodstvom Preporoda i Klubom bošnjačkih intelektualaca, na kome je prezentirao svoja iskustva u izradi knjiga i publikacija iz oblasti kulture pamćenja, te je predložio realizaciju projekta „Katalog opsade Goražda“, sa fotografijama, ilustracijama i kratkim zapisima o golgoti kroz koju je prošao ovaj grad.

*Sa načelnikom Goražda
Muamedom Ramovićem*

Alispahić se potom susreo i sa načelnikom Općine Goražde Muhamedom Ramovićem.

(Bnet)

6. mart, petak

Getoiziranje Bošnjaka je nastavak genocida

Iz kolumne u „Saffu“

Pod pritiskom dejtonskih kleveta, Bošnjaci za istinu prihvaju laž, a za moralno osjećanje nametnutu krivicu. Imaju fobiju od jednakopravnosti, pa preziru one koji se za njih bore i osjećaju poštovanje prema svojim progoniteljima. Evropsko instaliranje geta u BiH Bošnjaci ne doživljavaju kao po-

niženje, već kao prirodno stanje jednog manje vrijednog naroda. Protiv ove autodestrukcije u Bošnjaka treba se boriti kao protiv nastavka genocida.

7. mart, subota

Recesija bi prvo morala pogoditi kiklopske plate dejtonskih političara

Iz komentara u "Dnevnom avazu"

Kome pripadaju problemi jedne petine bh. stanovništva koje živi na rubu egzistencije? I kome će pripadati na hiljade novih članova bosanske porodice gladnih? Siromaštvo nikad nije samo privatni problem. Dejtonski sistem je uveo divlji kapitalizam, a da nije predvidio mehanizme socijalne zaštite. Politiku je oslobodio odgovornosti, a od političara stvorio skorojevičku elitu. Pravila podobnosti i negativne selekcije formiraju dejtonskog političara: što mutaviji, to poželjniji. Gramzivost je vrlina, a solidarnost mana, pa dejtonske velmože ne vide narodne muke.

9. mart, ponedjeljak

Oštre osude na račun Lagumdžijinih "60 minuta"

Izjava za "Dnevni avaz"

Na prostoru bivše Jugoslavije jedino je još tako radila Miloševićeva i Mitevićeva TV Beograd, koja je otvoreno lagala, montirala, huškala, prisluškivala, i bila važnija od pravne države, samim tim što su sudski procesi prvo pripremani na televiziji, a potom realizirani u sudnicama. Tako danas djeluje emisija "60 minuta" u BiH. Koji su to kriminalni centri moći koji stoje iza porobljavanja pravnog i demokratskog poretka time što jednu emisiju nadređuju cijelom sistemu?

18. mart, srijeda, 20:00

SARAJEVO, Studentski dom u Nedžarićima

Održana tribina na temu „Bošnjačka samomržnja“

Fatmir među studentima

U srijedu, 18. marta 2009, iza jacie, u Studentskom domu u Nedžarićima, naš kolumnista Fatmir Alispahić održao je tiribinu na temu „Bošnjačka samomržnja“, na kojoj je govorio o povijesti autodestrukcije u Bošnjaka, koja je podsticana traumom identiteta, nemanjem nacionalnih ustanova i jasno definiranih ciljeva.

- Bošnjačka samomržnja ima dvostruko izvorište, jedno je u okruženju koje sistemski nastoji Bošnjacima nametnuti izmišljenu krivicu i time opravdati počinjeni genocid, a druga je u nespremnosti Bošnjaka da razumiju kako ovo okruženje ne razumije toleranciju i plemenitost, već bošnjačku civiliziranost tumači kao slabost. Bošnjaci ne mogu razumjeti zašto bivaju ubijani, kažnjavani, ponižavani, iako nikome ne žele i ne čine zlo, pa se ova konfuzija, pod pritiskom zločinačke propagande, vremenom pretvorila u osjećaj samoprezira i samomržnje, zbog čega zabrinjavajuća masa Bošnjaka svoju vjersku i narodnu pripadnost vidi kao uzrok svih problema. Ko je bio dužan narodu objasniti da nije greška u nama, već u njima, i ko je bio dužan narod nadahnuti vjerom u Boga i u Bosnu?! – upitao je Fatmir Alispahić i u nastavku govorio o potrebi izgradnje nacionalnih institucija koje bi predstavljale svjetionik i za bošnjačku politiku i za bošnjački narod.

- Nigdje na svijetu ni jedan narod nije prepušten sam sebi, niti je i jedna nacionalna politika poput broda kome su pocrkali i motori i kompas, pa pluta po okeanskim pučinama. Bošnjački narod nema vođstvo koje bi mu ukazalo na nacionalne ciljeve, i koje bi ga mobiliziralo djelovanjem za kolektivno dobro. To što imamo, to nije nikakvo vođstvo, već hrpa profitera koja Srbima i Hrvatima rasprodaje ovo što je od nas preostalo! Oni pojma nemaju o ovim temama, niti ih te teme zanimaju! Stoga je danas glavni nacionalni interes da se i bošnjački narod, i bošnjačka politika, uvežu u naci-

onalni sistem, odakle će svaki korak biti planiran i promišljan, i to od strane akademskih autoriteta i najumnijih ljudi u narodu. Zalažem se za osnivanje Bošnjačke akademije i Muzeja genocida nad Bošnjacima kao dvije osnovne nacionalne ustanove – rekao je Fatmir Alispahić.

Tribina se je završila sa postavljanjem brojnih pitanja i diskusijama, a nakon tribine su bile promovirane i Fatmirove knjige: Dnevnik revolucije, Ljetopis 2005, Marketing tragedije i Teror antiterorizma.

Organizator tribine bilo je Udruženje „Svitanje“.

U momentu kada smo zaključivali ovaj broj, u četvrtak ujutro, Fatmir Alispahić je na Filozofskom fakultetu u Sarajevu odbranio magistarski rad na temu „Bošnjačka drama u austrougarskom periodu“.

SAFF

19. mart, četvrtak

Dnevni avaz

Na Filozofskom fakultetu u Sarajevu

Fatmir Alispahić magistrirao

Novinar i publicista Fatmir Alispahić jučer je na Filozofskom fakultetu u Sarajevu magistrirao odbranivši rad o bošnjačkoj dramati austrougarskog perioda.

- U ovom radu se književnost, a time i bošnjačke drama, tumači u kontekstu vremena u kojem je nastala. Znači, ja sam bošnjačku dramu pročitao koristeći historiografske činjenice i tumačeći kontekst u kojem je nastala, odnosno njenu nacionalnu i prosvjetiteljsku misiju - kazao je Alispahić nakon odbrane magistarskog rada.

Alispahić uskoro namjerava početi raditi doktorat, u kojem će prvi put obraditi bošnjačke putopise s hađa. *A. M.*

Sarajevo: Alispahić pred članovima komisije (Foto: I. Sebalj)

31. mart, utorak, 10:00

Međunarodna konferencija

Bosna i Hercegovina u okviru Austro-Ugarske 1878 - 1918

Mr. Fatmir Alispahić

„Političke refleksije u bošnjačkoj književnosti austrougarskog perioda“

Rezime

Bošnjačka književnost austrougarskog perioda začeta je kao refleksija dramatične historijske mijene. Bošnjački pisci su upotrebom epskih i povijesnih motiva nastojali ustanoviti i izgraditi postotomanski bošnjački identitet. U suglasju sa austrougarskom politikom bosanstva i bosanskog integralizma, bošnjački pisci su dobili podršku razvijanju domoljubnog osjećanja. Unutarbošnjačke književne i političke podjele na tradicionaliste i naprednjake, na opozicionare i konformiste, na srpsku ili hrvatsku struju, nisu dovodile u pitanje bosanskohercegovačku zasebnost, u povijesti i u kulturalnoj praksi. U drugoj polovici austrougarske vladavine bošnjačka književnost je angažiranim pristupom tretirala savremene teme i time iskazivala ambiciju sudjelovanja u političkim procesima.

3. april, petak

Uporno se branim

(Reagiranje na tekst „Diskiminacija: Čuvajte se, čuvajte, o sarajevski Jevreji“; Dani 615, 27. 3. 2009., str. 37 – 39)

Vaš novinar Vuk Bačanović je napisao da sam „dovodio u pitanje holokaust“, te je kao dokaz citirao sljedeću moju rečenicu: „Navodi se i da nigdje nije pronađena deponija pepela, a od šest miliona kremiranih Jevreja bi se stvorilo makar jedno brdo šljake.“ Citirana rečenica, kao što se vidi, počinje riječima: „Navodi se“, pa je i iz toga jasno da se ne radi o mome stavu već o tuđem stavu koji navodim i prepričavam, jer ga drukčije ne bih mogao kritički opservirati. To je stav nekolicine revizionista koji negiraju holokaust, a koje sam ja problematizirao u svome tekstu *Marketing tragedije* (Saff, januar 2005.), kao usporedbu s pojavama negiranja genocida nad Bošnjacima. Jer, da sam ja taj koji „dovodi u pitanje holokaust“, pa valjda bih dosad napisao mnoštvo tekstova na tu temu, umjesto što se, evo, četiri godine uporno branim od upornih kleveta čiji je cilj da me ukažu kao tzv. antisemitu?! Vaš ma-

gazin je mnogo puta o meni pisao uvredljivo i zlonamjerno (pa i u ovom broju me jedan naziva „hohštaplerom“), ali nikada nisam na to reagirao, jer me vi ne možete uvrijediti. Javljam se samo iz dubokog poštovanja prema uspomeni na žrtve holokausta. Osuđujem svaki ekscesni oblik antijevrejstva u Bošnjaka. Jevreji su prirodni dio bosanskohercegovačkog bića, a time i smisla bosanskohercegovačke države – bez koje bi bošnjački narod prestao postojati.

3. april, petak

Bošnjački život pod okupacijom

Iz kolumne u „Saffu“

Ko to vlada gradovima koje smatramo odbranjenim? Čija je to vlast koja nagrađuje i forsira vrijeđanje Bošnjaka? To je vlast Draže Mihailovića, Mladića i Karadžića, Ante Pavelića, Šuška i Bobana! Ovim gradovima u kojima se još čuje ezan, gdje još mislimo da nas ima, ovladali su srpsko-hrvatski okupatori i njihovi podanici. Vladaju medijima, pravosuđem, policijom. Bošnjačko traženje jednakopravnosti stoga je subverzija, podrivanje sistema, neprijateljski akt. Ovaj okupatorski sistem u svome programu nema ravnopravne Bošnjake. Nisi Bošnjaci krivi što će morati graditi alternativni sistem – nacionalnih, obrazovnih, informativnih, ekonomskih institucija - kako bi izborili demokratsku slobodu svoga životnog prostora. Nije problem u Bošnjacima koji čeznu Bosnu, žive bosanstvo, nude toleranciju, problem je u bijednicima koji jednakost sa Bošnjacima doživljavaju kao svoje nacionalno poniženje.

8. april, srijeda

Ja sam živi eksponat u muzeju komunističke diktature

Iz intervjuja za Bosnjaci.net

Autor: Esad Krčić

Samo u januaru ove godine Fatmir Alispahić je imao desetak javnih istupa, među kojima dva govora u Sarajevu na masovnim protestima za Palestinu, tribinu u Jablanici, obraćanje na „svebosanskoj konferenciji“ u Sarajevu, predavanje za Dan ašure, intervju na OBN-u i komentar u Hayatovom

Centralnom dnevniku, nastup u „Piramidi“, te nekoliko zapaženih tekstova. Takav je i februar, u kome je posjetio Goražde, gdje je u povodu Dana nezavisnosti održao predavanje, kao i mart u kome je održao predavanje studentima u Nedžarićima, te učestvovao na međunarodnoj konferenciji o Bosni i Hercegovini u okviru Austro-Ugarske. Fatmir je u martu i magistrirao na Filozofskom fakultetu u Sarajevu, te najavio izradu doktorske disertacije na temu bošnjačkih putopisa sa hadža. Time se zaokružuje veoma uspješan polugodišnji period u životu Fatmira Alispahića, koji je otvoren izdavanjem knjige „Teror antiterorizma“, kao prve knjige o fenomenu izmišljanja tzv. islamskog terorizma u BiH, da bi se nastavio sa Fatmirovim odlaskom na hadž, na poziv saudijskog kralja. Vrijedi pomenuti i da je u toku prošle 2008. godine Fatmir Alispahić imao 45 različitih javnih nastupa, promocija i predavanja širom BiH, od Srebrenice i Brčkog, preko Travnika i Visokog, do Bihaća i Cazina. Čini se da trenutno u Bošnjaka ne postoji intelektualac koji ovoliko putuje, susreće se i razgovara sa narodom. Fatmir je uz Bošnjaci.Net od naših prvih koraka, i često imamo priliku čitati njegove tekstove. Ali dugo nismo s Fatmirom razgovarali, i priupitali ga neke stvari koje bismo voljeli znati izvan njegovih tekstova, pa smo u tom povodu upriličili ovaj intervju.

Bošnjaci.Net: Na facebooku postoji grupa sa tvojim imenom koju administriraju ljudi koji cijene tvoje tekstove. Tu sam u tvojoj biografiji pročitao da si zaposlen u Općini Tuzla, gdje si bio šef Press centra od 1993. do 2003., ali da danas, kao magistar književnosti, izdaješ potvrde o smrti za lica koja su umrla na cesti. Je li to moguće? Znam da si napisao sedam knjiga o Tuzli, da si jedan od najpoznatijih Tuzlaka, pa mi je zato nevjerovatno da ti je Tuzla vratila tako što izdaješ potvrde o smrti. Napisao si prve knjige u BiH o civilnim žrtvama jednog grada, pa o šehidima Tuzle, napisao si monografiju grada, ali nikad od Tuzle nisi dobio nikakvu zahvalu, kao što je nedavno dobio Bakir Hadžiomerović i „60 minuta“ za zasluge u razvoju Tuzle. Sve to izgleda nevjerovatno.

Mr. Alispahić: Ja se ne stidim svoga posla, pošteno ga obavljam, zarađujem platu, pristojno živim, i smatram da moj posao izdavanja potvrda o smrti nije moja sramota. Moglo bi se o tome baška govoriti. Pokušavam se izdići iznad ove priče koja po svemu liči na one komunističke obračune sa nepodobnim pojedincima. Zasad uspijevam da o tome šutim, mada imam potrebu da opišem situaciju u kojoj jedan pisac, a eto i magistar književnosti, umjesto da u gradskoj administraciji radi poslove iz kulture i obrazovanja, dijeli potvrde o smrti. A zašto? Zato što načelnik tog grada, Jasmin Imamović, ima književne i filozofske ambicije, pa mu smetaju pismeni ljudi. U to se uklopila i činje-

Na poslovima kopiranja i razvrstavanja materijala za općinske funkcionere u Tuzli

pjesnika svih vremena, autor pet zbirki poezije, prošlogodišnji dobitnik nagrade „Zija Dizdarević“, evo, čije ime ne smijem spomenuti, da mu štogod ne naškodim. Umjesto da radi poslove iz kulture, on ispravlja tačke i zareze na općinskim papirima, i sjedi u jednoj maloj kancelariji, sa dvoje cimera, na propuhu koji mu dodatno razara i onako

(Iz kolumne „Berlinski zid u Sarajevu“, oktobar '09.)

To što ja nisam nigdje prispio osim da kao magistar književno-historijskih nauka izdajem potvrde o smrti u jednoj općinskoj administraciji, neki gledaju sa podsmijehom, neki sa radošću, a ne slute kako je taj moj status političkog kažnjenika najveća potpora ovim riječima koje ispisujem. A meni je stalo do riječi. To je konkretna cijena slobode - da svakome smijem reći što mislim, jer nikome ne dugujem ništa. Da potcrtamo - iza Fatmira Alispahića ne stoji nikakva politička moć, samim tim što taj čovjek nema nikakvu moć... Osim da vam izda potvrdu o smrti, ako umrete na cesti.

Pod nadzorom druga Tita - Književnik, publicista i u administraciji tuzlanskog načelnika Jasmina Imamovića izdavač potvrda o smrti za lica koja su umrla izvan zdravstvenih ustanova

bolesne sinuse. Možda će nam obojici svanuti kad dobijemo načelnika koji nema mesijanskih ambicija, pa tlači pisce i pjesnike. Zasad ne postoji šansa da bi nas neko mogao izbaviti. I, vratimo se časkom na početak priče. Šta misliš kako bih podnio silna poniženja kojima sam izložen da ne vjerujem u Boga? Ovako te tuzlanske gadosti pored mene prolaze kao vaške.

17. april, petak

Ljudska prava krmetine

Iz kolumne u „Saffu“

Ide krme preko Romanije, u Saraj'vo svodi divizije! Krme je antifašista, partizan, oslobodilac. Šesti april se po krmetini raspoznaje. Pošto nemamo predsjednika ili kralja čije bi slike vješali po javnim prostorima, trebalo bi krmetovu tintaru ovjesiti svuda. Predsjednik „Gavrilović“! Pa da nas odsvakle gleda krmeća glava, košto nas je gledala Titina glava. Tek u takvom ambijentu bošnjački bi narod imao priliku da se emancipira, zar ne? Dokle god su Bošnjaci u opoziciji spram prosvjetiteljskih dometa krmetine, dotle će u Bosni biti belaja. Krmetina je još od austrijskog vakta prestala biti čvarak i postala jezik kojim hropću islamofobičari. Neki dan je srpsko-hrvatsko „Oslobođenje“ iz Sarajeva objavilo tekst u kome je konzumaciju krmetine navelo kao mjeru antifašističkog opredjeljenja. Ko ne jede krmetinu ne može biti antifašista, i tačka! A pošto „Sarajke i Sarajlije koji nisu muslimani“ jedu krmetinu, stoposto, podrazumijeva se da su antifašisti. Fašisti, dakle, mogu biti samo muslimani, pošto oni ne jedu krmetinu. Kad bismo analogijama produbili ovu stupidariju urednice s-h „Oslobođenja“ Vildane S., došli bismo do zaključka da su svi Jevreji u Hitlerovoj Njemačkoj bili fašisti, pošto nisu jeli krmetinu. Hitler je, bezbeli, kao i Sead Fetahagić, havljao čvarke, i samim tim bio partizan.

Maj

Li-Deranje u SDA

Iz kolumne u „Novim horizontima“

SDA nije nikad htjela ništa izvan i iznad sebe, pa je nacionalne interese zamjenjivala sobom, što je dovelo do rasipanja realnih potencijala bošnjačkog naroda. Ispalo je da Bošnjaci vrijede koliko vrijedi SDA, umjesto da se SDA napaja sa vrela bošnjačke sveukupnosti. SDA nikada nije sazrela i prerasla sagorljivu dimenziju nacionalnog pokreta, koji se odveć trebao instalirati u nacionalne institucije. Zbog straha od bošnjačke pameti i realnosti, aktuelni

rukovodioci SDA su najjaču stranku u Bošnjaka odveli u samoizolaciju, od čega su se stranački kadrovi usmjerili prema ćaru i estradi, dok je ostavljeni i zapušteni bošnjački narod prepušten svakoj vrsti štete. Razvilo se golemo otuđenje između bošnjačke vlasti i bošnjačkog naroda, jer ta vlast nikada nije razumjela da se narod mora voljeti, njegovati, odgajati, braniti. Vlast SDA, kao i svih drugih stranaka koje žive od bošnjačkih glasova, postala je sama sebi svrha, otuđena, odvojena od duhovne tradicije i perspektiva svoga naroda.

4. – 7. maj, ponedjeljak – četvrtak

Fatmir Alispahić u Gradačcu, Mostaru i Zenici

Bošnjaci na udaru deislamizacije

U ovoj hefti naš kolumnista Fatmir Alispahić gostovao je u Gradačcu, Mostaru i Zenici. Prvo je u ponedjeljak, 4. maja, u dvorani Gradačackog sajma, promovirao knjigu bošnjačkog publiciste iz Švedske Alije Kadrića pod naslovom “Neuništivost bošnjačke duše” (Geteborg, 2008.) u kojoj su sakupljena svjedočenja preživjelih u genocidu nad bošnjačkim narodom.

U Mostaru je u utorak, 5. maja 2009., u 18 i 30 sati, u sali Narodnog pozorišta Mostar, Fatmir Alispahić održao predavanje na temu “Bošnjački identitet na udaru deislamizacije”. Predavanje je u čast obilježavanja 110. godišnjice organiziranog bošnjačkog otpora politici pokrštanja i začetka modernog političkog djelovanja u Bošnjaka, organiziralo Muftijstvo mostarsko. Alispahić je inače bio inicijator obilježavanja ovog historijskog događaja.

Mostarski Bošnjaci su 5. maja 1899. organizirali protestni skup u povodu otmice djevojčice Fate Omanović iz zaseoka Kuti, koju su katolički misionari odveli u jedan samostan i pokrstili. Formiran je odbor na čelu sa mostarskim muftijom Ali Fehmi ef. Džabićem, koji je bošnjačkom protestu protiv politike pokrštanja dao organiziran karakter. Iz ovog protesta je nastao pokret za vakufsko-mearijsku autonomiju, kojim je začeto moderno političko djelovanje u Bošnjaka.

U povodu obilježavanja
110. godišnjice organiziranog bošnjačkog
otpora politici pokrštanja
i začetka modernog političkog djelovanja
u Bošnjaka

čast nam je pozvati Vas na
predavanje na temu

Bošnjački identitet na udaru deislamizacije

Predavač: **Mr. sci. Fatmir Alispahić**

Utorak, 5. maja 2009., u 18 i 30 h
Narodno pozorište Mostar

Muftija mostarski
Seid ef. Smajkić

Na pozivnici koju potpisuje muftija mostarski Seid ef. Smajkić naveden je povod za organiziranje ovog skupa:

“Mostarski Bošnjaci su 5. maja 1899. organizirali protesni skup u povodu otmice djevojčice Fate Omanović iz zaseoka Kuti, koju su katolički misionari odveli u jedan samostan i pokrstili. Formiran je odbor na čelu sa mostarskim muftijom Ali Fehmi ef. Džabićem, koji je bošnjačkom protestu protiv politike pokrštavanja dao organiziran karakter. Iz ovog protesta je nastao pokret za vakufsko-mearifsku autonomiju, kojim je začeto moderno političko djelovanje u Bošnjaka.”

U vrijeme zaključenja ovog broja, u četvrtak, 7. maja, nakon akšam-namaza, Medžlis Islamske zajednice Zenica je u džamiji u džematu Trgovišće priredio centralnu svečanost obilježavanja Dana džamija, na kojoj je domaćin bio hfz. Amir ef. Kaknjo, koji je sa polaznicima mektebske nastave priredio prigodan program. Nakon toga Fatmir Alispahić je održao predavanje na kome je govorio o kontinuitetu genocida nad Bošnjacima, koji se ogledao i kroz rušenje džamija.

SAFF

5. maj, utorak, 18:30

MOSTAR, Narodno pozorište Mostar

*Predavanje „Bošnjački identitet na udaru deislamizacije“
u organizaciji Muftijstva mostarskog
(Emitirano na BIR radiju, 21. maja)*

*Predavanjem mr. Fatmira Alispahića u Mostaru
obilježen rođendan bošnjačke politike*

Mostar je za Bošnjake ono što je Gazimestan za Srbe

U organizaciji Muftijstva mostarskog i u prisustvu bošnjačke političke i akademske elite grada Mostara, kantonalnih ministara, bivših gradonačelnika, ambasadora, profesora, ljekara, advokata, predvođenih mostarskih muftijom Seid ef. Smajkićem, u Narodnom pozorištu Mostar je predavanjem Fatmira Alispahića na temu „Bošnjački identitet na udaru deislamizacije“ obilježen 5. maj 1899., kada je iz bošnjačkog otpora politici pokrštavanja nastao pokret za vjersku, vakufsku i prosvjetnu autonomiju u Bošnjaka, koji je predstavljao prvi oblik bošnjačke političke aktivnosti. Fatmir Alispahić je u

Sa mostarskim muftijom Seidom ef. Smajkićem

prvom dijelu predavanja podsjetio na historijske činjenice koje su prethodile 5. maju 1899., kada su se Bošnjaci u povodu otmice djevojčice Fate Omanović pobunili protiv sve češćih i otvorenih nasrtaja okupatorskog režima i katoličkih sveštenika na vjeru u Bošnjaka. Govorio je o otvorenim zalaganjima sarajevskog nadbiskupa Josipa Štadlera da se Bošnjaci pokr-

ste, o predviđanjima austrijskih zvaničnika da će vjera u Bošnjaka vremenom odumrijeti, što je otkrivalo netrpeljivost prema islamu i ambicije da se Bošnjaci deislamiziraju.

- Više od 110 godina traje insistiranje našeg okruženja da svoju vjeru prilagodimo mjeri njihove netolerancije. Kolika je i kakva je ta mjera, pokazala je austrougarska uprava u vrijeme kada je uzurpirala naše vakufe, ravnala sa zemljom naše hareme, i određivala kako ćemo se i koliko vjerski obrazovati, što je nakon 20 godina trpnje rezultiralo otporom koji je krenuo iz Mostara. Komunistički i dejtonski režim su nametnuli ateizam kao mjeru progresivnog i poželjnog Bošnjaka, što kroz inerciju moći rezultira procesom deislamizacije. Da je to tako ukazuju nam svakodnevno manifestacije islamofobijskog fašizma koji iz dejtonskih oruđa puca po muslimanskom dostojanstvu u Bošnjaka – rekao je Fatmir Alispahić. Alispahić je potom kritički govorio o nenarodnom karakteru aktuelne bošnjačke politke koja je okrenuta ličnim interesima, a zbog čega je i Mostar, kao rodno mjesto bošnjačke politike, ostao na margini interesovanja. - Sarajevska elita je prije 110 godina, kao i danas, Mostar ostavila na cjedilu, jer je svoje interese našla u služenju okupator-

Dvorana Narodnog pozorišta je bila puna

*Fatmir s majkom
prof. dr. sci. Nisvetom Alispahić*

skoj upravi. Mostarski Bošnjaci su, predvođeni muftijom Džabićem, na sebe preuzeli teret borbe za narodna prava. Danas smo u sličnoj situaciji, jer bošnjačka politička elita pojma nema da je danas rođendan bošnjačke politike i da bi upravo u Mostaru morala svjedočiti kontinuitet u borbi za bošnjačka prava. Ali, ta elita ne smije doći u Mostar, ne smije se sjetiti muftije Džabića i njegovog pokreta, jer bi tada morala priznati da je za Bošnjake Mostar ono što je za Srbe Gazimenstan, dakle, izvorište nacionalnog političkog identiteta, a oko izvorišta nema pregovora. Stoga Mostar mora ponovo biti bošnjački u mjeri u kojoj je to bio i prije genocidne agresije i masovnog doseljavanja u bošnjačke domove – rekao je Fatmir Alispahić.

(Bnet)

7. maj, četvrtak, 20:00

ZENICA, džemat Trgovišće

Predavanje u u povodu Dana džamija

Obilježavanje Dana džamija: Predavanje Fatmira Alispahića u Zenici

Mi moramo osvojiti bošnjačku prošlost

U prisustvu velikog broja vjernika iz Zenice i okolnih mjesta u džematu Trgovišće je 7. maja priređeno centralno obilježavanje Dana džamija za područje Medžlisa IZ Zenica na kome je predavanje održao mr. Fatmir

Alispahić. Nakon uvodne riječi hfz. Amira ef. Kaknje, koji je podsjetio na podatke o rušenju džamija i vjerskih objekata u toku genocidne agresije, izveden je prigodan kulturni program, u kome su se polaznici mektebske nastave predstavili da učenjem Kur'ana, sa nekoliko ilahija i literarnih sastava na temu vjerskog života i sjećanja na šehide.

Na početku predavanja Fatmir Alispahić je rekao da su Bošnjaci narod bez historije, utoliko su im historiju uvijek pisali i nametali drugi. Rekao je da historija proizilazi iz političke i ekonomske moći, koju Bošnjaci ni danas nemaju, pa tako ostaju bez historijskog sjećanja i na period najvećih stradanja od 1992. do 1995. godine.

- Dan džamija je povod da se učimo svojoj prognanoj historiji, u kojoj piše da se džamije u Bosni ruše od odlaska Otomanske carevine pa do ovih vremena, da se Bošnjaci vrijeđaju i progone zbog svoje vjere već 130 godina, pa se mora govoriti o genocidu koji traje u kontinuitetu, i koji je historijsko pravilo, a ne historijski izuzetak. U toj prognanoj historiji činjenice svjedoče da su svi režimi, uključujući i ovaj dejtonski, nastojali razmuslimaniti Bošnjake. Svi režimi su koristili represivne mehanizme u obračunu sa vjerom u Bošnjaka, bilo da se radi o ubistvima na vjerskoj osnovi, o maltretiranjima i poniženjima, ili o ovom aktuelnom dejtonskom islamofobijskom fašizmu putem kojeg se Bošnjaci zastrašuju svojom vjerom i identitetom, te im se nameće uvjerenje da je najsigurnije biti ateista. Stoga je pogrešno bošnjačku žrtvu smještati u ma koji separirani vremenski okvir, jer je već 130 godina to jedna te ista priča, koju ovdje kreira islamofobično i netolerantno kršćansko okruženje – rekao je Fatmir Alispahić.

Govoreći o mogućnostima prevazilaženja ovakvog stanja, Alispahić je kazao kako ne postoji nikakva šansa da Bošnjaci pobjegnu od historijskih i

Sa Dr. Dželalom Imamovićem i džematlijama

sudbinskih obrazaca, i da je najbezbolnije suočiti se sa teretom borbe za ljudska prava, pošto je alternativa tome život u poniženju i stalnom izvanjavanju zbog svoga muslimanskog porijekla. Kazao je kako bi sve to bilo lakše da Bošnjaci imaju političku elitu koja se žrtvuje za narod i narodne inte-

rese, namjesto što imaju otuđene centre moći koji vode računa samo o ličnim šćarima.

- Nama se dogodilo najgore što se moglo dogoditi. Mi smo okupirani i s vana i iznutra. Dejton je realiziran kao strašna prevara, jer sve što velikosrpske i velikohrvatske genocidne snage nisu uspjele uraditi u ratu, realizirale su u miru. Mi živimo u stanju okupacije, utoliko što su okupatori kroz

lažne reforme, i podršku međunarodne zajednice, preuzeli sve mehanizme države, odakle se danas progoni bošnjačka žrtva i bošnjačko dostojanstvo. Ali, ima i nešto gore... Mi smo okupirani iznutra, jer su u međuvremenu bošnjački političari i kadrovi na uticajnim mjestima pokupovani, pa su postali sluge srpskih,

hrvatskih i slovenačkih kolonijalnih interesa u Bosni. Najmanje što možemo uraditi u ovom trenu jeste da u narodu širimo istinu o stanju dejtonske okupacije, da pozivamo na slogu, jedinstvo i solidarnost – rekao je Fatmir Alispahić.

Na kraju predavanja Fatmir Alispahić je citirao misao Džordža Orvela iz njegovog romana „1984“, rekavši da – onaj ko kontroliše prošlost kontroliše i budućnost.

- Mi se moramo boriti da osvojimo svoju prošlost, da osvojimo sjećanje na svoje žrtve i na progone koje smo pretrpjeli, jer samo tako možemo osvojiti pravo na budućnost – zaključio je.

16. maj, subota

Lider u Bošnjaka je nacionalni kič

Iz komentara u „Dnevnom avazu”

Dnevni avaz

Insistiranje na lideru u Bošnjaka nacionalna je sramota jer svjedoči o demokratskoj zatucanosti bošnjačkog društva. Demokratska zrelost u Bošnjaka počinje na mjestu rastanka sa ambicijom da nas vodi lider. Zreli narodi bi se stidjeli svoga svođenja na jednu glavu. Bošnjacima treba politika koja će

se realizirati preko liderskih ekipa oslonjenih na akademske autoritete. Bošnjačka politika je posvađana sa akademskom zajednicom, ali i sa potencijalima civilnog društva. I jedan i drugi kompas bošnjačka politika doživljava kao detroniziranje, sužavanje moći, jer u ambijentu demokratije nema prostora za jahanje naroda, a kamo li za izigravanje historijskih ličnosti. Stoga je aktuelna bošnjačka politika glavna prepreka demokratskom jačanju Bošnjaka. A kad kažemo „aktuelna politika“ onda mislimo na autoritarni karakter te politike, gdje su čitave stranke smještene pod stražnjice svojih predsjednika.

22. maj, petak

Hoće li Drina poplaviti Sarajevo?

Iz kolumne u „Saffu“

Zamislimo dva pojma – Sarajevo i Lepu Brenu – u dvije historijske scenografije. Prva je Sarajevo poraženo od Karadžićeve Vojske Republike Srpske, a druga je Sarajevo kakvo poznajemo danas. Šta bi Lepa Brena radila u prvom, a šta u drugom Sarajevu? Pjevala, naravno. Da li onda postoji ikakva razlika između vojnog i dejtonskog poraza bosanske patriotske ideje? Razlike nema, jer su manifestacije društvene svijesti potpuno iste danas, kao što bi bile da su Sarajevo osvojili četnici. Prva stvar koju bi četnici uradili jeste osvajanje medija, u cilju ispiranja mozga i promjene društvene svijesti, zbog čega bi stanovnici Sarajeva ponovo zavoljeli Lepu Brenu, kao da se ništa nije dogodilo, i kao da uopšte nije bitno što je ona zabavljala i bodrila četnike. Ali, to nam se dogodilo i bez vojnog ulaska četnika u Sarajevo! Mediji su okupirani, patriotizam je prognan i oporezovan, mozgovi isprani, pa je danas u Sarajevu više onih koji vole Lepu Brenu, nego ovih koji njen dolazak u Sarajevo doživljavaju kao pobjedonosni ulazak tenka Radovana Karadžića u Sarajevo. I to kakav ulazak? Ulazak sa veličanstvenim dočekom, gdje hiljade porobljenih Sarajlija kliču u slavu svoga ropstva, svoga poniženja, svoje pripadnosti vicevima o Husi i Hasi.

22. maj, petak

U povodu optužbi „Der Spiegela” da su Bošnjaci pomagali u istrebljenju Jevreja

Komentar u „Dnevnom avazu“

Dnevni avaz

Na naslovnici magazina Der Spiegel je uz fotografiju nacističkog firera Adolfa Hitlera objavljena fotografija pripadnika bosanske Handžar divizije (13. Waffen-Gebirgs-Division der SS Handschar), koji su optuženi kao glavni Hitlerovi pomagači u istrebljivanju Jevreja. Riječ je o apsolutnoj historijskoj neistini, jer ni jedna bošnjačka grupacija nikada nije pomagala u istrebljenju Jevreja, a zabilježeni su brojni slučajevi u kojima su Bošnjaci spašavali svoje jevrejske komšije pred nacističkim racijama. Tekst pod naslovom „Saradnici u zločinu – Hitlerovi evropski pomagači u istrebljivanju Jevreja“, napisan u povodu izručenja Njemačkoj Ivana Džona Demjanjuka, Ukrajinca koji je osu-

njičen za učešće u ubistvu 29.000 Jevreja, uopće ne zavređuje da bude ilustriran fotografijom pripadnika Handžar divizije, čiji fesovi upućuju na Bošnjake i konotiraju na islam. U tekstu se govori o različitim saradnicima nacističke Njemačke u Evropi, a poseban akcenat se stavlja na ustaške i četničke pomagače Adolfa Hitlera. Naravno, govori se o i Jasenovcu, kao najvećem gubilištu Jevreja na Balkanu. Govori se i o holandskim, mađarskim, poljskim nacistima, ali se nigdje ne govori - jer se nema šta reći - o bošnjačkoj suodgovornosti za istrebljenje Jevreja. Zašto

se onda pored brojnih, pa čak i zajedničkih fotografija ustaša, četnika i njemačkih oficira, na naslovnici Der Spiegla našla fotografija bosanske Handžar divizije?! Da li je i ovo doprinos islamofobiji po kojoj treba izmišljeni nacizam u muslimana povezati sa izmišljenim tzv. islamskim terorizmom? Pripadnici Handžar divizije jesu silom historijskih neprilika bili u komandnom lancu SS organizacije, ali ne postoji dokaz da su ugrozili i jednog Jevreja. Ova jedinica je formirana sa ambicijom zalaganja za bosansku autonomiju pod zaštitom Njemačke, a protiv četničkih zločina nad Bošnjacima i ustaške asimilatorske agresije na Bošnjake. Na pitanje zašto Bošnjaci nisu odmah prišli partizanskom pokretu, odgovor treba tražiti u činjenici da su partizani s početka rata

sarađivali sa četnicima, koji su pobili desetine hiljada bošnjačkih civila. Bošnjačka ambicija srednjeg puta i zalaganja za bosansku autonomiju ubrzo je izigrana od njemačkih vlasti, a ostao je teret historijske odgovornosti. Zločine Handžar divizije je izmišljala velikosrpska historiografija, koja je time tražila ravnotežu četništvu, kao što se danas organizirano izmišlja tzv. islamski terorizam u Bosni, kako bi se umanjila odgovornost za genocid u Srebrenici. Handžar divizija ne samo da nema nikakvu suodgovornost za holokaust nad Jevrejima, već je jedan jedini primjer antifašističke oružane pobune unutar SS formacija, koja se dogodila 16. septembra 1943. u francuskom gradiću Villefrance de Rourgue, gdje je ova jedinica imala obuku. Bosanska Handžar divizija je jedina SS formacija kojoj evropski antifašisti svake godine odaju poštovanje. Bošnjački narod, koji je nakon Jevreja procentualno podnio najveće žrtve u Drugom svjetskom ratu, svoje antifašističko opredjeljenje je pokazao masovnim pristajanjem uz antifašistički pokret u Jugoslaviji. Za Bošnjake je Handžar divizija bila historijska nužda, koja je prerasla u historijsku sramotu i osjećaj stida zbog oblačenja njemačke uniforme. U ime tog stida Bošnjaci nikada nisu iskazali ponos na svoje antifašiste iz Villefrance de Rourgue.

Juni

Škola kulture pamćenja

Iz kolumne u „Novim horizontima”

Predlažemo projekat alternativnog obrazovanja bošnjačke omladine o kontinuitetu genocida nad Bošnjacima. Naša djeca, a time i naša budućnost, nemaju otkle steći sistemsko znanje o tragičnoj prošlosti bošnjačkog naroda. Škole i obrazovni sistemi su pod okupacijom dejtonskog režima, gdje je genocid nad Bošnjacima sveden nad pojam „historijske greške“. Naše je moralno pravo da se borimo protiv ovih laži i obmana. Predlažemo da se u našim lokalnim sredinama pokrenu „Škole kulture pamćenja“, u koje bi bošnjački roditelji, kao u mekteb ili na kurs iz jezika, mogli upisati svoju djecu, da u rasponu od nekoliko desetina časova steknu znanje o bošnjačkoj historiji, kakvo ne mogu dobiti u dejtonskom obrazovnom sistemu.

5. juni, petak

Podaništvo u Bošnjaka

Iz kolumne u „Saffu“

SAFF

Podaništvo u Bošnjaka ima tragičnu tradiciju. Danas je oživljeno kao dejtonska vrlina. Mnogi Bošnjaci napuštaju svoj identitet kako bi profitirali u novom sistemu vrijednosti. Srbi će ostati Srbi, Hrvati Hrvati, a Bošnjaci će se razgrađivati kao ateisti i novi Jugosloveni. Cilj je da se razmuslimani i razbošnjači bošnjački identitet. Sistemom unutarnje okupacije i korupcije u ovaj zločin nad bošnjačkim narodom uvučena je i bošnjačka politika.

17. juni, srijeda, 21:00

VOGOŠĆA

Iz intervjuja na TV Vogošća

Dejtonski sistem je putem tadašnje vlasti, SDP-Alijanse, izmišljao tzv. islamski terorizam, da bi bio partner u tzv. svjetskoj borbi protiv terorizma, koja je vidjeli smo kako neslavno završila. E, tada sam ja platio porez od 4.900 maraka na sudu, gdje sam kažnjen zato što sam govorio istinu, a danas se

ispostavlja da je istina. A tada 2002. i 2003. godine se činilo kao istina to da u Bosni i Hercegovini postoje tzv. islamski teroristi koji će napasti Evropu. Gdje je išta od toga? Ima li i jedan teroristički čin počinjen od muslimana u Bosni i Hercegovini? Ne postoji! Nema ga! A gdje su danas da se pozovu na odgovornost i mediji, i urednici, i novinari, i političari, koji su sramotili Bosnu i Hercegovinu? Niko od njih nije snosio nikakvu odgovornost. Oni su samo napredovali. Hvala Bogu istina uvijek dođe na vidjelo.

20. juni, subota

**Cijena bošnjačko-srpskog dijaloga:
Hoće li se Srbi „rasrbiti“ ili Bošnjaci „posrbiti“**

Iz analize u “Dnevnom avazu”

Ni jedan bošnjački zvaničnik nema razloga da u dijalog sa Srbima ulazi pod ucjenom ugađanja svesrpskoj ambiciji da se izmjeni karakter historijske istine. Bošnjačke perspektive su vezane sa pamćenje bošnjačkih žrtava, za odanost idejama antifašizma, ZAVNOBiH-a i bosanskog komšiluka. U tim idejama ne stanuju Dražini četnici, a vala ni Karadžićeva ustavna zaostavština. Da li će Srbi pristati da u ime dijaloga sa Bošnjacima mijenjaju sebe, ili će nastojati da proizvedu Bošnjake po svojoj mjeri? (...)

(...) Reisu-l-ulema Mustafa ef. Cerić je u martu 2007.godine predložio srbijanskom predsjedniku Borisu Tadiću „otvaranje bošnjačko-srpskog dijaloga“, ali je tek nedavno opetovanje ove inicijative privuklo veću medijsku pažnju. Reisov intervju u „NIN-u“, susret sa srbijanskim Predsjednikom, pomirljivi tonovi iz Beograda... – sve to djeluje kao isprika za brutalno saopćenje Ministarstva vera kojim se reisu Ceriću poručilo da nije dobrodošao gost u Republici Srbiji, a zbog njegove posjete Sandžaku. (A reis Cerić je gost u Srbiji taman koliko je i svaki pop SPC gost u Bosni, odnosno, i jedan i drugi su domaćini među svojim vjernicima, bez obzira na granice.) Sumanuto saopćenje Ministarstva vera, u kome se čak tvrdi da „reis Cerić uskraćuje Srbima pravo na postojanje“, podsjetilo je na miloševićvska vremena i na javnu kušnju stavilo Tadićevu Srbiju. Politika koja je sponzorirala bošnjačke i muslimanske podjele, ignorirala ili satanizirala reisa Cerića i njegove saradnike, najednom se pojanjila, sva sretna što preko reisa Cerića može obnoviti dijalog sa Boš-

njacima. Inicijativa o „pokretanju novog srpsko-bošnjačkog dijaloga“ je pred nama, podržana od najvišeg političkog autoriteta u Srba i najvišeg duhovnog autoriteta u Bošnjaka. Podrazumijeva se da lider SDA Sulejman Tihić neće imati ništa protiv približavanja Srbima, jer je on u tom smislu avangarda. (...)

25. (četvrtak) – 29. juni (ponedjeljak), Beč-Klagenfurt-Beč

26. (petak) – Govor u Turskom institutu Wonder u Beču na Večeri Kur'ana i ilahija, 20:00

27. (subota) – Klagenfurt, predavanje u džematu Gazi Husrev-beg, 13:00

27. (subota) – Beč, predavanje „Priznaje li dejtonska Bosna bosansku dijasporu“, u džematu Bosna, 21:00

28. (nedjelja) – Beč, govor u džematu Gazi Husrev-beg, 13:00

Fatmir Alispahić na tribinama u Beču i Klagenfurtu **Šansa je u Bošnjačkom saboru**

Fatmir Alispahić, publicista i novinar, u petak, subotu i nedjelju kao gost Islamske zajednice Bošnjaka u Austriji održao je četiri tribine na kojima je govorio o aktuelnim zbivanjima u BiH, s akcentom na političko, ekonomsko i kulturno stanje u Bošnjaka.

Nakon istupa pred oko 700 Bošnjaka, koji su se u petak okupili u dvorani Turskog instituta „Wonder“ u Beču, na Večeri Kur'ana i ilahija, Alispahić je otputovao u Klagenfurt, na jug Austrije, gdje se u tamošnjem džematu susreo s predstavnicima oko 5.000 Bošnjaka koji žive u tom gradu.

Uvečer je u Beču, u džematu „Bosna“, također govorio o pogu-

Alispahić s Bošnjacima u Klagenfurtu

bnom stanju u koje je bošnjačka politička elita svojom nesposo-

bnošću i korumpiranošću dovela bošnjački narod.

- Bošnjaci su danas pred vratima palestinske sudbine, jer postaju ekonomski i duhovno potlačeni i tamo gdje su fizička većina. Šansa je u Bošnjačkom saboru koji saziva akademik Muhamed Filipović, jer bi tako konačno bilo uspostavljeno civilno društvo u Bošnjaka, kao autoritet koji bi bošnjačku politiku vratio na pravo mjesto, da služi narodu, a ne sebi - rekao je Alispahić. D. A.

Primjer povezivanja Cazinjana

Alispahić se u nedjelju obratio prisutnima u džematu „Gazi Husrev-beg“, gdje je govorio o katastrofalnom odnosu dejtonske države prema bosanskoj dijaspori te se založio za uspostavljanje

alternativnih veza Bošnjaka u domovini i u dijaspori, onako kako je Općina Cazin institucionalizirala veze s više od 10.000 Cazinjana koji žive i rade u Austriji i Švicarskoj.

Duplerica

Fatmir Alispahić među Bošnjacima u Beču i Klagenfurtu

Bošnjaci u domovini i u dijaspori moraju s jed

Nakon tribine u džematu Bosna

Naj poznatiji Fatmir Alispahić posjetio je prošlog vikenda bošnjačke džemate u Beču i Klagenfurtu gdje je održao četiri tribine i susreo se sa velikim brojem Bošnjaka.

Pred prepunom dvoranom u Turskom institutu "Wonder", Fatmir je u petak održao govor koji je desetak puta bio prekidan aplauzima, tekbirima i skandiranjima. Publika je burno pozdravila Fatmirinu poruku da se Bošnjaci neće pomiriti sa potlačenosti i gestoziranjem, jer su kao žrtve genocida zaslužili satisfakciju, a to je da žive kao dostojanstveni, slobodni i ravnopravni evropski građani.

"Mi ne tražimo ništa više, ali ni ništa manje, od onoga što imaju Srbi i Hrvati. Greška nije u nama, već u onima koji nam ne daju ravnopravnost. Oni su opasni za civilizaciju, a ne mi koji smo u

Tribina u džematu Bosna

Sa ing. Teufikom Velagićem

Govor u Turskom institutu "Wonder" u Beču

Obraćanje u džematu GH

SAFF 3. juli - 10. oktob

34

nakom odgovornošću doživljavati zajedničke probleme

vrjeme teških iskušenja dolazali svoja odanost idejama tolerancije i humanosti", rekao je Fatmir.

Fatmir je u subotu ujutro iz Beča oputovao u Klagenfurt, 350 kilometara na jug Austrije, gdje je održao tribinu, da bi se do večeri vratio na drugu tribinu u bečkom džematu "Bosna". Sutradan je održao tribinu u džematu "Gazi Husrev-beg", gdje je govorio o obavezama Bošnjaci u domovini i u dijaspori sa jednakom odgovornošću i obavezom doživljavaju zajedničke probleme.

"Svima nama pjevi opasnost da postanemo narod bez domovine, i stoga svako od nas ima obavezu da, shodno svojim mogućnostima, brani našu zemlju i naš narod. Prvi korak u toj odbrani jeste da zbijemo snove i gradimo jedinstvo", rekao je Fatmir.

Oko 700 Bošnjaka prisutnih u Wonderu

Doček na jezeru Wörthersee u Klagenfurtu

Podne-namaz u džematu Gazi Husrev-beg

Publika u džematu GHB

Pred Islamskim centrom u Beču, sa Bajrom Čandićem

SAFF 5. juli - 10. rednih
35

1. juli, srijeda, 18:00

TUZLA, Narodno pozorište Tuzla

Promocija romana „Farukov cvijet” Jasminke Ibrahimović

Iz obraćanja

Do pojave romana „Farukov cvijet“ Jasminke Ibrahimović u našoj je književnosti zjapilo upražnjeno mjesto za narodnu priču o silovanoj Bošnjakinji, u čijem se liku arhetipski sažimaju vjerski i moralni imperativi muslimanke, koju ni strahota pretrpljenog zločina, ni izvjesnost tragičnog kraja, nisu dovele u sumnju prema Stvoritelju. Samim vjerskim određenjem, roman Jasminke Ibrahimović je adresiran na zaseban čitateljski krug, dok ga tematski okvir, a posebno stilski i izvedbeni postupak, u cijelosti upućuju prema prosječnoj ženi Bošnjakinji koja dosad, do pojave ovog romana, nije imala svoju književnu zvijezdu i uputu.

Fatmir Alispahić, Meliha Terzić, Jasminka Ibrahimović

Na udaru svesrpskog zločinačkog ludila naći će se mnoge bošnjačke djevojke čija je apsolutna preokupacija bio san o školovanju, ljubavi, udaji, djeci, normalnom životu. Tragična junakinja naše priče, Prijedorčanka Lejla, za nekoliko hefti je prošla vasijsku razdaljinu od apsolutne posvećenosti tom normalnom djevojačkom snu, pa do apsolutne uklještenosti u pakao četničkog koncentracionog logora i masovnih silovanja.

Da li bi tragična junakinja naše priče baš sa takvom naivnošću tumačila pojavu srpskih paravojnih formacija u Prijedoru (*Ove srpske hujdurme će ispuhati za koji dan.*), da je u školi, recimo, izučavala neki roman o genocidu nad Bošnjacima u Drugom svjetskom ratu? Kao što se, recimo, uči „Dnevnik Ane Frank“. Ta istina o četničkim zločinima je izbrisana iz društvenog sistema bivše Jugoslavije, kao što se i ova istina o posljednjem genocidu nad Bošnjacima organizirano briše iz dejtonske Bosne i Hercegovine. Literatura u ovom slučaju ima konkretno, edukativno, spasonosno značenje, jer buduću žrtvu uči oprezu.

2. juli, četvrtak, 18:00

VOGOŠĆA, Dom kulture

Promocija knjiga Sadika Salimovića

„Knjiga o Srebrenici“ i „Put smrti“

Iz obraćanja

U savremenoj povijesti je bilo genocida jednako bolnih, kakav je i ovaj, zasad posljednji, u Srebrenici. No, povijest ne pamti događaj poput „puta smrti“, koji u događajnoj manifestaciji odslikava semantiku pojma genocid, odnosno, sintagmu „genocid u Srebrenici“, jer se baš tu, u kristalnoj jasnoći, potvrđuje odlučnost ubica i bespomoćnost žrtve. Historički magnetizam ovog događaja odveć privlači medijsku pažnju, ali okuplja i sve veći broj hodočasnika iz zemlje i inostranstva, koji svake godine kreću na memorijalni pohod „Marš smrti – put do slobode“, gdje tokom trodnevnog marša, na putu dugom 70 kilometara, evociraju uspomenu na najtanji prolaz između života i smrti u jednom kolektivnom događaju i pamćenju.

2. juli, četvrtak

Sinoć u Vogošći

Razgovori o Muzeju genocida

U Vogošći je sinoć (četvrtak, 2. VII 2009.) otvorena manifestacija „Sjećanje na genocid u Srebrenici“, a otvorenju je prisustvovao i član Predsjedništva BiH dr. Haris Silajdžić. Nakon promocije „Knjige o Srebrenici“ i „Put smrti“ Sadika Salimovića, o kojima je govorio mr. Fatmir Alispahić, upriličen je neformalni razgovor na temu izgradnje Muzeja genocida u Sarajevu. Dr. Silajdžić je obećao podršku ideji

o izgradnji Muzeja genocida, koju je u okviru promocije predstavio Fatmir Alispahić, a s čime se u ime Pokreta „Majke enklave Srebrenica i Žepa“ složila i Munira Subašić. Dogovoreno je da se u narednom periodu održi niz konsultativnih sastanaka sa pojedincima koji smatraju da kulturu pamćenja treba njegovati na institucionalnom, multidisciplinarnom i stručnom nivou.

(Bnet)

5. juli, nedjelja

Apel grupe bh. pisaca

Svenarodna komemoracija za Srebrenicu

Grupa bh. pisaca upućuje otvoreni apel načelnicima općina, Rijasetu Islamske zajednice i asocijacijama u dijaspori s pozivom da se u subotu, 11. jula, u vrijeme dženaze u Potočarima, organizira okupljanje građana i da se na tim skupovima iskaže poštovanje prema žrtvama genocida u Srebrenici.

U Srebrenici se 11. jula ne mogu okupiti svi koji bi željeli, a na ovaj način bi dženaza u Potočarima bila obilježena u svim našim sredinama. Time bi se lokalne zajednice aktivno uključile u evropsko obilježavanje 11. jula kao Dana sjećanja na genocid nad Bošnjacima, a svi građani bili bi u mogućnost svojim prisustvom doprinijeti izražavanju saosjećanja i kolektivnog sjećanja na žrtve genocida.

*Sa Isnamom Taljićem i akademikom
Nedžadom Ibrišimovićem*

Predlažemo da se općinski načelnici, u saradnji s medžlisima Islamske zajednice, pobrinu o mjestu okupljanja, koje može biti na gradskim trgovima, ispred džamija, u dvoranama ili na nekim drugim lokacijama na kojima se može obje-

diniti i vjerski i građanski kontekst ovog komemorativnog čina, a prisustne treba pozvati da učenjem dove ili druge prigodne molitve, Fatihom ili minu-

tom šutnje olakšaju smiraj dušama srebreničkih žrtava. Očekujemo da se ovoj svenarodnoj komemoraciji pridruže i džemati i klubovi u dijaspori.

Smatramo da ovaj vid okupljanja treba postati tradicionalan oblik iskazivanja saosjećaja sa žrtvama iz Srebrenice svakog 11. jula, čime bi se uspostavio jedinstveni prsten svenarodnog saosjećanja sa žrtvama genocida, jer bismo u isto vrijeme bili povezani molitvom, šutnjom i mislima.

Nedžad Ibrišimović
Isnam Taljić
Džemaludin Latić
Fatmir Alispahić

7. juli, utorak, 18:30

GORNJI VAKUF, Dom kulture

Predavanje na temu

„Kontinuitet genocida nad Bošnjacima-muslimanima“

**Žrtve koje smo podnijeli moramo trajno
nastaniti u našoj kolektivnoj memoriji!**

U utorak (7. VII 2009.) uvečer je pred punom dvoranom Doma kulture u Gornjem Vakufu mr. Fatmir Alispahić održao predavanje na temu „Kontinuitet genocida nad Bošnjacima“. Suorganizatori tribine, koja je bila posvećena obilježavanju 14. godišnjice genocida u Srebrenici, bili su Medžlis Islamske zajednice i KDB „Preporod“ Gornji Vakuf.

Fatiha na šehidskom mezarju

Sa Enesom ef. Omerovićem

Prije tribine, Alispahić je posjetio Centralno šehidsko mezarje, a glavni imam Enes ef. Omerović ga je upoznao sa historijskim činjenicama iz vremena genocidne agresije, kada se ovaj grad nalazio u totalnom okruženju, ali su uz velike žrtve Bošnjaci sačuvani od genocida koji im je prijetio od velikohrvatskog agresora. Gornji Vakuf ima 360 šehida i 20 Zlatnih ljiljana, što je veliki broj u odnosu na činjenicu da je u Gornjem Vakufu po popisu iz 1991. od 24.000 stanovnika živjelo 14.500 Bošnjaka, a što dokazuje razmjere herojske odbrane Gornjevakufljana.

Posjeta porodici Hajdarević

Na Alispahićevo inicijativu učinjena je posjeta jednoj šehidskoj porodici, i to porodici hadžije Alije Hajdarevića i njegove hadži-hanume, koji su u genocidnoj agresiji izgubili dva sina, kćerku i unuku. Posjeti su prisustvovala i unuka hadži Alije, kćerke rahmetli Redžifa-efendije Meštrovca, Valida i Džavida, profesorice arapskog jezika koje su upravo diplo-

mirale na prestižnom univerzitetu Al-Azhar u Kairu. Hadži Alija se zahvalio na posjeti i rekao da je ovo prvi put da ga kao šehidsku porodicu posjeti neko iz vlasti, na šta je Fatmir Alispahić odgovorio:

- Hadži Alija, halali, ali ja nisam ni iz vlasti, ni od vlasti, već sam od naroda. A narod zna da iza opstanka Bosne i Bošnjaka stoje žrtve koje nas obavezuju na pamćenje i na poštivanje.

Tribina je otvorena nadahnutim obraćanjem glavnog imama Enesa ef. Omerovića, koji je rekao da je zaborav žrtava genocida jednak nastavku genocida. Alispahićevo izlaganje započeto je osvrtom na historijske činjenice

o deset genocida nad Bošnjacima, od kojih je u posljednja dva stradalo po preko 100.000 bošnjačkih civila.

- U našoj kolektivnoj memoriji vlada totalna pustinja spram činjenice da je u Drugom svjetskom ratu ubijeno 103.000

Bošnjaka i da su Bošnjaci, nakon Jevreja, narod koji je procentualno podnio najveće žrtve. Kako se dogodilo da ne znamo ništa o svojim žrtvama u Drugom svjetskom ratu? Tako što nas je srpsko-hrvatska komunistička vlast natjerala da zaboravimo. Ako danas ne pružimo otpor protiv dejtonske agresije na bošnjačku žrtvu, na bošnjačko pamćenje, generacije koje se danas rađaju neće sutra ništa znati o svim našim Srebrenicama. Mi moramo žrtve koje smo podnijeli zauvijek nastaniti u našoj kolektivnoj memoriji! U protivnom ćemo

i mi, i naše žrtve, postati životi bez staništa. Oni su za nas dali najviše što su imali, a najmanje što mi za njih možemo uraditi jeste da ih trajno nosimo u svojim srcima – rekao je Alispahić, založivši se ponovo za igradnju Muzeja genocida, kao ustanove koja bi sa stručnog, kreativnog i multidisciplinarnog aspekta razvijala kulturu pamćenja u bosanskom društvu.

Tribina u Gornjem Vakufu trajala je preko dva sata i bila je popraćena brojnim pitanjima, diskusijama i pohvalama organizatoru i predavaču.

11. juli, subota

*Reagiranje: U Sarajevu novo izživljavanje
nad muslimanskim svetinjama*

Islamofobija za 11. juli

Kakva je razlika između sknavljenja Kur'ana u zloglasnom zatvoru Abu Graib, ili objavljivanja karikatura Muhameda a.s. u Danskoj, u odnosu na nazivanje Kur'ana – „kujanom“ u sarajevskom „Oslobođenju“ (13.02.'09.), čime su naziv i poruke Kur'ana časnog povrijeđene značenjem riječi kuja, tj. pseća ženka? Razlika između ova tri slučaja je u tome što danas ni u Abu Graibu, ni u Danskoj, nema takvih izljeva mržnje prema muslimanima, dok se u Sarajevu nastavlja sponzorirano izživljavanje nad muslimanskim svetinjama.

Ista ideološka ekipa koja je u „Oslobođenju“ Kur'an časni nazvala „kujanom“, u posljednjem broju magazina „Dani“ (10.07.'09.), u tekstu pod naslovom „Dvore gradi Cerić efendija“, na nekoliko mjesta ismijava muslimanske svetinje. Jednako kao što je nedavno opijeni urednik sa Federalne televizije ismijavao mevlud, tako je u ovom tekstu dova, kao muslimanski izraz obraćanja Allahu dž.š., dovedena u pogrdan kontekst („bager-dova“). Govori se o „uzimanju avdesta u bazenu“, o „okretanju prema Ćabi pomoću daljinskog upravljača“, dok se reisu-l-ulema na više mjesta prostački vrijeđa, čak riječima koje ne pripadaju javnom govoru (npr. „Zinula mu g.z.ca). Vrhunac uvreda je poruka o „mraku ispod ahmedije“.

Pomenuti tekst je pokušao biti satirično ismijavanje izgradnje zgrade Rijaset, ali je islamofobijski fašizam preplavio kreativne mogućnosti satire, izrodivši mnoštvo uvreda, pa i huškačkih apsurd, kao što je onaj o raji koja nema ni posla ni hljeba zato što postoji Rijaset.

Novo izživljavanje nad muslimanskim svetinjama u Sarajevu i novo ni-podaštavanje institucije Rijaset i institucije reisu-l-uleme - pojavljuje se dan uoči 11. jula, čime se nastoji omalovažiti Evropska hutba o Srebrenici koju, dakle, donosi ličnost koja se upravo vrijeđa i ismijava.

Dejtonski sistem je kao demokratsku vrlinu ustoličio vrijeđanje muslimana, pa i ovaj posljednji nasrtaj treba razumjeti kao dostignuća potplaćenog, podaničkog, islamofobijskog intelektualizma, koji svoje ogledalo ima u hitlerovskim i staljinovskim vremenima.

(www.rijaset.ba)

18. juli, subota, 11:00

VISOKO, Medresa „Osman ef. Redžović”

Obraćanje

*Muhameda Filipovića, Omera Pobrića i Fatmira Alispahića
na otvaranju VIII susreta bošnjačke omladine u Visokom*

Danas nas ne ubijaju, ali nam otimaju dušu

U amfiteatru Medrese “Osman-ef. Redžović” - Čajograd otvoreni su VIII susreti bošnjačke omladine, koji se održavaju u Visokom u periodu od 17. do 21. jula 2009. godine, a čiji je organizator Omladinsko udruženje “Bedem”.

Na otvaranju su se, kao specijalni gosti, obratili akademik prof. dr. Muhamed Filipović, koji je otvorio susrete, osnivač i direktor Instituta sevdaha Omer Pobrić, te mr. Fatmir Alispahić. Oni su govorili o kontinuitetu genocida nad Bošnjacima i o nepravедnom odnosu Evrope prema jednom autentičnom evropskom narodu kojemu se nastoji nametnuti krivica zbog njegove islamske vjere.

- Nama se oduzima prostor životni, nas se pljačka, naša ekonomska dobra su prešla u ruke drugih, nama se želi reći da smo nesposobni, da ništa naše ne vrijedi, kompromitiraju se naše institucije, od reisu-l-uleme i Rijasetu do univerziteta, jer se želi reći da nemamo legitimaciju normalnih ljudi da bi živjeli u Evropi, a vrhunac svega je

ove segregacija koju je izvršila Evropska unija – rekao je, između ostalog, akademik Filipović.

Fatmir Alispahić je rekao da mladi i samosvjesni Bošnjaci trebaju biti nosioci jednog novog i odvažnog sistema mišljenja u bošnjačkom narodu, čemu prethodi suočenje sa realnošću kontinuiteta genocida i transhistorijskog nastojanja da se unište i Bosna i Bošnjaci.

- Borba za opstanak počinje sa razumijevanjem realnosti. Danas nas ne ubijaju, ali nam otimaju dušu, uništavaju i mijenjaju naš narodni i vjerski identitet. Genocid je nastavljen, drukčijim sredstvima, ali sa istim ciljevima – rekao je Alispahić.

25. juli, subota, 17:30

PROZOR, Dom kulture

Nakon tribine Fatmira Alispahića u Prozoru

Slavili zločin nad Bošnjacima

*Nakon Alispahićeve tribine hrvatski ekstremisti okružili
Dom kulture a jedna trudna Bošnjakinja je udarena
u glavu motkom sa hrvatskom zastavom*

Obilježavanje 16. godišnjice stradanja Bošnjaka u Prozoru, pod nazivom „Šehidima dova – živima opomena“, završeno je divljanjem hrvatskih ekstremista po centru grada, koji su u koloni automobila, sa izvješnim zastavama Hrvatske, više

puta kružili oko Doma kulture, u kojem je Fatmir Alispahić držao tribinu na temu kulture pamćenja. Više desetina ekstremista su vrištali, turirali automobile, škripali gumama, tako da su Bošnjaci nakon Alispahićeve tribine bili primorani ostati u holu Doma kulture, u

strahu sa svoju sigurnost. Jedna trudna Bošnjakinja je na ulicu izlašla odmah nakon tribine, misleći da joj se ne može dogoditi nikakva neprijatnost, ali je u blizini džamije udarena u glavu motkom sa hrvatskom zastavom, nakon čega se sklonila u džamijsko dvorište. Indikativno je da se policajci nisu pojavili da zaštite okupljene Bošnjake. Divljanje u centru Prozora se pojačalo kada su ekstremisti na ulazu Doma kulture ugledali Safeta ef. Pozdera sa ahmedijom, koji se potom vratio u hol. Pošto se nije nazirao kraj divljanju oko Doma kulture, prisutni su, predvođeni ef. Pozderom i Fatmirom Alispahićem krenuli iz hola Doma kulture, uskim ulicama, prolazeći pored razularene mase koja je, očito, na dan bošnjačke tuge u Prozoru svjesno i proračunato provocirala i slavila zločin nad Bošnjacima. Time se direktno potvrdilo ono na šta je čas prije upozoravao Fatmir Alispahić na tribini, rekavši da ni velikosrpski ni velikohrvatski ekstremisti nemaju razloga da misle kako se zločin ne isplati, jer evropsko getoiziranje Bošnjaka u konačnici odaje priznaje genocidnim projektima Slobodana Miloševića i Franje Tuđmana.

- Genocid nad Bošnjacima je usađen u ustavno biće dejtonske Bosne, samim tim što su Bošnjaci stjerani na geto u kome zasad opstaju kao fizička većina, ali u ekonomskom, kulturnom i političkom smislu bivaju minorizirani i potlačeni. Velikosrbi i velikohrvati vladaju bošnjačkim životom preko bošnjačkih podanika koji im služe. Zato bošnjačka politika više nema nikakve veze sa bošnjačkim narodom, koji je napušten, zapušten, prepušten asimilacijama i kolonizacijama. Mi danas ostajemo bez naroda, kao što bašča ostaje bez plodova kad se zapusti. Genocid nad Bošnjacima je kontinuitet koji se danas ne realizira ubistvima, već se realizira medijskom i sistemskom izmjenom bošnjačkog identiteta. Islamofobija je nametnuta kao vrlina dejtonskog režima, pa i sami Bošnjaci postaju vojnici

islamofobije, u uvjerenju da će im mržnja prema svojoj vjeri pomoći u životu. To je opasna iluzija, jer u Prozoru 1993. ustaše nisu pitale ko ide a ko ne ide u džamiju, već su hapsile i ubijale svakoga ko je musliman. Kao što smo se u vrijeme genocidne agresije časno borili da spasemo naše živote, danas se moramo boriti da spasemo naše duše. Zalud nam Bošnjaci bez islama i Bosna bez suverenih Bošnjaka! - rekao je, između ostalog, Fatmir Alispahić.

Tribina je trajala preko dva sata, a nakon uvodnog Alispahićevo izlaganja razvila se živa diskusija, kojom je dominiralo uvjerenje svih prisutnih da bi Bošnjaci trebali uspomenu na svoju žrtvu institucionalizirati pod krovom Muzeja genocida, te je u političkoj stvarnosti nametnuti kao razlog za izgradnju antifašističkog i tolerantnog društva na cijelom bh. teritoriju.

27. juli, ponedjeljak, 20:30

JANJA, Dom kulture

Predavanje u povodu 27. jula – Dana ustanka naroda i narodnosti BiH

Je li Bosna gdje je nekad bila

U okviru kulturne manifestacije „Ljetnje večeri“ u Janji 2009., u organizaciji BZK „Preporod“, u ponedjeljak uvečer je u Janji upriličeno predavanje Fatmira Alispahića u povodu obilježavanja 27. jula Dana ustanka naroda i narodnosti Bosne i Hercegovine, na temu „Je li Bosna gdje je nekad bila“.

Alispahić je na početku govorio o odnosu periferije i centra, rekavši da sve normalne zajednice svojim periferijama pridaju centralni značaj, pa bi Janja, Prozor, Stolac, Kozarac, kao i kompletno Podrinje morali biti centar interesovanja bošnjačke politike, koja je danas tragično svedena na lične interese.

- Bošnjačka politika nema ni toliko invencije da svjedoči naš antifašistički kontinuitet i kredibilitet, pa smo dočekali da nam 27. juli čestita Milorad Dodik, kao sljedbenik Radovana Karadžića i zaštitnik Četničkog ravnogorskog pokreta, dok bošnjački političari k'o mulci šute i vjerovatno pojma nemaju koji je danas dan. A niko nema većeg prava od bošnjačkog naroda da slavi taj 27. juli, i sve antifašističke praznike, jer smo i u prošlom i u ovom ratu izgubili preko 100.000 ljudi,

bili najveće žrtve i uprkos iskušenjima istrajali na idejama antifašizma i zajedništva. Mi nismo imali svoje četnike i ustaše, već smo imali zlatne ljiljane kao jedine autentične nasljednike bosanskohercegovačkih partizana koji su branili sve narode i sve vjere. Bosanska ideja za nas nema alternative, samim tim što naš opstanak zavisi od opstanka Bosne – rekao je Fatmir Alispahić.

Avgust

Ko napusti borbu za opstanak napustio je život

Iz kolumne u „Novim horizontima”

Prije deset godina Bošnjaci su bili ušuškani u povijesni san: Bosna odbranjena, narod opstao, vode nas vizionari, ima se para, a imat će se i više, jer su uz nas naši islamski prijatelji, koji prodaju naftu i ništa ne rade, pa ćemo i mi tako, jer smo mi ukras islamskog svijeta usred Evrope, pa je svih milijardu muslimana zainteresirano da mi sjedimo đaba; pred nama je svijetla budućnost, u kojoj je puno rahatluka i puno nerada, a naša jedina obaveza je da ne mislimo, da se ne sikiramo, i da slavimo „naše mudro rukovodstvo“, kako je u to vrijeme televizija nazivala bošnjačke čelnike. Pohitalo je bošnjačko rukovodstvo da učvrsti taj san, kako bi sa sebe spralo historijske odgovornosti za sve što je moglo ispasti bolje. Pogotovo u pogledu priznavanja naziva genocidnog entiteta. Kada se osjetilo da nema otpora tom samoobmanjivanju, jer su i narod i inteligencija bili umorni i izmrcvareni genocidnim strahotama, porodila se i ambicija da se od friške današnjice skroji historija koja će se izučavati narednih stoljeća. Tako je nastala parola o neuništivosti Bosne i Bošnjaka, koja se čak i do danas provlači po kojekakvim manifestacijama. Stvoren je kvalitetan temelj da Bošnjaci ne razumiju od čega se sastoji njihov bošnjački život i da pomisle kako je priča o njihovom opstanku zauvijek završena u korist pravde, morala, antifašizma i nasmijane Evrope. U toj patološkoj iluziji, uzrokovanoj traumama i jeftinim obmanama, ostalo se bez suštinskih simbola suvereniteta, kao što su ekonomski potencijali, od kojih ovisi mogućnost finansiranja ideniteta. Da, grubo zvuči, ali identitet se finansira, jer ako nemaš para, onda će neko drugi imati medije, štamparije, festivale, itd., pa će tvoji ljudi ići njemu, pod reflektore, a ne tebi, po gasnu lampu.

8. avgust, subota, 21:00

SARAJEVO, Baščaršija

Manifestacija „Dani bošnjačke tradicije 2009“, u organizaciji „Demusa“

Predavanje na temu „Čistoća naša tradicija“

Iz obraćanja

Nije pitanje – da li bošnjačka tradicija podrazumijeva čistotu, kao vjersku i moralnu okosnicu svoga bitka, već je pitanje – da li se ta tradicija može očuvati u okruženju koje dvojni i tržišni moral nameće kao društvenu i duhovnu vrlinu? Čistota je aktivni, djelatni, kreativni, a ne tek formalni strah od grijeha u bošnjačkom životu, što je i odredilo da Bošnjaci kroz teška historijska iskušenja prođu neokaljana obraza, jer su u ime moralne čistote uvijek ostajali distancirani od revanšizma, osvete, netrpeljivosti...

Gdje i kako živi kult čistote u bošnjačkoj tradiciji? Ako ga nema u medijskoj, kulturalnoj, obrazovnoj svakodnevnicu, onda bi taj kult čistote mogao biti tek muzeološki eksponat koji svjedoči o davnim i nepovratnim vremenima. Ali, Bošnjaci ne žele živjeti u muzejskoj vitrini, a da na njihovom mjestu, pod njihovim imenom, živi neki drugi sadržaj, koji nema veze sa njihovim običajima i kulturnim naslijeđem. Bošnjačko biće želi revitalizaciju svoje tradicijske osnove, svoga kompasa čistote, taman u mjeri u kojoj tradicija čini svakodnevnicu drugih evropskih naroda.

Mi danas znamo da je kult čistote u bošnjačkoj tradiciji utemeljen i pre-takan kroz različite oblike kreativnosti i duhovnosti, od usmene predaje, preko graditeljstva, preko sevdalinke, preko pisane riječi, pa sve do društvene i političke prakse ovog vremena. Okruženi smo akustikom vode i strahom od grijeha. Ali mi nemamo cjelovitog istraživačkog djela koje bi sa izvorištem pove-zalo tu mrežu vodotokova koji u ime bošnjačkog opstanka tkaju jedinstveni bosanski ćilim. Ovo je skromno nastojanje da afirmiramo jednu od najvažni-jih tema bošnjačke duhovne baštine.

9. avgust, nedjelja, 17:30

MOSTAR, Internat Karadžebegove medrese

Predavanje na seminaru imama sa područja Muftiluka mostarskog

Borba za opstanak je pravo i obaveza

U nedjelju, 9. avgusta, u internatu Karadžebegove medrese u Mosta-ru, u okviru Seminara za hercegovačke imame, koji se održava u organizaciji Muftijstva mostarskog i Fondacije „Mulla Sadra“, Alispahić je govorio o aktu-elnom stanju u Bošnjaka.

- Bosna ostaje bez Bošnjaka, jer Bošnjaci ostaju bez bošnjaštva i bez isla-ma. Za Bošnjake je biti ili ne biti, a to je pozicija koja ne nudi nikakve alter-native. Ili ćemo otvoreno progovoriti o nastavku genocida, o velikosrpskoj i velikohrvatskoj prirodi dejtonskog režima, o zatvaranju Bošnjaka u geni-cidni geto, o progonu bošnjačke žrtve i progonu bošnjačke ravnopravnosti, o ekonomskoj, medijskoj i kulturnoj kolonizaciji, o velikosrpskom i veliko-hrvatskom uzgoju bošnjačkih kvislinga koji su plaćeni da šute i da ne vide tlačenje bošnjačkog naroda, dakle, ili ćemo bez kompleksa, bez podaničkog

Alispahić na predavanju u Mostaru

Alispahić: Okupirani medijski sistem

Trebamo jačati IZBiH

U internatu Karadževogove medrese u Mostaru, u okviru seminara za imame u Hercegovini, održanog u organizaciji Muftijstva mostarskog i Fondacije „Mulla Sadra“, književnik, novinar i publicista Fatmir Alispahić održao je preksinoć predavanje o aktualnoj problematici s kojom se susreće bošnjački narod.

Između ostalog, on je ukazao na to da sve više nestaje sadržaj bošnjačkog naroda, a to je, kako je re-

kao, islam i bošnjački identitet. Okupirani medijski sistem, prema riječima Alispahića, odgaja danas Bošnjake tako što im ugrađuje svijest da je islam u BiH najveći problem.

- Pred bošnjačkom inteligencijom je višestruki izazov. Islamskoj zajednici u BiH kao kičmi Bošnjaka potrebna je pomoć svjetovne inteligencije. Trebamo je jačati zarad jedinstva, jer dejtonska država ne brine o bošnjačkom narodu - rekao je Alispahić. A. Du.

» Dnevni avaz

mentaliteta, uspravne kičme i digniteta čela progovoriti o svemu ovome, ili nas uskoro neće biti! Spas bošnjačkog identiteta mora biti zajednički zadatak uleme i svjetovne inteligencije, i ni jedni ni drugi nemaju pravo da se plaše i da se povlače, jer ako je ko u Evropi dokazao demokratska, sekularna i humanistička opredjeljenja onda su to Bošnjaci. Sve drugo je laž i krivica koja nam se nameće, kako bismo se plašili ljubavi prema svome narodu. Borba za opstanak Bošnjaka je naše pravo i naša obaveza i mi u toj borbi nikome na ovome svijetu ne moramo položiti ni jedan jedini račun – rekao je, između ostalog, Fatmir Alispahić tokom predavanja hercegovačkim imamima, koje je trajalo blizu tri sata, uključujući i živu diskusiju o raznim problemima, a posebno problemima povratka Bošnjaka u sada većinske tzv. srpske i tzv. hrvatske krajeve, na kojima djeluju imami Mostarskog muftijstva i koji u

odsustvu političke podrške nose teret podstreka povratnicima da izdrže uprkos apartheidskim pritiscima.

10. avgust, ponedjeljak, 20:00

Bužim, Manifestacija „Slobodarski dani viteškog grada Bužima”

Predavanje nad temu „Kontinuitet genocida nad Bošnjacima“

U ponedjeljak, 10. avgusta, uvečer, u prepunoj sali MSŠ Bužim, u okviru 14. Tradicionalne manifestacije „Slobodarski dani viteškog grada Bužima“ (4.-15. avgust 2009.), Fatmir Alispahić je održao predavanje na temu „Kontinuitet genocida nad Bošnjacima“. Prethodno je načelnik Općine Bužim Mir-

Prijem kod načelnika Mirsada Šahinovića

sad Šahinović sa saradnicima u svome kabinetu primio Fatmira Alispahića, nakon čega su gost i domaćini otišli obići turbe legendarnog komandata 505. Bužimске viteške brigade rahmetli Izeta Nanića i njegovog brata Nevzeta gdje su proučili Fatihu za bužimске šehide.

Predavanje je počelo simpatičnim incidentom, kada je Fatmir Alispahić prekinuo domaćina u predstavljanju njegovih knjiga i angažmana, rekavši da su to trenutno potpuno nebitne stvari za koje nemamo vremena, jer nam je svaki čas dragocjen da spašavamo i narod i zemlju od nestajanja, što su prisutni pozdravili burnim aplauzom.

Fatiha za šehide Bužima

- Mi smo 1995. jedva dočekali da završimo borbu za opstanak Bosne i Bošnjaka, a naši neprijatelji su jedva dočekali tu našu naivnost, kako bi nas nastavili istrebljivati drugim sredstvima. Našu dobrotu oni razumiju kao našu slabost, a ne kao vrlinu, jer svijet mjere svojim barbarskim kantarima. Uz podršku međunarodne zajednice, koja je svakako podržavala genocid nad Bošnjacima, velikosrbi i velikohrvati su okupirali dejtonsku državu, pokupovali bošnjačke političare, i nastavili genocid nad Bošnjacima. Realizirana

je operacija prekidanja veza sa preko milion raseljenih Bošnjaka, što znači da se broj bošnjačkih žrtava genocidne agresije danas popeo na oko milion i 200.000 Bošnjaka bez kojih je ostala Bosna i Hercegovina. Na redu je operacija izmišljanja, hapšenja i procesuiranja bošnjačkih ratnih zločinaca, kako bi se relativizirala historijska istina, tako da na kraju neće ispasti da su svi jednako krivi, već da su samo Bošnjaci krivi. Naporedo s time okupiraju se bošnjačke glave u koje se usađuje mržnja prema sebi i prema svome. Država koju smo odbranili okupirana je dejtonskom prevarom, a njena glavna operacija je progon bošnjačke žrtve, i to uz pomoć pokupovanih bošnjačkih političara koji bestidno tvrde da Bošnjaci trebaju napuštati poziciju žrtve i zaboravljati. Zar je moguće napustiti nešto što si bio kroz historiju, i što jesi kroz stvarnost?! Ja ću vam direktno i nedvosmisleno reći da stabilna bošnjačka budućnost jedino može biti građena preko žrtava koje smo podnijeli, a da zaborav vodi ponovnom ponavljanju tragične povijesti. Ko god bude tvrdio drukčije, znajte da je u službi zločinaca koji daju silne pare da sakriju tragove zločina, a gdje je glavna operacija ispiranje bošnjačkog pamćenja – rekao je Fatmir Alispahić okupljenim Krajišnicima na tiribini u Bužimu, koji su njegovo izlaganje desetak puta prekidali aplauzima.

Alispahić je oštro kritikovao bošnjačke političare, zbog njihove potkupljivosti i podaništva. Rekao je da Bošnjaci moraju sistem nacionalnog organiziranja učiti od Srba i Hrvata, kod kojih su političari tek izvođači radova na projektima nacionalnih akademija i institucija, koje okupljaju najpametnije ljude u narodu, dok su kod Bošnjaka političari uzurpirali „i jare i pare“.

- Kod Srba ćete u prvi redovima uvijek vidjeti popove, pisce i generale, a kod Bošnjaka su pisci, hože i heroji u zadnjim redovima, kao da su kužni,

Sala je bila ispunjena do posljednjeg mjesta

a političari, kao kakvi kraljevi, u prvim. Dokle god nam u centralnim ložama ne budu sjedili Muhamed Filipović, Nedžad Ibrišimović, Džemaludin Latić, Taljić, Sidran, Kajan, Kujundžić i drugi, kao perjanice pismenosti i narodnog identiteta, i dokle god političari ne razumiju da su tek prolazni činovnici, dotle Bošnjacima neće

biti bolje. Mi se moramo izboriti za trijumf pismenosti u bošnjačkom sistemu vrijednosti – rekao je na kraju Alispahić.

13. avgust, četvrtak, 20:00

KLADANJ, Dom kulture

Fatmir Alispahić u Kladnju predstavio stvaralaštvo Omera Pobrića

Omer je za sevdalinku učinio više od same države

U četvrtak, 13. VIII 2009., u 20 sati, u prepunoj sali Domu kulture u Kladnju, u okviru manifestacije „Dani djevojačke pećine 2009“, održan je program pod nazivom „Stvaralaštvo Omera Pobrića“, kojom prilikom je predstavljen Institut sevdaha – Fondacija Omera Pobrića, te knjiga Omera Pobrića „Eh, šta bi rekla moja rahmetli majka“, dok su interpretatori Instituta sevdaha Nusreta Kobić, Esed Kovačević, Refija Muslić i Arif Ahmetašević, u pratnji Omera Pobrića, izveli desetak sevdalinki. Veče posvećeno Omeru Pobriću otvorio je načelnik Općine Kladanj Fuad Imamović, a uvodnu riječ dala je predsjednica „Preporoda“ Nevzeta Rustemović. O životu, radu i djelu Omera Pobrića govorili su predsjednica Upravnog odbora Instituta sevdaha mr.sc. Jasna Hadžiselimović i mr.sc. Fatmir Alispahić, koji je, između ostalog, rekao:

- Sevdalinka je ime ljubavi u Bosni i ime ljubavi za Bosnu. Bez sevdalinke je nemoguće voljeti Bosnu i Hercegovinu, jer se ova zemlja može razumjeti jedino jezikom sevdaha. Ako je sevdah duhovni krvotok Bosne i Hercegovine, kako je onda moguće da za sve ove decenije briga o sevdalinci nije dobila institucionalni karakter? Zato što su Bosnom vladali, a i danas vladaju, oni koji ili negiraju, ili ne razumiju, dušu Bosne. Zato se dogodilo da Institut sevdaha nije osnovala ni država, ni stranke, ni razne kulturne institucije, već ga je osnovao Omer Pobrić, čovjek koji je za sevdah i sevdalinku učinio više

od same države Bosne i Hercegovine. Taj paradoks nam govori da našu zemlju i njeno biće nisu očuvale vlasti i političari, već pojedinci koji su, uz ogromna odricanja, radili poslove koje je

(Omer Pobrić je umro 20. januara 2010., a na komemoraciji u Narodnom pozorištu Sarajevu, 22. januara, od njega su se oprostili Nedžad Ibrišimović, Halid Genjac, Josip Pejaković i Fatmir Alispahić.)

Bosnom, dakle, i protiv sevdaha. Ali Omer Pobrić u ovoj bici za očuvanje i afirmaciju sevdalinke nije sam, jer iza njega stoji narod koji je kroz stoljeća, uprkos raznim vladarima, sačuvao i do danas prenio duh sevdaha, duh Bosne i Hercegovine – rekao je Fatmir Alispahić.

14. avgust, petak

Kome služe sluga Sulejman i Sulejmanove sluge

Iz kolumne u „Saffu“

SAFF

Ako je direktiva o „bošnjačkom napuštanju pozicije žrtve“ bila diplomski rad Sulejmana Tihića iz oblasti izdaje nacionalnih interesa, onda je proganjanje ministra sigurnosti Tarika Sadovića doktorat Sulejmana Tihića iz podaništva, sluganstva, komunjarske i moralne ljigavosti. Sulejman Tihić je svojom izdajničkom i podaničkom šizofrenijom zatrovao kompletnu SDA, njenu strukturu moći izopačio u uništavanje Bosne i Bošnjaka, tako da su Bošnjaci u najjačoj bošnjačkoj stranci dobili najjaču polugu izdaje sopstvenih

interesa. Kongres SDA je sve ovo potvrdio i nadahnuo krila ptici rugalici, koja u liku Sulejmana Tihića lešinarski oblijeće oko skrhanog i izmrcvarenog bošnjačkog bića. Velikosrbi, a bogme i velikohrvati, odgojili su slugu koji će im predstavljati Bošnjake onako kako oni Bošnjake mogu prihvatiti – kao malomumne, iskompleksirane, hunjave, herlave u svakom pogledu, dovoljno nakažne da se svaki Srbin i svaki Hrvat pored takvog Bošnjaka osjeti superiornim.

14. avgust, petak

U srcu apartheida

Iz teksta u „Saffu“

Ubistvo Magdija Dizdarevića u Mostaru jasan je znak stvarnosti u koju ulazimo. Kreativni vrhunac svake okupatorske vlaste je da zapodjene razdor u okupiranom narodu. Muslimane u Bosni više neće pred džamijama sačekivati udbaši, četnici i ustaše, već Bošnjaci koji će pravovjernost novom sistemu dokazivati kroz progon muslimanskih vjernika. Medijski zločinci već godinama odgajaju bošnjačku islamofobiju, taj kompleks samomržnje čiji odušak je usmjeren ka gaženju muslimanskih vrijednosti i autoriteta. Zato se moglo dogoditi da se na „progresivnim“ web portalima po Sarajevu slavi ubistvo Magdija Dizdarevića, kao dostignuće antiterorističke demokratije. Ovaj znak o odgajanju bošnjačkih progonitelja islama nam je stigao preuranjeno, usred operacije razmuslimanjenja Bošnjaka, i zato ga ne bismo smjeli ignorirati, već prihvatiti kao Milost, kao poziv na organizirani otpor protiv progonitelja islama u svome narodu.

17. avgust, ponedjeljak, 11:00

TUZLA, Bosanski kulturni centar

Okrugli sto o problemu narkomanije, u povodu pet godina CROPS-a Smoluća

Kako pobijediti narkokulturu

U ponedjeljak, 17. VIII 2009., sa početkom u 11 sati, u BKC Tuzla održan je okrugli sto u povodu pete godišnjice rada Centra za rehabilitaciju ovisnika o psihoaktivnim supstancama (CROPS), koji je 2004. pokrenut kao projekat

Muftijstva tuzlanskog i uz podršku Vlade Tuzlanskog kantona. Tema rasprave je bila „Uloga, značaj i mjesto CROPS-a u današnjim vremenima“. Uvodno slovo je dao direktor Centra Šekib ef. Čokić, izlaganja je moderirao dr. Najil Kurtić, a u radu okruglog stola učestovalo je više stručnjaka koji su sa različitih aspekata - kao što su bezbjednosni, pravosudni, psihološki, socijalni, obrazovni, itd. – dali doprinos promišljanju aspekata borbe protiv narkomanije.

Fatmir Alispahić je na početku svoga izlaganja naveo da narkobiznis godišnje provrta gotovo duplo više milijardi dolara od trgovine naftom, pa čak više i od trgovine oružjem, tako da motivi borca protiv narkomanije pripadaju uzvišenim duhovnim sferama, budući da je narkomafija posljednjih decenija najjača korupcijska i lobistička mreža koju niko dosad nije uspio dotući.

- Zemlje u tranziciji imaju dodatni problem u borbi s narkomanijom, jer je na mjestu razrušenog sistema moralnih i političkih vrijednosti ustoličen divlji kapitalizam koji podrazumijeva sve vrste izrabljivanja i ponižavanja ljudi, a gdje je korupcija idejna osnovica funkcioniranja tog sistema. U tom raspuštenom društvu je normalno da odgajate svoje robove kako biste ih materijalno izrabljivali, a narkosistem nije ništa drugo doli porobljavanje i pljačkanje ljudi. Roditelji imaju sve manje argumenata da ubijede djecu u vjerodostojnost moralnih načela, jer napreduje i prolazi sve što je suprotno radu i poštenju. Zbog toga mnoga djeca rizik i beskrupuloznost uzimaju kao strategiju života, a konzumacija droge se posve uklapa u taj novi stil u koje je jedino pravilo da nema pravila – rekao je Fatmir Alispahić.

U nastavku izlaganja Alispahić je govorio o medijskim i subkulturnim modelima koji funkcioniraju u sadejstvu sa narkomanijom, i tako tvore za-

sebno polje narkokulture, koja u bespuću divljeg kapitalizma i otuđenosti regrutira svoje konzumente.

- Nema efikasne borbe protiv narkomanije, ako se ta borba bazira na hvatanju i prihvatanju, na odvikavanju i liječenju ovisnika, odnosno, ako se aspekt prevencije svodi na parole koje sa džambo-plakata upozoravaju kako je droga loša za zdravlje. Ovo je borba za ljudske duše, a ne za paketiće droge i krivične prijave! A te ljudske duše bivaju okupirane, i oduzete, od jednog subkulturnog sistema, koji kad nesmetano djeluje, nudi svoja rješenja i privlačnosti. Drogiranje je upakovano u slatke slike estrade, provoda, prestiža, mladosti. Posljednjih godina se čak pojavio i termin „rekreativno drogiranje“, čime se ova smrtna prijetnja preoblači u sportsku i relaksirajuću aktivnost. S druge strane, na javnoj površini ne egzistira ništa što bi javnosti, a naročito mladima, predstavilo suštinske posljedice drogiranja, a to su grobovi, bolesti, razorene psihe i razorene porodice. Naspram narkosistemske agresije, koja nastupa kao grozd različitih trendovskih privlačnosti, ne postoji nikakva smisljena i slojevita odbrana, ne samo kod nas, već i šire. Kad govorimo o preven-

ciji, mi govorimo o prepoznavanju crvenih očiju kod napušenog narkomana, ili o podjeli letaka. Mi uopće ne promišljamo strategiju rušenja ili kompromitiranja tog sistema zbog kojeg je moderno i trendovski drogirati se. Narkomanija nije bolest pojedinca, već bolest društva. Narkomanija je uljez koji latentno egzistira unutar legalnih medijskih i estradnih

praksi, čija se anarhičnost i razvratnost poturaju kao dostignuća demokratije i slobode. Narkomanija egzistira kao zasebna subkulturna ideologija, koja unutar sebe prepoznaje hijerarhijske, estetske i kreativne relacije. Onaj koji se drogira, nikada to ne čini izvan medijskih, muzičkih, subkulturnih kretanja, u okviru kojih drogiranje biva stvar trenda i način očitovanja pripadnosti određenom vrijednosnom sistemu. Sve ovo ukazuje da prevencija mora biti borba za ljudske duše, što podrazumijeva kreiranje medijskih, umjetničkih i obrazovnih sadržaja koji će se realizirati kao kreativni i kulturalni otpor protiv sistema narkokulture – rekao je Fatmir Alispahić.

28. avgust, petak

Gelipteri demoNkratije

Iz kolumne u „Saffu“

Onaj ko je u stanju da ljudsku tragediju koristi u svrhu političkog marketinga i borbe za vlast, taj je u stanju i da proizvodi ljudsku tragediju. Američki zločin nad Amerikancima od 11. septembra svjedoči tome. Na lancu te globalne monstroznosti u Sarajevu su odgojeni fašisti policijske države, koji se sakrivaju iza demokratske i legalističke šminike, na isti način kako se manijakalni zločinac Džordž Buš predstavljao kao zaštitnik civilizacije. Godinama već okupatorski, velikosrpski i velikohrvatski mediji po Sarajevu, dakle, FTV, „Sl. Bosna“, „Dani“, „Oslobođenje“ i dr., sole pamet o demokratiji i legalitetu, dok se njihovo djelovanje ukazuje kao primjer fašističkog novinarstva, koje ne preza ni od predizborne zloupotrebe ljudske tragedije, kakva je ubistvo mladića Denisa Mrnjavca u tramvaju 5. februara 2008. godine.

29. avgust, subota

Razbošnjačena Bosna

Iz komentara u „Dnevnom avazu“

Bosanskoj ideji se nije moglo dogoditi ništa teže od isparavanja bošnjaštva, kao što se Bošnjacima nije moglo dogoditi ništa teže od gubitka glavnih uporišta opstanka. Bosna ostaje bez kičme državnog i kulturalnog identiteta, jer će bez ravnopravnih Bošnjaka prerastati u geografski pojam. Bosanska apokalipsa je krajnja želja amidžića iz Karađorđeva, a za ostvarenje nisu zaslužni oni, već bošnjačka politika – razjedinjena, zakupljena, iskompleksirana. Od svake tragedije jedino je tragičnija nemogućnost da se tragedija spozna. Tužno je vidjeti Bošnjake kako se raduju Bosni, a Bosna razbošnjačena. Život političkog naroda se sastoji od ekonomskog suvereniteta, kojim se hrani kulturni identitet, te od pozicija u vlasti, odakle se brane i afirmiraju narodni interesi. Zato Bošnjaci više ne postoje na tri četvrtine bh. teritorije, izuzev, ponegdje, kao forma i ikebana, i zato Bošnjaci sve manje postoje i tamo gdje

su u većini. Bošnjak je i u Portugalu i u Senegalu isto što i Stocu i u Sokocu – slučajni prolaznik. U Tuzli je blizu 90 odsto Bošnjaka, ali ih je na pozicijama manje od 50 odsto. To je praktična definicija dejtonske multikulture. Virus samoponiženja grabi dalje.

11. septembar, petak

„Vječna svjetlost“ ugašena na tuzlanskoj Kapiji a upaljena u New Yorku

Do dolaska na vlast načelnika Jasmina Imamovića 2001. godine, Tuzla je imala jedinstven spomenik u čast 71 žrtve masakra na tuzlanskoj Kapiji, a radilo se o „Vječnoj svjetlosti“ koja se svake noći palila u 20 i 55 minuta, u čas kada je 25. maja 1995. na Kapiju pala granata ispaljena sa Ozrena. „Vječna svjetlost“ bi gorjela ravno 71 minutu, po jednu minutu za svaku žrtvu masakra na Kapiji. Ovaj nesvakidašnji spomenik je Tuzlake svake noći podsjećao na žrtve Kapije, a zapisi o njemu ušli su u mnoge knjige, pa čak i jednu u kojoj je Jasmin Imamović 1997. godine napisao sljedeće: „Svake noći iznad Kapije se u 20,55 pali Vječna svjetlost, reflektor koji 71 minutu, nekoliko kilometara prema nebu, širi snopove nezaborava“. Ali ovi „snopovi nezaborava“ su trajali dok Imamović nije uzeo vlast i počeo „ukidati“ Fatmira Alispahića, pa čak i njegova autorska djela, kakvo je i ova „Vječna svjetlost“, po cijenu da Tuzla i njene žrtve ostanu bez jednog autentičnog spomenika kulture pamćenja. Tu je i objašnjene zašto prva knjiga o civilnim žrtvama jednog grada u BiH, monografija „Ubistvo svitanja“ (1997), čiji je koncept od naslova do posljednje

ZAHVALNICA

Fatmiru Alispahiću

za idejni projekat
i učesće u realizaciji postavljanja
VJEČNE SVJETLOSTI
na Kapiji
koja simbolizira nezaborav zločina što su
ga srpski nacisti 25. maja 1995. počinili nad
mladoću Tuzle, usmrivši 71 građanina

25. maj 1997.

Selim Bevlagić, načelnik

78000 Tuzla & Breg obale 8. St. | t: 067 78 252 564, 257 005. Fax: 256 072

korice osmislio i kao priređivač i urednik realizirao Fatmir Alispahić - nikada nije doživjela engleski prevod ili drugo izdanje.

„Vječna svjetlost“ se nad Tuzlom palila pune četiri godine, od 1997. do 2001., dok je u ime svoje „vječnosti“ nije ugasio Jasmin Imamović. A da se radilo o kvalitetnoj ideji, koja u simboličkoj punini odslikava instituciju nezaborava, dokazuje i ceremonija obilježavanja osme godišnjice terorističkih napada u Americi, kada su promovirana dva svetlosna tornja, koja džinovskim snopovima dodiruju nebo i svako veće podsjećaju Njujorčane na tragični 11. septembar 2001.

(www.bosnjaci.net)

13. septembar, nedjelja

„Avaz“, str. 2, reakcija na Dodikovo negiranje zločina na Kapiji

Nakon negiranja zločina na tuzlanskoj Kapiji **Alispahić: Dodikova tvrdnja je i zločinačka i glupava**

Očito je da zločinački um svoje metode pripisuje drugima, navodi urednik knjige „Ubistvo svitanja“

Fatmir Alispahić, priređivač i urednik knjige „Ubistvo svitanja“ o masakru na tuzlanskoj Kapiji, reagirao je jučer na izjavu premijera RS Milorada Dodika od petka u Bijeljini da je taj zločin insceniran.

- Tvrdnja premijera RS da je 25. maja 1995. na Kapiji podmetnuta eksplozija, a da su žrtve dovezene iz Živinica, gdje se dan ranije navodno dogodila masovna pogibija muslimanskih vojnika u centru za obuku, istovremeno je i zločinačka i glupava, i u toj gluposti potire samu sebe. Ako je eksplozija na Kapiji podmetnuta, kako Dodik tvrdi, što bi se onda iz Živinica dovozila mrtva tijela?! Dodik bi morao znati i iz kojeg centra za obuku su na Markale dovožena mrtva tijela sarajevskih civila. Očito je da zločinački um svoje metode pripisuje drugima, a

Alispahić:
Uvreda
porodica

zna se da nisu jednom beogradske kamere bošnjačke civilne žrtve prikazivale kao nedužne Srbe koje je pobila tzv. muslimanska vojska... Sve radi obmanjivanja srpskog naroda i guranja Srba u besmisleni braatoubilački rat - navodi Alispahić u pisanom reagiranju.

On dalje ističe da je dovoljno pogledati spolnu i starosnu, pa i nacionalnu strukturu žrtava Kapije, i uvjeriti se u Dodikovu zločinačku izmišljotinu da su žrtve Kapije muslimanski vojnici koji su navodno stradali na obuci u Živinicama. Također, kaže Alispahić, činjenica da su oficiri UN-PROFOR-a i eksperti za artiljeriju

iz Velike Britanije, Malezije, Nigerije i Holandije u zvaničnom izvještaju iz maja 1995. potvrdili da je granata koja je pala na Kapiju ispaljena s Ozrena, demantira Dodikovu tvrdnju da je pravosudni sistem u Tuzli učestvovao u izmišljanju zločina na Kapiji.

- Negacijom zločina na Kapiji, premijer RS negirao je i autoritet Vijeća Odljela za ratne zločine Suđa BiH koje je 12. juna 2009. osudilo Novaka Đukića, bivšeg komandanta Taktičke grupe Ozren, na 25 godina zatvora zbog odgovornosti za masakr na Kapiji. Dodikove zločinačke izmišljotine vrijeđaju sve porodice stradalih, sve čestite građane, ali bi se koначno morale ticati i državnih organa čija je obaveza da zaštite dignitet presude za ratni zločin, kao jedine satisfakcije žrtvama - zaključuje Alispahić.

Dnevni avaz

14. septembar, ponedjeljak

Prva bh. cyber izložba o Drugom svjetskom ratu

U povodu 65. godišnjice konačnog oslobođenja Tuzle

„Tuzla u Drugom svjetskom ratu“ naslov je izložbe koju je u povodu 65. godišnjice konačnog oslobođenja Tuzle, 17. septembra 1944., priredio mr. Fatmir Alispahić i postavio na web portal www.alispahic.net, uz mogućnost da drugi portali postavljaju linkove i preuzmu ovu izložbu. Iako su posljednjih godina u svijetu posjetitelji virtualnih muzeja pretekli broj posjetitelja fizičkih muzeja, u Bosni i Hercegovini virtualni muzeji i cyber izložbe predstavljaju medijski novitet koji nije zaživio u kulturalnoj i izložbenoj praksi. Stoga je Alispahićeva izložba „Tuzla u Drugom svjetskom ratu“ istovremeno i promocija novog medija, ali i osobena promocija antifašističke historije Tuzle.

- Moj cilj je bio da Tuzli i Tuzlacima u povodu 65. godišnjice oslobođenja poklonim jednu inovativnu prezentaciju slavne antifašističke povijesti, ali i da ukážem na potencijal cyber prezentacije, koju svakako može vidjeti više ljudi nego u fizičkom prostoru. U Tuzli postoje institucije kulture koje nemaju ni svoje web portale, a kamo li da prave virtualne muzeje i izložbe, pa se nadam kako će ova cyber izložba upozoriti nadležne da se malo zainteresiraju za kulturu 21. stoljeća – rekao je mr. Fatmir Alispahić.

Alispahićeva cyber izložba „Tuzla u Drugom svjetskom ratu“ sadrži jedan uvodni tekst sa osnovnim informacijama o ratnoj Tuzli, te 20-tak fotografija sa potpisima, čiji je cilj da vizueliziraju sliku Tuzle u Drugom svjetskom ratu, od lokaliteta gdje se nalazila okupaciona uprava, preko lokaliteta gdje su se vodile bitke za oslobođenje Tuzle, pa do fotografija nakon oslobođenja, na kojima su defileli i mitinzi.

Neke od predstavljenih fotografija

ljuba Čolakovića, Mome Peleša i drugih koji su pisali o oslobođenju Tuzle – kaže Alispahić.

Alispahić najavljuje da će u za narednu godinu, kada pada jubilej 90 godina Husinske bune, prirediti cyber izložbu o ovom historijskom događaju o kome su pisali Miroslav Krleža, „Nova Evropa“ i mnogi zapadni listovi.

18. septembar, petak, 14:00

TUZLA, Amfiteatar Filozofskog fakulteta

Obraćanje u povodu obilježavanja Dana Kudsa

Višestruki su razlozi zbog kojih moramo senzibilizirati sebe i svoje društvo za suosjećanje s narodom Palestine. Ako izuzmemo opću humanističku preporuku da treba suosjećati sa ljudima koji pate, mi, koji smo sličnu patnju iskusili,

i kojima još rane od te patnje nisu zacijelile, posebno smo vezani za patnje i poniženja palestinskog čovjeka. Svjedoci smo da ništa ne boli kao rušenje i ni-podaštavanje onih simbola koji su stariji od nas, koji treba da nas nadžive, kao što je Aladža u Foči nadživjela mnoge generacije. Sjećamo se kako je ubistvo Aladže boljelo više od same smrti, jer smo osjećali da se ruši vrijeme ispred i iza nas. Zato obilježavamo Dan Kudsa...

18. septembar, petak

Fatmir Alispahić u povodu „Dana Kudsa“ i jevrejske Nove godine

Cyber izložba o zapuštenom Jevrejskom groblju u Tuzli

U povodu 5770. jevrejske Nove godine Roš-hašana, koja se poklopila sa zadnjim petkom u ramazanu, kada muslimani obilježavaju „Dana Kudsa“ i izražavaju solidarnost sa patnjama palestinskog naroda - mr. Fatmir Alispahić je priredio cyber izložbu o zapuštenom Jevrejskom groblju u Tuzli, te pozvao nadležne da uredi ovaj vrijedan kulturno-historijski spomenik. Prije pet godina Alispahić je inicirao i nadgledao akciju uređenja Jevrejskog groblja u Tuzli, ali je nakon toga ovaj spomenik ponovo pao u zaborav. O tome zašto

ovu „cyber izložbu“ i novu inicijativu za uređenje Jevrejskog groblja plasira u povodu ove znakovite koincidencije, „Dana Kudsa“ i jevrejske Nove godine, Alispahić kaže:

- Da bi zločini na palestinskim narodom bili ugledani u punoj tami, oni moraju biti osvijetljeni plemenitošću muslimanske kulture i tolerancije. Iako

znam otprije da je Jevrejsko groblje u Tuzli ponovo zapušteno, htio sam baš u ramazanu, na dan svemuslimanskog suosjećanja sa narodom Palestine, kao i na dan kada Jevreji nastoje očišćeni od grijeha kročiti u Novu godinu, poslati Jevrejima poruku dobrote, sa željom da i oni muslimanske svetosti poštuju kao što mi poštujemo jevrejske. Otimanje i skrnavljenje mesdžida Al-Aksa za svakog je muslimana neprebolno. Istovremeno želim brigom za jevrejsku kulturu ojačati objektivnost tvrdnje da su zločini nad Palestincima najniža tačka ljudskog roda u 21. stoljeću – rekao je mr. Fatmir Alispahić.

Na www.alispahic.net i nekoliko web portala bit će predstavljena serija fotografija koje je snimio Hrustan Nočić, a na kojima se vide zapušteni i u šipražje zarasli jevrejski nadgrobni spomenici u Tuzli, od kojih neki datiraju još iz turskog i austrijskog perioda.

Oktobar

Ako ne sačuvamo Bošnjake u budućnosti, izgubit ćemo ih i u prošlosti

(Iz kolumne u “Novim horizontima”)

Bošnjački sabor, koji je održan 27. i 28. septembra 1993., programski je bio nadređen bošnjačkoj politici toga vremena, jer je bošnjačka intelektualna elita, predvođena Alijom Isakovićem, uspostavila okvire zaštite nacionalnog interesa koji su važili i za Izetbegovića i za sve druge bošnjačke političare. Počesto se govori kako Bošnjacima treba „nacionalni program“, a zaboravlja se da su stubovi tog programa, tog nacionalnog kompasa, uspostavljeni baš tada, kada su bošnjaštvo i bosanska ideja dovedeni na jednaku ravan bošnjačkog političkog ispoljavanja. Jasno je rečeno da Bošnjaka nema bez Bosne, a Bosne bez bošnjačkog istrajavanja na ideji bosanstva i multietničkog sklada. Iz te ideje proizilazi sve drugo što bi se moglo vrtjeti oko iste ose u tom nesuđenom, a odveć i nepotrebnom „bošnjačkom nacionalnom programu“. Bošnjacima su potrebne institucije, a ne program, jer program bez institucija i rada ne može riješiti ništa.

Bošnjački nacionalni praznik

Prošle godine je Fatmir Alispahić u Tuzli organizirao svečanu akademiju u povodu 15. godišnjice Bošnjačkog sabora, u znak sjećanja na 27. i 28. septembar 1993., kada je bošnjačkom narodu vraćeno njegovo povijesno ime. Ni prije, ni poslije obilježavanja ovog jubileja, među Bošnjacima nije bilo nikakva nagovještaja da bi ovaj povijesni datum mogao biti obilježavan u suglasju sa svojom povijesnom težinom.

Fatmir Alispahić je na svečanoj akademiji održao predavanje u ovom povodu, te između ostalog rekao: „Bošnjački sabor je bio prvi konkretan, neovisni i suvereni izraz bošnjačkog nacionalnog samodefiniranja, kakav nikada prije, ni poslije, ni u jednoj institucionalnoj - svebošnjačkoj formi - nije ostvaren. Zato je Bošnjački sabor događaj bez premca u bošnjačkoj nacionalnoj povijesti, a 28. septembar jedini datum koji bi se trebao slaviti kao bošnjački nacionalni praznik.“

U nekoliko medija koji su popratili i afirmirali obilježavanje 15. godišnjice Bošnjačkog sabora, ideja o ustanovljavanju bošnjačkog nacionalnog praznika je podržana mišljenjem da – „gledano u isključivim bošnjačkim okvirima, ovo je najznačajniji datum savremene bošnjačke nacionalne povijesti, budući da Dan neovisnosti i Dan državnosti dijelimo sa suvlasnicima Bosne i Hercegovine, te bi trebalo razmišljati o ustanovljavanju praznika kojim bi se slavila bošnjačka politička samobitnost“.

Rečeno je da bošnjački vjerski identitet ima ramazan i ima bajrame, ali bošnjački nacionalni identitet treba povijesno mjesto oko kojeg će se okupljati. To mjesto je 28. septembar, datum koji po značaju nosi težinu bošnjačkog nacionalnog praznika.

19. i 20. septembar, subota i nedjelja

Dejtonske straže đenerala Draže

Iz komentara u bajramskom izdanju „Dnevnog avaza“

Premijer Karadžićevog entiteta Milorad Dodik nije samohodni politički manijak koji se izivljava nad bosanskim žrtvama i bolima, već izdanak velikosrpskog sistema i demokratske volje srpskog naroda. Jedan od roditelja sa Kapije veli kako je sva sreća pa Srbi ne stoje iza Dodikove izjave da je masakr na Kapiji insceniran. A ko stoji? Pa Srbi su ga složnim glasanjem ustoličili za najmoćnijeg političara u BiH. I Srbi su aktivno i solidarno odšutjeli na njegov bestijalni fašizam. Tuzla je puna Srba na pozicijama, direktora, funkcionera, navodnih antifašista, ali se niko izuzev starog penzionera Miše Božića nije personalno oglasio i osudio Dodikov napad na Tuzlu. Kud nestade SDP-ov model zajedništva, po kome gradom sa bošnjačkom većinom vladaju Mato&Guto iz Karađorđeva?

21. septembar

Na pijaci u Tojšićima kod Kalesije

Fatmir Alispahić kupovao tahan-halvu

U subotu, posljednjeg dana ramazana, na pijaci u Tojšićima kod Kalesije susreli smo novinara i publicistu Fatmira Alispahića. U društvu sina Ajasa i majke Nisvete kupovao je tahan-halvu za bajramsku sofru.

- Često dodem ovamo na pijacu u Tojšiće. Svida mi se ovaj ambijent. Ovaj narod na pijaci zapravo je slika našeg naroda. Ovog puta maksuz sam došao zbog tahan-halve - kazao nam je Alispahić.

Bajram-namaz klanjao je u Behram-begovoj medresi, a poslize namaza, kako nam je rekao, već godinama odlaze kod tetke Nusrete, koja pripremi bogatu bajramsku sofru.

F. S.

Alispahić s majkom i sirom u Tojšićima

Dnevni avaz
GODIŠNJAK 2009

REAKCIJE

Nakon teksta „Dejtonske straže denerala Draže“ „Dani“ traže zatvor za Fatmira Alispahića

Ovo je promocija fašističkog poretka u kojem će Srbi biti nadljudi, a Bošnjaci podljudi, kaže Fatmir Alispahić

Alispahić: Prijelaz napad iz „Dana“

U uvodniku posljednjeg broja magazina „Dani“ od 25. 9. 2009. pod naslovom „Dva lica fašizma“, traži se da Fatmir Alispahić bude prvi državljaniin Bonaci i Hrcogovine kojem će se izreći kazna od jedne do pet godina zatvora za „izazivanje nacionalne, rasne i vjerske mržnje, razbojništva i netrpeljivosti“.

„Dani“ navode i dio Alispahićevog teksta zbog kojeg bi trebao biti sudsaplen i osuđen na zatvorsku kaznu od jedne do pet godina zatvora, a u kojem se tematizira turnija Srba u povodu Dodičkove negacije zločina na Kapitji i na Markalama.

Riječ je o sljedećem pasusu: „Da li su svi oni (Srbi) prvo Dodičkovi, pa onda naš? A kako mogu biti naš? Ako je Dodičković? Nedavnom rehabilitacijom Dodičkovi su se besistatno udaljilo od humanosti, a primaklo genocidnosti. Tekko je razboljiti srparvo od čermitstva, jer se sami Srbi čermitstvom ponose“.

Sutnja Srba

Istovremeno se traži i da ovaj Alispahićev tekst bude prihvaćen kao „urnek i školski primjer rasnog govora mržnje“ po kojem će se ubuduće izricati zatvor-

Organizirao akciju uredjenja Jevrejskog groblja u Tuzli

Kako što su od opuzbi iz 2005. Alispahića brani je i činjenice da je ranije organizirao i nadgledao akciju uredjenja Jevrejskog groblja u Tuzli, tako i od svih beamtalnih opuzbi brani činjenica u povodu Dana Kuda i Jevrejske nove godine, pr-tredio izložbu o ponovo zapuštenom Jevrejskom groblju u Tuzli i pozvao nadležne da se očisti i zaštiti ovaj vrijedni kulturno-historijski spomenik, a što je kao vijest, i kao cyber izložba, objavljeno na nekoliko web-portala.

Jedna rečenica

No, za „Dane“ su i je-dino i drugo fašizam, što je poterrano i naslovom „Dva lica fašizma“, a obr-azloženo u sljedećoj rečenici: „Sve ono što važi za Milorada Dodiča, koji tvrdi da postoje analize koje pokazuju da je besti-

U samom uvodniku je rečeno da nema nikakve razlike između Milorada Dodiča i Fatmira Alispahića, iako jedan negira zločin na Kapitji i na Markalama, a drugi se pita zašto sami Srbi ne dignu glas protiv Dodičkove fašističkog negir-anja zločina.

Na opuzbe iz „Dana“ Fatmir Alispahić odgovara jednom rečenicom: „Ako ja trebam da idem u zatvor, i da budem proglašavan fašistom zato što od komisija Srba očekujem da se izjane protiv Dodičkove negacije zločina na Kapitji i na Markalama, onda je ovo promocija fašističkog poretka u kojem će Srbi biti nadljudi, a Bošnjaci podljudi.“

Alispahić: Prijelaz napad iz „Dana“

Alispahić: Prijelaz napad iz „Dana“

2. oktobar, petak

U povodu Drugog oktobra Dana oslobođenja Tuzle

Fatmirovi stihovi na Centralnom spomen-obilježju

Nakon što je u povodu 65. godišnjice konačnog oslobođenja Tuzle priredio cyber izložbu pod naslovom „Tuzla u Drugom svjetskom ratu“, Fatmir Alispahić je u povodu Drugog oktobra, Dana oslobođenja Tuzle, kada je 1943. godine Tuzla postala najveći oslobođeni grad u porobljenom dijelu Evrope, na nekoliko web portala predstavio stihove koji su ove godine uklesani na Centralnom spomen-obilježju poginulih u odbrambeno-oslobodilačkom ratu 1992-

1995., a koji su odabrani kao najbolji na internom konkursu Organizacije porodica šehida i poginulih boraca Tuzle.

Stihovi „U srcima Vašim naši su životi“ nalaze se centralnom mjestu spomen-obilježja, gdje se u povodu gradskih i državnih praznika polaže cvijeće, te Fatihom, molitvom i minutom šutnje obraća šehidima i poginulim borcima Tuzle.

Pored ovog spomenika, Fatmir Alispahić je autor prve bosanskohercegovačke knjige o šehidima i poginulim borcima jednog grada, „Tuzlanskog nekrologija“ (1997.), u kome je napisao 689 nekroloških zapisa o šehidima i poginulim borcima Tuzle. Godinu prije, 1996., bio je autor projekta, priređivač i urednik knjige „Ubistvo svitanja“, o stradalim na tuzlanskoj Kapiji 25. maja 1995. i civil-

Organizacija porodica šehida i poginulih boraca
Općine Tuzla

ZAHVALNICA

Fatmiru Alispahiću

Za stihove

**U SRCIMA VAŠIM
NAŠI SU ŽIVOTI**

na Centralnom spomen-obilježju
poginulih u odbrambeno-oslobodilačkom ratu 1992-1995.

Upravni odbor Organizacije porodica šehida i poginulih boraca Općine Tuzla je razmatrao pristigle prijedloge po internom konkursu na temu: „Poruke i stihovi za Centralno spomen-obilježje poginulih u odbrambeno-oslobodilačkom ratu 1992-1995.“ Jednoglasno je prihvaćen prijedlog Fatmira Alispahića: „U srcima Vašim naši su životi“.

Tuzla, septembar/rujan 2008.

nim žrtvama rata u Tuzli. Alispahić je i autor i realizator projekta „Vječne svjetlosti“ na tuzlanskoj Kapiji, koja se od 1997. do 2001., svake noći palila u 20 i 55 h, kada je pala granata ispaljena sa Ozrena, i gorjela 71 minutu u spomen na 71 žrtvu masakra, ali, ovaj spomenik je ukinut iz nepoznatih razloga. Nakon pisanja web portala Bosnjaci.net o ukidanju „Vječne svjetlosti“, tuzlanska javnost je pokrenula kampanju, oformljena je grupa od 3.000 članova na facebooku, koja je tražila povratak „Vječne svjetlosti“, ali načelnik Tuzle Jasmin Imamović je oglušio na glas antifašističke javnosti. Sva četiri spomenika iz oblasti tuzlanske kulture pamćenja, dvije knjige, o civilnim i odbrambenim žrtvama Tuzle, te „Vječnu svjetlost“ i epitaf na Centralnom spomen-obilježju, Fatmir Alispahić je realizirao besplatno.

*Promociji
„Tuzlanskog nekrologija“
u „Mejdanu“ prisustvovalo
nekoliko hiljada Tuzlaka*

(Bnet)

2. oktobar, petak

Fahrudin Radončić je šansa za Bošnjake

Iz kolumne u „Saffu“

Opet ćemo dobiti lidera, a ne instituciju. Kad nema lidera, nema ni institucije. A kad je lider institucija, onda su tu i razne opasnosti po demokratiju. Radončić bi morao ispraviti grešku Alije Izetbegovića i Bošnjacima ostaviti nacionalne institucije, a ne svoj muzej i nekog Sulejmana Tihića. Zanima nas i šta će biti sa „Dnevnog avaza“, koji je dosad slovio kao glas bošnjačkog civilnog društva, a sada bi se mogao preroditi u stranačko glasilo Radončićeve partije. No, Bošnjaci nisu u poziciji da biraju, pa su neki minorni kompromisi sa idealnim rješenjima mnogo bolji od nacionalne katastrofe u koju su vladajući bošnjački političari dotjerali bošnjački narod. Fahrudin Radončić je šansa za Bošnjake: prvo, jer Bošnjaci nemaju nikakve druge šanse; drugo, jer Fahrudin Radončić ima duhovni i graditeljski potencijal koji je bolji od svega postojećeg na bošnjačkoj političkoj sceni.

3. oktobar, subota, 20:00

BRČKO, Sala za predavanja pri kompleksu Bijele džamije u Brčkom

Predavanje „Islamofobija – reisofobija“

Reis Cerić treba biti uzor bošnjačkoj akademskoj zajednici

U subotu, 3. oktobra 2009, u prepunoj sali za predavanja pri kompleksu Bijele džamije u Brčkom, mr. Fatmir Alispahić je održao predavanje na

temu „Islamofobija – reisofobija“, na kome je predstavio rezultate svoga istraživanja o medijskom proganjaju reisu-l-uleme dr. Mustafe ef. Cerića i podrivanju institucije Islamske zajednice od strane velikosrpskih i velikohrvatskih medija u Sarajevu za koje je rekao da se lažno predstavljaju kao „građanski“. On je rekao da se genocid nad Bošnjacima nastavlja putem istjerivanja bošnjačkog naroda iz svoga narodnog i vjerskog identiteta, utoliko što im se od strane dejtonske oligarhije nameće konflikt sa islamom i sa bošnjaštvom. Mnogi su Bošnjaci, rekao je Alispahić, spremni povjerovati kako će im život biti lakši ako budu manje muslimani, i ako se budu manje sjećali svih naših Srebrenica, a što treba tretirati kao zločin nastavka genocida, jer se žrtva navikava da prihvati vladavinu zločina i svoj ponižavajući status.

- Svaki medijski napad na Islamsku zajednicu i na instituciju reisu-l-uleme treba razumjeti kao pucanj u bošnjačko srce, koji je po namjeri ravan svakom pucnju u svaku bošnjačku žrtvu. Iza tog medijskog streljanja Islamske zajednice stoje oni koji jako dobro razumiju da se bošnjački narod ne mora uništiti fizičkom likvidacijom, jer je likvidacija bošnjačkog identiteta ravna istrebljenju bošnjačkog naroda. Ako ovom zemljom

budu hodali Bošnjaci koji se stide i plaše svoje vjere, bježe od svoje kulture, pa osjećaju mržnju prema svome porijeklu, bit će to završna faza kontinuiteta genocida nad Bošnjacima. Psihološki teror dejtonskih medija protiv bošnjačkog identiteta ima za cilj da razmuslimani i razbošnjači Bošnjake, kako bi ih za nekoliko decenija ispario po susjednim ili prekookeanskim nedođijama. Ključni zahvat te operacije je satanizacija i kriminalizacija Islamske zajednice i reisu-l-uleme, s ciljem da se Bošnjacima izmakne ovo najjače i najstarije uporište njihovog identiteta – rekao je mr. Fatmir Alispahić.

Alispahić je tokom predavanja napravio i historijski osvrt na kontinuitet proganjanja islama u BiH, što datira još od dolaska Austro-Ugarske, koja je prva pokazala tu i sada živu ambiciju da se islam u Bošnjaka ukalupi u mjeru koju će propisivati drugi. Propisana mjera najprije je važila za reisu-l-ulemu, koji je bio prvi na udaru ako bi za Bošnjake tražio više dostojanstva nego što im je dozvoljeno, rekao je Alispahić i dodao:

- Glavni motiv napada na reisa Cerića jeste njegova borba za uzdizanje i samopouzdanje bošnjačkog naroda, a što odudara od šovinističke zamisli da Bošnjaci žive kao narod povijene kičme. Tako je 20-tih godina prošlog stoljeća prolazio i reis Džemaludin Čaušević kada se usudio reći da se nad muslimanima vrše zločini pod zaštitom tadašnje države. Zbog ovog represivnog mehanizma, kojim se nastoji prikriti zločin, u Bošnjaka je i danas malo odvažnih ljudi koji smiju kazati istinu, pa se stiče utisak kako sami Bošnjaci nemaju ništa protiv svoga nestajanja. E, zamislimo sad našta bi ličila naša stvarnost kad ne bismo imali reisa kakvog imamo i kad bi nam količinu i kvalitet islama propisivali islamofobi? Bila bi to zastrašujuća tišina! Obrazac javnog i odvažnog djelovanja reisa Cerića treba biti uzor bošnjačkoj akademskoj zajednici da rastjera oblake kukavičluka i da odlučno stane u zaštitu i afirmaciju bošnjačkog naroda – rekao je mr. Fatmir Alispahić.

(www.bosnjaci.net)

4. oktobar, nedjelja

Tuzla-x.com

Zašto nije emitirana prva emisija „Mimohoda“ na OBN-u

Cenzura za Fatmira Alispahića

Web portal Tuzla-x je namjeravao snimiti i preko you tube plasirati najzanimljivije dijelove prve emisije iz inoviranog serijala „Mimohod“ na OBN-u, čije premijerno prikazivanje je zakazano u subotu, 3. oktobra 2009., u 23 sata i 10 minuta, a razlog tome bilo je saznanje da ova prva emisija, koja je snimljena dan ranije, sadrži nekoliko skandaloznih momenata. Međutim, iako je „Mimohod“ glamurozno najavljen u sedmičnim i dnevnim novinskim tv pro-

gramima, tokom subote je došlo do promjene programske šeme, tako da se na teletekstu OBN-a moglo vidjeti da „Mimohoda“ neće biti. Emisija je, kako je i najavljeno, snimana u Hotelu „Evropa“, u petak, dan ranije, a učesnici su bili: Sanja Vlajsavljević, Peđa Kojović i Fatmir Alispahić. Kako je voditelj Mimo Šahinpašić rekao Fatmiru Alispahiću - on je samo 15 minuta prije termina za emitovanje, nešto prije 23 sata, saznao da se dogodio „kvar na traci“ i da emisija neće ići u eter. To bi značilo da urednik emisije Mimo Šahinpašić 15 minuta prije termina za emitovanje nije znao ono što je OBN televizija znala cijeli dan – da „Mimohoda“ neće biti. Zanimljivo je primijetiti da se na OBN-u, u vrijeme digitalne tehnike, događaju tako banalni kvarovi kao što je „kvar na traci“, ali i to da urednik emisije cijeli dan ne sazna da mu je iz programa skinuta emisija jer se dogodio „kvar“. Bez ikakvog objašnjenja – zašto nema najavljene prve ovogodišnje emisije „Mimohoda“ – u zakazanom terminu su emitirani seksi crtani filmovi. Ali, neke informacije ukazuju da se nije radilo ni o kakvom „kvaru na traci“, već o tipičnoj cenzuri sadržaja, jer šefovi OBN-a nisu mogli pustiti u u program emisiju koja profesionalno degradira i ovo televiziju i njenog popularnog voditelja. Pošto nam je zasad dostupan samo Fatmir Alispahić, od njega su dobili ekskluzivnu izjavu o onome što se dogodilo:

- Na početku emisije sam rekao da je skandalozno to što su nas pozvali u emisiju na prevaru, jer nam nije rečeno šta je tema emisije, niti nam je rečeno da je to debatna emisija. U emisiji sam reagirao na najavu voditelja Mime Šahinpašića da je homoseksualizam jedno od najvažnijih i gorućih pitanja Bosne i Hercegovine, i da ćemo o tome razgovarati, pa sam rekao da je takva postavka neodrživa jer postoji stotine važnijih pitanja o kojima bi trebalo razgovarati, pogotovo socijalne naravi, za razliku od homoseksualizma. Rekao sam i da je jedno od gorućih pitanja eskalacija terorističkih napada na bošnjačke povratnike u Republici Srpskoj, ali o tome niko ne smije govoriti. Voditelj je izjavio da su zbog islamizacije ugrožene homoseksualne slobode, na šta sam rekao da je glupo tvrditi kako Bošnjaci islamiziraju sami sebe kad su već muslimani. Urednik Šahinpašić je na početku napravio nekoliko grubih amaterskih grešaka na koje sam mu ukazao, u kamere, ali najgrublje su bile one kada me je vrijeđao, u nekoliko navrata, a o čemu je i učesnica emisije Sanja Vlasisavljević, kao ekspert za kulturu dijaloga, imala kritički i negativan stav. Ovo je jedinstven slučaj u našoj tv kulturi da gosta koji je vrijeđan od voditelja zaštiti drugi gost koji je po pitanju teme bio na suprotstavljenoj strani. Čak i ako se radilo o navodnom „kvaru na traci“, neobično je da jedna ozbiljna televizija, koja emisiju snima sa tri tv kamere, padne na tako banalnom tehničkom problemu. Skloniji sam vjerovati kako su šefovi ove televizije ugledali problem koji ne mogu riješiti, jer je raskrinkan izbor teme, ali i nedopustivo, uličarsko ponašanje voditelja. Jedini će problem biti ako je neko na OBN-u za ovu emisiju uzeo pare od homoseksualnog Queer festivala, koji se ove godine održava putem stotine skupih džambo plakata po BiH, a odjednom sada nema emisije, i nema promocije, jer su se i OBN i voditelj Mimo Šahinpašić isprovaljivali pred kamerama, pa OBN ne smije prikazati šta je i kako je bilo, već kao u stara komunistička vremena snimke stavlja u bunker – kaže Fatmir Alispahić za Tuzla-x.

7. oktobar, utorak

Otvoreno pismo Fatmira Alispahića

Prisjetimo se Melihe Durić

Obilježavanje 16. godišnjice zločina nad Bošnjacima Vlasenice, posjeta bivšem logoru Sušića kroz čije je torture prošlo 8.000 civila, a 1.000 ubijeno, povod su i da se prisjetimo ubistva djevojčice Melihe Durić, čija pogibija simbolizira sve žrtve aneksa sedam i torture kroz koje su prolazili i prolaze

povratnici. Udruženje Vlaseničana iz Čikaga, koje umrežava sve prognane Vlaseničane diljem svijeta, svojevremeno je prihvatilo moju ideju, koju sam plasirao putem Radija Naša riječ u Čikagu, da se u Vlasenici podigne spomen-ploča u znak sjećanja na šesnaestogodišnju Melihu Durić, najmlađu žrtvu Aneksa sedam. Vlasenica bi tako postala centrište sjećanja na sve žrtve Aneksa sedam, na desetine ako ne i stotine ubijenih Bošnjaka, koji su od 1995. na ovamo stradavali i od dejtonskih četnika i od dejtonskih ustaša. (...) Ime rahmetli Melihe Durić je postalo opće mjesto podsjećanja na obespravljenu Bošnjaka u Karadžićevom entitetu, jer se u njenoj životnoj tragediji sažima sva bestijalnost zločinačkog naslijeđa u biću onoga što zovemo Republika Srpska. Dakle, Meliha Durić je 11. jula 2001. godine (na dan kada je polagan kamen temeljac za Memorijalni centar u Potočarima!) došla po prvi put da obiđe svoju kuću u Vlasenici, da u svojoj kući prenoći, došla je sa babom, a materi je ostavila kratku poruku, u teki zapisanu, kreonom, da ode sa babom u Vlasenicu. Uvečer, dok je sjedila pored prozora, pogođena je snajperskim hicem, u vrat. Zamislimo kakva vrsta smeća je morala obitavati u glavi tog zločinca koji je zadovoljenje svojih srboljubivih osjećanja pronašao u tome da se prišunja, nanišani i ubije djevojčicu. Bilo bi strašno da ovaj zločin ostane samo u novinskim arhivima, i da ne dobije trajni komemorativni karakter: da se kroz podsjećanje na Melihu Durić podsjećamo na sve žrtve Aneksa sedam, i da se kroz monstruozi karakter ovog zločina podsjećamo na karakter genocidnog entiteta i zločinačkog, dejtonskog naslijeđa Radovana Karadžića.

(Bnet)

16. oktobar, petak

Sudbina bivšeg naroda

Iz kolumne u „Saffu“

Bošnjaci su od silnog ponavljanja mogli naučiti da se od 1992. nije dogodilo ni jedan pregovarački sto na kome su Evropa i Amerika ojačali bosansku ideju, a time i poziciju bošnjačkog naroda. Valjda je jasno da bez Bosne nema Bošnjaka, a da bez Bosne ima i Srba i Hrvata. Da bi Bosna opstala, Bošnjaci trebaju prestati praviti kompromise i uništavati sebe, u samoobmani da je popuštanje uvjet vezivanja Srba i Hrvata za BiH; Bošnjaci trebaju razumjeti kako Srbi i Hrvati nemaju kuda iz Bosne otići, niti mogu čime Bosnu uništi-

ti, osim potpirivanjem bošnjačkog sagorijevanja, koje doprinosi sagorijevanju Bosne. No, svi pregovori dosad, od onih ratnih, preko Dejtona, pa do ovog prepakivanja tzv. aprilskog paketa, vodili su daljoj destrukciji i disoluciji bosanskih atributa, a što u kontekstu protoka vremena znači i dalje rastakanje bošnjačkog naroda. Ko zna, možda su sve te pregovaračke razvlake tek teatar u kojemu Bošnjaci treba da pomisle kako se Bosna gradi i dograđuje, a da ne primijete kako se u tom jalovom nadanju sami tope i nestaju?! Bošnjaci su se usidrili u nadu, u čekanje, u milostinju, zato što njihov politički organizam nema kapacitete da proizvodi inicijativu i aktivnost. Otud je razdjeljena i garibska bošnjačka politika novu pregovaračku epizodu, onu u Butmiru, sačekala kao što svaki magarac sačeka gazdu da ga povede jal tam jal vam. Jer, nije magarčevo da misli, njegovo je da mrda ušima, njače i hoda.

17. oktobar, subota

Blaćenje i magarčenje Tuzle u režiji njenog načelnika

Iz analize u "Dnevnom avazu"

U bosanskoj historiji se nikada nije dogodio paradoks kakav preživljava Tuzla - da se dvojica glavnih progonitelja jedne stvari prikažu kao dvojica glavnih branitelja te iste stvari koju i dalje progone. Jasmin Imamović, kao načelnik Tuzle, i Sinan Alić, kao njegov portparol za pitanja Brčanske mlate, bili su glavni progonitelji uspomene na 15. maj i slavnu odbranu Tuzle na Brčanskoj malti. Progon tuzlanskog ponosa na 15. maj ima značenje tuzlanskog pokajanja i priznanja da se na Brčanskoj malti dogodio zločin nad srpskim vojnicima. U protivnom - a što bi se iz Tuzle istjerala uspomena na 15. maj?! No, danas su Imamović i Alić kobejagi glavni branitelji Ilije Jurišića, koji je u Beogradu osuđen na 12 godina zatvora za Brčansku maltu. Ali, kakva je razlika između beogradske presude Jurišiću i Imamovićeve presude Brčanskoj malti? Zar to nije jedno te isto? U oba slučaja se podrazumijeva laž da se na Brčanskoj malti dogodio ratni zločin. No, razlika postoji. Jasmin Imamović je Tuzlu oklevetao za ratni zločin 2004. godine, kada je bez objašnjenja ukinuo dotadašnje obilježavanje 15. maja 1992., a beogradsko pravosuđe je tu istu klevetu realiziralo pet godina poslije.

Časkanje pred direktno uključenje u Jutarnji program TVT

Predstavljanje teksta u Jutarnjem programu Tuzlanske televizije.

SLUČAJNOST ILI VIŠA SILA Dva-tri sata nakon pojave „Dnevnog avaza” na kioscima, u 09:00 h, u Jutarnjem programu Tuzlanske televizije ugošćen je Fatmir Alispahić. Posebnost ovog slučaja je u tome što Tuzlansku televiziju u cijelosti kontrolira tuzlanski načelnik Jasmin Imamović, pa je Fatmiru Alispahiću već godinama blokiran pristup ovom mediju. Ali, blokada se razblikirala baš ovog jutra, kako bi Fatmir Alispahić putem ovog Imamovićevog medija predstavio tekst „Blaćenje i magarčenje Tuzle u režiji njenog načelnika”, što je poslije rezultiralo internom istragom protiv urednika i novinara Tuzlanske televizije. A radilo se o slučajnosti, koincidenciji, ili - višoj sili.

23., 24. i 25. oktobar, petak – nedjelja, BERLIN - BEČ

23. oktobar, petak, 20:00

BERLIN

Obraćanje na Centralnoj manifestaciji obilježavanja
20. godišnjice Islamskog kuturnog centra Bošnjaka u Berlinu

24. oktobar, subota, 19:00

BERLIN, Sala za predavanja IKC Bošnjaka u Berlinu
Predavanje „Krizna bošnjačkog identiteta i kultura pamćenja“

25. oktobar, nedjelja, 11:30

BEČ, Džemat „Gazi Gusrev-beg“

Predavanje o političkim i društvenim kretanjima u BiH

Poziv na jedinstvo i solidarnost

Na povratku iz Berlina u Sarajevo, za vrijeme četverosatne pauze između letova, Fatmir Alispahić je uspio u nedjelju, 25. oktobra 2009., održati predavanje u džematu „Gazi Husrev-beg“ u Beču, koje je bilo oglašeno još u petak, kada je džumu-namaz u ovom džematu imao reisu-l-ulema dr. Mustafa ef. Cerić, tako da je veliki broj džematlija došao u 12 i 30, kada je bilo zakazano Alispahićevo predavanje o političkim i društvenim aktuelnostima u BiH. Budući da je Fatmir Alispahić u Beču boravio u junu, kada je imao nekoliko nastupa i predavanja, susret sa džematlijama je bio više nego srdačan. Alispahić je okupljenim džematlijama rekao da im želi prenijeti najbitnije događaje koji su se zbili otkad se nisu vidjeli, ali i da im želi opričati nešto što će ga zauvijek vezati za Bošnjake u Beču...

- Kad sam u prošli put iz Beča krenuo za Bosnu, dobio sam poruku da ću po treći put postati otac, pa će u mome sjećanu život mog trećeg djeteta zauvijek počinjati odavdje, od vas, tako da ste na neki način postali dio moje porodične atmosfere – rekao je Fatmir Alispahić.

U toku polusatnog predavanja, Fatmir Alispahić je analizirao događaje u Prozoru, kada je motkom od hrvatske zastave u glavu udarena trudna hunuma efendije Safeta Pozdera, našta su se oglušili svi dejtonski rtv servisi, šutnjom svjedočeći svoju podršku teroriziranju muslimana; analizirao je nasilje u Širokom Brijegu, kada su državni rtv servisi otkrili svoje zločinačko lice, optuživši žrtvu za terorizam; naveo je da su Bošnjaci u Karadžićevom entitetu izloženi stalnim terorističkim zlodjelima i prijetnjama, ali da na to niko od bošnjačkih političara ne reagira; na kraju, Alispahić je analizirao karakter tzv. butmirskog procesa, za koji je rekao da predstavlja još jedan krug minoriziranja Bošnjaka, uz pomoć bošnjačkih političara koji služe velikosrpskim i velikohrvatskim šefovima.

- Bošnjaci će postati narod bez domovine, ako se ne uozbilje i ako ne shvate da agresija na njih i njihovu zemlju nije okončana 1995. godine, već se vodi nesmanjenom žestinom, samo što danas nisu žrtve naši životi, već su žrtve naše duše – rekao je Fatmir Alispahić pozvavši prisutne na jedinstvo i solidarnost.

Fotopriča

Fatmirov zijaret Berlinu

Naš kolumnista Fatmir Alispahić je od 23. do 25. oktobra boravio u posjeti našim džematima u Berlinu i Beču. Povod posjete Berlinu bilo je obilježavanje 20. godišnjice Islamskog kulturnog centra Bošnjaka u Berlinu, gdje je Fatmir Alispahić imao obraćanje na centralnoj manifestaciji, u petak, te tribinu pod naslovom "Kriza bošnjačkog identiteta i kultura pamćenja", u subotu. Oba događaja bila su izuzetno posjećena, a jedan od razloga velikog interesiranja za Fatmirova obraćanja bila je popularnost magazina *Saff* kod našeg naroda u Njemačkoj i Austriji.

Budući da je kompletan Berlin u znaku evropskog obilježavanja 20. godišnjice pada Berlinskog zida i pada komunizma, Fatmir je u ime bošnjačkih antikomunista i antifašista položio cvijeće na ostatke Berlinskog zida i proučio dovu za bošnjačke žrtve komunističke torture. Potom je obišao i Memorijal žrtvama holokausta u centru Berlina i odao poštu ubijenim jevrejskim civilima. Pri povratku u Sarajevo, u pauzi između dva leta, Fatmir je održao polusatno predavanje u džematu "Gazi Husrev-beg", u kome je boravio u junu ove godine.

Džmija u Berlinu sa dvije munare pred kojom se klanjaju dženezae umriim Bošnjacima

Sa Advanom ef. Ljevakovićem i horom Sejfulah koji je ilahijama otvorio Alispahićevu tribinu

Publika na tribini o krizi bošnjačkog identiteta i kulturi pamćenja, IKC Berlin

Selami nakon tribine u IKC Berlin

Na demonstracijama protiv Angele Merkel

Dogodio se da najveći balkanski din-dušman pedera nabasa na komemoraciju koja se baš 24. oktobra održavala u pomen za pedere koje je ubio Hitlerov režim, a pred spomenikom u kojem se, valjda u znak pijeteta prema žrtvama, i u svrhu antifašističke edukacije omladine - prikazuju pederski porno-filmovi. Vijence za ubijene pedere položile su državne i stranačke delegacije, kao i udruženje njemačkih Roma. Fatmir je napravio nekoliko fotografija i rekao: "Vela havle..."

SAFF 30. oktobar - 12. zu-4-ka'de

i Beču

Predavanje u džematu GHB

Zajednička fotografija u kancelariji džemata GHB prije predavanja

Nakon predavanja, sa legendarnim antikomunistom ing. Teufikom Velagićem

Dan prije, u džematu GHB je predavanje održao dr. Muharem Stulanović

Po dolasku u Beč, sa Ishakom ef. Ahmetovićem i Pjerom Fogelom

Ispred džemata GHB u Beču

Srdačan doček

Srdačan susret sa džematlijama

SAFF 30. oktobar - 12. au-4-ka'de

35

26. oktobar, ponedjeljak, 18:30

SARAJEVO, Velika sala Općine Strari Grad Sarajevo

Promocija knjige „Lanet olsun“ Anesa Džunozovića

Predavanje o zločinima nad Bošnjacima istočne Bosne

U ponedjeljak (26. oktobra 2009.), u velikoj sali Općine Stari Grad Sarajevo, pred više od 200 posjetilaca, promovirana je knjiga publiciste Anesa Džunuzovića „Lanet olsun – Zločin nad Bošnjacima istočne Bosne“, a promotori su bili Amor Mašović i mr. Fatmir Alispahić, koji je ujedno i urednik knjige. Recenzenti su bili Sejo Omeragić i Kemal Baković, koji je bio urednik „Saffa“ u vrijeme kada je Džunuzović u ovom magazinu počeo objavljivati prve nastavke feljtona o zločinima u istočnoj Bosni, koji su vremenom prerasli u ovu knjigu. Na promociji su još sudjelovali i novinar Bajro Perva, kao moderator, te dramski umjetnik Alija Aljović, koji je kazivao odlomke iz knjige. U nastavku donosimo

dio izlaganja mr. Fatmira Alispahića, koji je značaj Džunuzovićeve knjige vidio u svjetlu nastojanja da se ustanovi bošnjačka škola kulture pamćenja.

- Anes Džunuzović je knjigom „Lanet olsun“, o zločinima nad Bošnjacima istočne Bosne, napravio historijski iskorak ka izgradnji škole kulture pamćenja u Bošnjaka, utoliko što je na-

pisao prvi udžbenik koji sadrži sve potrebne informacije koje svaki antifašista, a posebno svaki Bošnjak, treba znati o zločinima u istočnoj Bosni. Antifašizam u Bosni i Hercegovini je zarobljen od strane dejtonskog, velikosrpskog i velikohrvatskog režima, koji ne dozvoljava institucionalno i obrazovno pamćenje bošnjačkih žrtava, jednako kao što komunizam nije dozvoljavao učenje o 103.000 bošnjačkih žrtava u Drugom svjetskom ratu. Mi smo u ime antifašizma, u ime opstanka bošnjačkog naroda, primorani razmišljati o alternativnim sredstvima borbe za istinu i pravdu. To znači ustanovljavanje bošnjačke škole kulture pamćenja, koja bi djelovala po

sistemu po kome djeluju mektebi, a u kojoj bi se buduće generacije učile istini o kontinuitetu bošnjačkog stradanja. Knjiga Anesa Džunuzovića ne samo da u stilskom i informativnom smislu ima kapacitet prvog udžbenika u ovoj planiranoj bošnjačkoj školi, već je i svojevrsan urnek kako treba pisati buduće udžbenike o bošnjačkom stradanju, sa odgovarajućim omjerom informativnog sadržaja i svjedočenja preživjelih, budući da se samo preko priče može prepoznati i ponijeti bol žrtava. Anes planira u narednih godinu-dvije na sličan način realizirati i projekat o zločinima nad Bošnjacima Krajine, ali, ne bismo smjeli dopustiti da Anes sve teškoće nosi sam, u ime svih nas, kako što je to bilo ovom knjigom, već bi vrijedilo pružiti mu maksimalnu podršku. To što Anes radi tiče se našeg moralnog odnosa prema sopstvenim žrtava, a nadalje, tiče se budućnosti svakog bošnjačkog djeteta. Zato nemojmo dozvoliti da Anes ostane sam, jer će tako ostati usamljena naša budućnost – rekao je mr. Fatmir Alispahić.

Alispahić je predložio da se lobira da naše lokalne zajednice organiziraju škole kulture pamćenja na koje će pozvati Anesa Džunuzovića da im održi predavanje o zločinima nad Bošnjacima istočne Bosne.

(www.bosnjaci.net)

Sa armijskim generalom Rasimom Delićem nakon promocije

General Delić je umro 16. aprila 2010. godine

27. oktobar, utorak

Politički magazin „Arena“ na TV Alfa

Iz intervjua

Narodu je preko glave izdaja i prodaja, i preko glave mu je ovih političara iz vladajućih stranaka koji su pomislili da su nezamjenjivi, da su oni tu zato što nema niko drugi, bolji, a radi se o jednoj drskosti koja zavređuje da bude kažnjena, ali da bude kažnjena jednom novom energijom, da ljudi kojima su u prvom planu patriotizam, ljubav prema Bosni, ljubav prema narodu, konačno preuzmu kormilo.

30. oktobar, petak

U povodu evropskog obilježavanja 20. godišnjice pada komunizma

Berlinski zid u Sarajevu

Iz kolumne u „Saffu“

Otimanje vakufske imovine, rušenje džamija, ponižavanje bošnjačke kulture, negiranje bošnjačkih žrtava iz Drugog svjetskog rata, a nadasve likvidacije i hapšenja bošnjačkih intelektualaca – u historijskom pamćenju Bošnjaka komunizam svrstavaju rame uz rame za fašizmom, četništvom, ustaštvom, te aktuelnom islamofobijom. Otud treba deblokirati podvalu bosanskih komunista da se antifašista može biti samo kao komunista i kao ateista, a s druge strane podvalu nekih bošnjačkih političara da se simpatiziranje ideja socijalne demokratije kosi sa islamom jer automatski podrazumijeva bezbožništvo, pa je samim tim komunističko. Ni jedno nije istina. Antifašizam je potekao iz zemalja u kojima je vjera u Boga norma opće kulture, tako da je obična komunistička podvala da je ateizam uvjet za antifašizam. Antikomunizam je otpor prema nasilju nad općom i političkom slobodom, a kultura socijalne demokratije s tim nema nikakve veze, osim što se kod nas jedna nereformirana komunistička partija nazvala Socijaldemokratskom partijom BiH, pa mi mislimo da je to isto. Dakle, posve je normalno, a za Bošnjake i poželjno, da se politička kultura obrazuje na osnovama antikomunizma i socijalne demokratije.

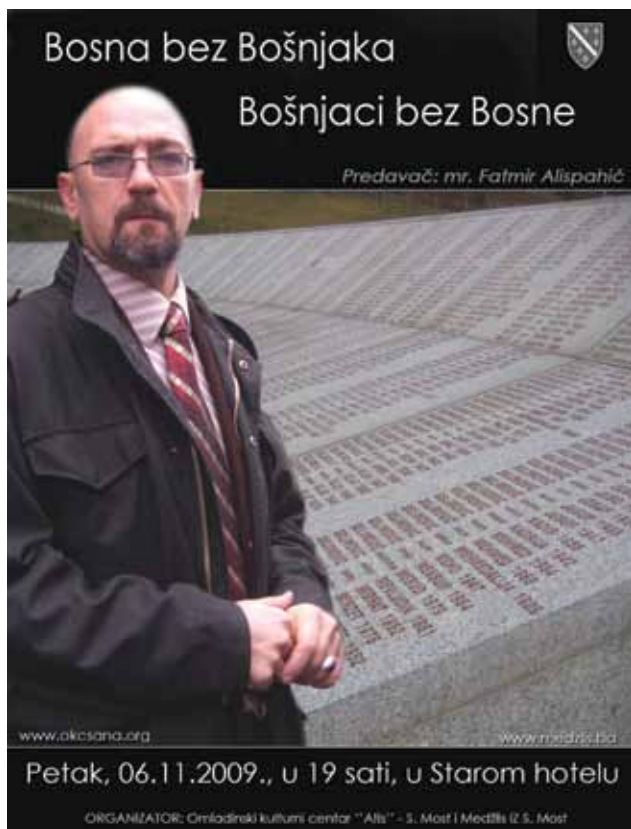
6. novembar, petak, 19:00

SANSKI MOST, Stari hotel

„Bosna bez Bošnjaka, Bošnjaci bez Bosne“

U petak, 6. novembra 2009., u 19 sati, u Starom hotelu u Sanskom Mostu, u organizaciji Omladinskog kulturnog centara „Atis“ i Medžlis Islamske zajednice Sanski Most, mr. Fatmir Alispahić je održao predavanje na temu „Bosna bez Bošnjaka, Bošnjaci bez Bosne.“

Alispahić je rekao da su i Bosna i Bošnjaci kroz povijest češće živjeli izvan svojih suverenitetskih i nacionalnih atributa, nego što su bili svoji

na svome, ali da su uvijek imali šansu obnove, kakva je ostvarena ZAVNOBiH-om, 25. novembra 1943., a potom i Referendumom od 1. marta 1992. i međunarodnim priznanjem koje je uslijedilo.

- U odnosu na sve historijske etape i obnoviteljske šanse koje su iz njih proizilazile, Bosna i Bošnjaci se danas nalaze na najnižoj tački opstojnosti, koju usložnjava nemanje svijesti o stanju naroda i nemanje vizije o njegovim perspektivama. Bošnjaci nemaju adresu na kojoj se mogu zanimati za svoju sadašnjost i budućnost, što znači da su Bošnjaci narod

obezglavljen, koji živi bez sistema, plana, svijesti o vremenu i prostoru, a logična posljedica je odumiranje i nestajanje. Bošnjačka politika zloupotrebljava stanje pometnje, kako bi za lične budželare i šićare iscijedila sve što je od Bošnjaka ostalo. Prije je potreba da Bošnjaci konačno dobiju nacionalnu instituciju koja će sakupljati i raspoređivati bošnjačku energiju, kako to uostalom rade svi evropski narodi, i koja će uspostaviti vrlinu davanja za narod, a ne uzimanja od naroda – rekao je Fatmir Alispahić.

On je rekao da su ovim dejtonskim lutanjima izgubljene najvažnije vrijednosti odbranjene u ratu, a prva od njih je patriotska svijest, o kojoj najmlađe generacije ne znaju ništa, jer nemaju gdje učiti o našoj Armiji, o našim žrtvama, o ljubavi prema domovini.

- Danas ima više velikosrpskog i velikohrvatskog patriotizma u Bosni, nego što ima bosanskog među Boš-

Sa Enesom Hotićem, predsjednikom Omladinskog kulturnog centra ATIS i Mirsadom Spahićem, predsjednikom Medžlisa IZ Sanski Most

njacima, a uzrok tome je bosnofobija dejtonskog sistema, koji je sav zadeveran getoiziranjem i sataniziranjem Bošnjaka i vezivanjem ovdašnjih Srba za Srbiju i Hrvata za Hrvatsku. Bošnjaci su stjerani u tjesnac, opsjednuti sumnjom u sebe, u Bosnu, u svoje žrtve. Sve je to medijski i sistemski proizvod, čiji je cilj da se genocid zapečati, kroz progon bošnjačke žrtve i kroz jačanje dejtonskih podjela, začetih u Karađorđevu – rekao je Alispahić.

Sa glavnim imamom Huseinom ef. Kovačevićem i domaćinima

Fatmir Alispahić je rekao da u javnoj sferi, kroz medije, škole, kulturu, Bosna kakvu pamtimo nestaje čak i na prostorima gdje su Bošnjaci u većini, a da – „te naše Bosne već bezmalo dvije decenije nema na tri frtalja bh. teritorije, jer su se tamo genocidom naselile Srbija i Hrvatska, i to ne kriju“. On smatra da je krajnji cilj dejtonskog genocidnog projekta da se Bosna, u svojim civilizacijskim atributima tolerancije i zajedništva, izbac i sa prostora na kojima su trenutno getoizirani Bošnjaci, a koji će se vremenom asimilirati u razmuslimanjenju i razbošnjačenu skupinu, koja će za nekoliko decenija posve nestati.

- To je ona Bosna bez Bošnjaka, koja kao i Palestina živi u sjećanju naroda, ali, to su i oni Bošnjaci bez Bosne, koji se odrođavaju i od sebe i od svoje zemlje, pod genocidnim pritiscima, pod kojima šutke prihvataju svoj kraj i svoj nestanak. Naša je obaveza da se protiv ovog zla borimo kao što se civilizacija 20. stoljeća borila protiv Hitlerovog fašizma. Možda ne možemo povratiti ono što smo izgubili, ali, makar možemo sačuvati čist obraz – rekao je Fatmir Alispahić.

11. novembar, srijeda, 18:30

SARAJEVO, *Velika sala Općine Stari grad Sarajevo*

U Sarajevu održana tribina u povodu 20. godišnjice pada Berlinskog zida

„Kako je preživio komunizam u BiH“

U srijedu (11. XI 2009.) uvečer je u velikoj sali Općine Stari Grad Sarajevo održana tribina pod nazivom „Kako je preživio komunizam u BiH“, a na kojoj su govorili prof. dr. Džemaludin Latić, prof. Mustafa Spahić i mr. Fatmir Alispahić. Organizator tribine je bilo Udruženje „Mladi muslimani“. Moderator diskusije, publicista Anes Džunuzović, na početku je istaknuo da je – „obaveza ‘Mladih muslimana’ bila organizirati ovakav skup s obzirom na godišnjicu rušenja simbola komunizma, te zbog činjenice da su članovi ovog udruženja bili žrtve komunizma u više montiranih sudskih procesa 1946., 1949., te u tzv. ‘sarajevskom procesu’ 1983. godine“. Latić, koji je i sam u tzv. sarajevskom procesu osuđen na 6,5 godina zatvora, ustvrdio je kako BiH i Bošnjaci još uvijek trpe posljedice komunizma, te je za njega potpuno neshvatljivo zašto u BiH niko ne predlaže donošenje zakona protiv komunističkog djelovanja. Latić smatra kako je zadatak bh. historije da istraži zločine komunizma, jer će tek onda, kako je kazao, početi prava antikomunistička borba – javila je FENA. Profesor Spahić, koji je također u tzv. sarajevskom procesu bio osuđen na

*Anes Džunuzović, Džemaludin Latić,
Fatmir Alispahić, Mustafa Spahić*

pet godina zatvora, govorio je o razlozima samouništenja socijalizma i komunizma kao svjetskog pokreta. Fatmir Alispahić mišljenja je da je komunizam u Bosni i Hercegovini obnovljen kroz dejtonske institucije koje sporovode velikosrpsku i veliko-hrvatsku politiku progona bošnjačke žrtve, sataniziranja i indoktrinacije Bošnjaka.

- Bošnjaci su, nakon Jevreja, procentualno bili najveće žrtve Dru-

gog svjetskog rata, ali su bili i najveće žrtve komunističkog poretka, pa i po tome što nisu smjeli ništa znati o žrtvama koje su podnijeli u antifašističkoj borbi. Bošnjaci su danas jedini progonjeni narod evropskog 21. stoljeća, jer su žrtva široke islamofobijske i bosnofobijske zavjere koja Bošnjacima ne priznaje građanska prava i slobode. Vrhunac ovog nastavka zločina je tjeranje Bošnjaka da zaboravljaju svoje žrtve i da progone svoje vjerske i kulturne vrijednosti – rekao je mr. Fatmir Alispahić.

(Fena / Bnet)

13. novembar, petak

Kako je Sulejman postao Džo

Iz kolumne u „Saffu“

SAFF

A da li trebamo izvršiti samoubistvo ako Amerika kaže da nam je najbolje da sami sebe ubijemo u ime demokratije? Konačno bi trebalo razbiti tu iluziju da nam je Amerika bezrezervni prijatelj, jer se preko Džozefa Bajdena ispostavilo da Amerika prije podržava opstanak Karadžićevog entiteta, nego obnovu multietničke BiH bez entitetskih podjela. Od Amerike treba uzimati ono što je za nas dobro, a da sve ne mora biti dobro dokazuje i zločin nad tzv. Alžirskom grupom u režiji prethodnih američkih podanika, SDP-Alijanse. Državotvorni i narodni interesi za nas bi zauvijek morali biti iznad američkih preporuka. Ako se Amerika uklapa u naše dobro – dobro i jeste, a ako se ne uklapa, onda je suludo pristajati na taj nagovor da sami sebe ukidamo i ponižavamo, na šta pristaje Sulejman Tihić.

14. novembar, subota, 10:00

Dva mjeseca nakon inicijative Fatmira Alispahića

Uređuje se Jevrejsko groblje u Tuzli

Udruženje „Mladi antifašisti“ BiH, uz podršku Omladinske banke Tuzla – Fondacije tuzlanske zajednice, Udruženja „Front“, Omladinske organizacije „Okó“ i Odreda izviđača „Duga“, u subotu, 14. novembra 2009., sa početkom u 10 sati, organizira akciju čišćenja Jevrejskog groblja u Tuzli.

Na plakatima koji su polijepljeni po Tuzli, navodi se da - „Mladi antifašisti“ pozivaju sve građane, posebno mlade, da se pridruže akciji i zajedno doprinesu zaštiti ovih spomenika i očuvanju tradicije i kulture.

Akcija „Mladih antifašista“ je uslijedila nakon bezmalo dvomjesečnog čekanja da lokalne vlasti nešto poduzmu oko čišćenja i uređenja Jevrejskog groblja u Tuzli, kao vrijednog kulturno-historijskog spomenika, a na šta je 18. septembra, u povodu Dana Kudsá i Jevrejske nove godine, upozorio Fatmir Alispahić putem organiziranja cyber izložbe o zapuštenom Jevrejskom groblju u Tuzli. (<http://burek.blogger.ba/arhiva/2009/09/19/2315302>)

O tome zašto su lokalne vlasti i mediji koje finansiraju izignorirali ovu inicijativu i najavu akcije, Fatmir Alispahić kaže:

- Tuzla je jedini grad u Evropi kojim jedna te ista partija, komunistička, vlada već 65 godina u kontinuitetu, pa je ovdje normalno da lokalni Staljin propisuje ko može a ko ne može biti antifašista. Meni je propisano da sam fašista, pa šta god da uradim na planu afirmacije antifazišizma i tolerancije, to se ne smije pominjati. Ove godine sam kao jedini pojedinac kreativno obilježio dva tuzlanska antifazišistička datuma, 17. septembar i 2. oktobar, te upozorio na propadanje Jevrejskog groblja. Ali, partijska je direktiva da sam fašista. U to ime je lokalni Staljin ukinuo „Vječnu svjetlost“ na Kapiji, koju sam kreirao 1997. godine, iako je oko 3000 Tuzlaka tražilo da se ponovo postavi ovaj jedinstveni spomenik kulture pamćenja. No, istina nije ono što se nameće, već ono što jeste, a ta istina kaže da samo fašisti mogu biti protiv uređenja Jevrejskog groblja u Tuzli i protiv kulture pamćenja, bilo da se radi o tuzlanskoj Kapiji ili o tuzlanskoj Brčanskoj malti – kaže Fatmir Alispahić.

Dnevni avaz

20. novembar, petak, u 18 sati

TUZLA, amfiteatar Filozofskog fakulteta

Tribina na temu „Kultura bajramovanja“

Bajramske terevenke su kriminal i svetogrđe

U petak uvečer je (20. XI 2009.) u amfiteatru Filozofskog fakulteta u Tuzli, u organizaciji Društva studenata „Demus“, održana javna tribina na temu „Kultura bajramovanja“, a uvodničari su bili glavni imam Medžlisa Islamske zajednice Tuzla mr. Amir ef. Karić i publicista mr. Fatmir Alispahić.

Alispahić je podsjetio na nekoliko najdrastičnijih slučajeva zloupotrebe Bajrama, koji su prije nekoliko godina u Tuzli rezultirali jednim ubistvom, u Zavidovićima masovnom tučom sa teškim posljedicama, dok su nebrojeni slučajevi organiziranja masovnih pijanki, terevenki i tzv. bajramskih parti-ja, koji u odnosu na svetost Bajrama imaju značenje svetogrđa i ugrožavanja ljudskih prava muslimanskih vjernika. On je podsjetio da je prije tri godine na Fakultetu islamskih nauka u Sarajevu, u organizaciji „Mladih Muslimana“,

Diskusija

održana tribina, uz učešće reisu-l-uleme Mustafe ef. Cerića, sa koje je poslata nedvosmislena poruka da je za Bošnjake neprihvatljivo izobličene bajramskih značenja.

- Svako ima ljudsko pravo da bude vjernik ili nevjernik, da se opija ili ne opija, ali, niko nema pravo da koristi Bajram kao logotip

i tržišni mamac za masovne pijanke koje su suprotne bajramskoj tradiciji i islamskim propisima. Riječ je o drskoj uzurpaciji i kriminalnom sknavljenju muslimanske svetosti, koja ima značenje raspirivanja vjerske mržnje, jer muslimanske vjernike izlaže uvredama i terorom manjine. Muslimani u Bosni i

Hercegovini se osjećaju povrijeđeni blasfemijom Bajrama, i ta činjenica mora biti obavezujuća za sve koji misle organizirati, ili reklamirati, svetogrđe bajramskih blagdana, u vidu koncerata, kafanskih pijanki i sličnih nemuslimanskih manifestacija. Na žalost, dejtonski mediji su posljednjih godina mnoge

Svjetski šampion Salko Zildžić je dao doprinos diskusiji nakon predavanja

Bošnjake razmuslimanili i ubijedili da je skrnavljenje islama mjera demokratije i evropejstva, pa tako ispada da se bajramske terevenke uklapaju u profil srpsko-hrvatskog Bošnjaka – rekao je mr. Fatmir Alispahić.

Glavni imam Medžlisa Islamske zajednice Tuzla mr. Amir Karić nadahnuto je govorio o pojavi da se

čuvanje tradicije i morala proglašava ekstremizmom i desničarenjem, a radi se o ljudskim i kulturnim pravim jednog naroda da sačuva svoj identitet.

Na tribini je potpisana peticija kojom se od društvene zajednice, a naročito od medija, traži da pred predstojeći Bajram posvete pažnju kulturi bajramovanja, s obzirom da bajramske terevenke vrijeđaju osjećaje muslimana, ali i rezultiraju nasilničkim ponašanjem, pa čak i ubistvima, kao u Tuzli prije nekoliko godina. U peticiji se, između ostalog, kaže:

- Pozivamo našu javnost da zaštiti osjećaje muslimana koji su povrijeđeni tržišnom i estradnom zloupotrebom Bajrama, kao praznika koji treba ostati u okvirima islamskih propisa, tradicije i porodice. Tražimo od medija da posvete pažnju kulturi bajramovanja i da upozore da Bajram ne može biti povod za koncerte, partije i opijanja – kaže se u ovoj peticiji.

Potpisnici peticije

27. novembar, petak

Patrijarh masovnih grobnica

Iz kolumne u „Saffu“

Krovna novinarska organizacija u BiH i Helsinški odbor za ljudska prava BiH dižu svoj glas zbog (izmišljenih!) napada na mrtvog patrijarha Pavla, iako je pokojni patrijarh bio inspirator genocida u Srebrenici, te štite medije koji napadaju reisu-l-ulemu Mustafu ef. Cerića, iako je reis Cerić nagrađivan svjetskim nagradama za toleranciju, pa se ni po čemu ne može porediti sa inspiratorima ratnih zločina, koje štiti beogradizirani dejtonski režim.

29. novembar, nedjelja

Bošnjački advokat velikosrpske ideje

Iz komentara na istup Hadžema Hajdarevića u subotnjem Dnevniku FTV

Hadžem Hajdarević je prvi Bošnjak koji je pristao da javno zastupa velikosrpsku ideju o zakonomjernoj vezanosti raspada Jugoslavije i raspada Bosne i Hercegovine. On je kao gost komentator u subotnjem Dnevniku Federalne televizije, kazao sljedeće: „Pa kao što je Jugoslaviju srušio najbrojniji narod nekadašnje zajedničke države, srušili su je Srbi, tako bi Bosnu i Hercegovinu, kao državu, mogli srušiti Bošnjaci, kao najbrojniji narod u Bosni i Hercegovini.“ Velikosrpska konstrukcija Hadžema Hajdarevića netačna je po nekoliko osnova: prvo, Jugoslavija i Bosna i Hercegovina nisu isto, jer prva nije trajala ni stoljeće, a druga traje deset stoljeća; prva je bila sastavljena od dijelova, a druga je čak i u okviru Turske i Austro-Ugarske postojala kao corpus separatum; drugo, Srbi su Jugoslaviju razbili hegemonijom, šovinizmom, nipodaštavanjem drugih i drugačijih, dok su Bošnjaci i u vrijeme totalne izolacije svjedočili volju za suživotom i tolerancijom; treće, Bošnjaci koji su sa polovine bh. teritorije na kojoj su činili većinu stjerani na firtalj bh. teritorije, gdje gube politički, ekonomski i kulturni suverenitet, nisu u stanju ni sebe zaštititi, a kamo li - kao Srbi u Jugoslaviji - ugrožavati druge i time razbiti Bosnu i Hercegovinu.

(Bnet)

11. decembar, petak

Šta je ustavnije – muslimani ili svinjetina?

Iz kolumne u „Saffu“

SAFF

Da li su papci&čvarci uvjet za sekularizam? Kakva je to država kad joj se parlament bavi pitanjem svinjetine u jednom javnom objektu, i kakva je to javnost kad takvu budalaštinu objavljuju novinske agencije? Isti je to mehanizam koji je mogao kao najvažnije državno pitanje raspravljati nosanje hidžaba, pederske slobode, izgradnju munara i, evo, mrljanje mrljine. Ako je cijeliti po Komšićevom stavu da se u BBI centru „vrši diskriminacija prema posjetiocima koji konzumiraju svinjsko meso ili pivo naprimjer“, to bi značilo i da se u svim drugim objektima vrši diskriminacija posjetilaca koji NE jedu svinjsko meso i klone se prisustva alkohola. Zašto bi ljudska prava konzumiranja svinjetine bila preča od ljudskih prava vegetarijanaca ili muslimana?

25. decembar, petak

Medijsko granatiranje islama

Iz kolumne u „Saffu“

SAFF

Svi napadi u toku 2009., od onih s početka godine, koji su povezani sa pravosudnim i medijskim zločinom oko Gluhe Bukovice, pa do posljednjih, vezanih za tzv. sheme Rafija Gregorijana za satanizaciju Bošnjaka, smjenjivali su se dnevnom dinamikom. Dok biste napravili analizu jednog slučaja, izbio bi drugi, a zapravo isti, jer su samo izmišljeni i dograđivani povodi da se u centru medijske pažnje postavi reisu-l-ulema Mustafa ef. Cerić, kao glavna smetnja ambiciji dejtonskog ukalupljivanja Islamske zajednice. U raznih naroda srce ima razne vene, pa kad jednu začepiš, njenu funkciju preuzme ona druga, a u Bošnjaka srce ima samo jednu venu, Islamsku zajednicu, i kad tu venu začepiš, začepio si vrijeme u Bošnjaka. Otud se sva sila sjatila na tu jednu tvrđavu bošnjačkog života, za koju se valja boriti, koliko god se činilo dosadno ponavljati iste priče i braniti se od istih optužbi.

28. decembar, ponedjeljak

Da li „Der Spiegel“ poziva na iseljavanje muslimana iz Bosne i Hercegovine

Iz komentara u „Dnevnom avazu“

Nakon što je u maju ove godine njemački „Der Spiegel“ Bošnjake označio kao glavne evropske pomagače Adolfa Hitlera, zanemarujući činjenicu da su Bošnjaci nakon Jevreja narod koji je najviše stradao u Drugom svjetskom ratu, u posljednjem „Der Spiegelu“ objavljen je islamofobijski tekst protiv bošnjačkog naroda, s genocidnom preporukom da Bošnjaci koji su muslimani nemaju šta tražiti u Bosni i Hercegovini. (...) Tvrdnja da „muslimansko većinsko stanovništvo traži svoje mjesto na evropskoj geografskoj karti“, može se shvatiti kao poruka da Bošnjaci ne pripadaju Bosni, jer su „muslimansko stanovništvo“, a ne narod, te da svoje imigrantsko mjesto trebaju pronaći na karti Evrope, kao i svi drugi muslimani po Evropi koji, za razliku od Bošnjaka, nisu autohtoni Evropljani. Posljednja rečenica u tekstu Waltera Mayra bi se mogla čitati kao poziv na iseljavanje muslimana iz Bosne i Hercegovine, ili preporuka Bošnjacima da se odreknju svoje vjere ako misle živjeti u Evropi. Ta rečenica glasi: „Religiozni Bošnjaci mogu naći novu domovinu kao dio svjetske zajednice muslimana.“

31. decembar, četvrtak

Kako su sveci iz Karadorđeva ubili Djeda Mraza

Izjava za „Oslobođenje”

OSLOBODENJE

Djed Mraz je bio jedan od glavnih likova iz mašte u mome djetinjstvu, u kome su se roditelji trudili da moje i sestriño odrastanje učine što ljepšim i sretnijim. Kitili smo jelku i čekali Djeda Mraza sa istom radošću sa kojom smo čekali Bajram, Prvi maj i odlazak na more. Današnja djetinjstva nije podijelio Djed Mraz, jer on to niti može, niti zna, već su podjele nastale sa pojavom Djeda Božićnjaka i Svetog Nikole u kostimu Djeda Mraza. Mi, u našem bosanskom odrastanju, nismo ni znali za Svetog Božićnjaka & Nikolu, a kada smo saznali, onda smo se distancirali od Djeda Mraza, ne znajući da li je on onaj naš drugar iz djetinjstva, ili Sveti Nikola & Božićnjak koji se sve ove godine samo kamuflirao u Djeda Mraza. Ne želim ičim povrijediti lik i djelo Svetog Nikole & Božićnjaka, niti pravo onih koji ga vole da ga i dalje vole. Ali, isto tako, ne želim ni da ovi katolički i pravoslavni sveci vrijeđaju našeg bosanskog, zajedničkog Djeda Mraza, pa i tako što se po bosanskim marketima figura Djeda Mraza prodaje kao figura Svetog Nikole ili Djeda Božićnjaka, ili što na bosanskim televizijama sada hodaju Djed Božićnjak i Sveti Nikola umjesto Djeda Mraza. Bilo bi mnogo bolje da se Sveti Nikola i Djed Božićnjak nisu nikad ni pojavili, jer ne bismo nikad ni posumnjali da nas je Djed Mraz možda lagao. Ako je ko ovdje ubio Djeda Mraza, onda su to počinili sveci iz Karadorđeva, Sveti Nikola i njegov pobratim Djed Božićnjak.

Prinova u porodici poznatog publiciste i novinara **Fatmir Alispahić po treći put postao otac**

Njegova supruga Jasna Alispahić jučer u Tuzli rodila dječaka

Književnik i novinar Fatmir Alispahić po treći put je postao otac. Njegova supruga Jasna jučer je u Tuzli rodila dječaka kojem će, kako nam je kazao sretni otac, dati ime Daris. Jasna i Fatmir već imaju kćerku Asju (8) i sina Ajasa (6).

- Presretan sam. Kako se uopće može osjećati čovjek koji sa 44 godine postane babo po treći put? Porodaj je dobro prošao. Suptuga se porodila za nekoliko minuta. Ljekari su u početku ranuta. Lijekari su o carskom rezu, ali su poslije vidjeli da je Jasna spremna za porodaj tako da nije bilo potrebe za tim - kaže Alispahić.

Interesantno je da je Jasinu treću trudnoću vodila njena svekrva prof. dr. Nisveta Alispahić, prva Bošnjakinja ginekolog u sjeverno-istočnoj Bosni, koja je do penzionisanja vodila Katedru za ginekologiju i bila šefica Ginekološke klinike u Tuzli. Već desetak godi-

Fatmir s tek rođenim Darisom, kćerkom Asjom i sinom Ajasom

na je u penziji i radi u svojoj privatnoj ginekološkoj ambulanti.

- Moja supruga i ja dogovorili smo se da se naš drugi sin zove Daris. To je lijepo mušlimansko ime koj-

je znači izučavatelj. Nama se dopalo što u korijenu ima i našu riječ „dar“ jer mi Darisov dolazak zaista doživljavamo kao dar od Boga Svevišnjeg - rekao nam je Fatmir. **E. Ha.**

Ovako se završila Fatmirova 2009. godina, koja je počela povratkom sa Hadždža

Fatmir Alispahić
GODIŠNJAK 2009

Predgovor
Akademik Muhamed Filipović

Izdaje i štampa
Offset d.o.o. Tuzla

Za izdavača i štampariju
Sadika Murić

Tehnički urednik
Adela Bajrić

Tiraž
1.000

Foto priča

Fatmirova godina

"Na kolonijalnim Fatmir Alispahić ove je godine imao preko 50 javnih nastupa, bilo da je riječ o promocijama njegovih knjiga, predavanjima, tribinama, ili o manifestacijama na kojima je nastupio kao promotor. Putovao je Fatmir i ove godine od Sebresnice i Kalovaja, do Bihaća i Cazina, evolutivno angažiran intelektualizam na javnom, na periferiji, među narodom. Fatmir je ove godine objavio i dvije nove knjige, "Marketing tragopis" i "Teme autoritativna", das je brojne intervjuje, objavio više naučnih i stručnih radova, a završio je i magistarski na temu "Bošnjačka

drama u austrovarškom periodu", tj. daće odbranu biti uskoj na Filozofskom fakultetu u Sarajevu. Knjiga ispituje Fatmirevo gubljenje je njegov odabir na hazi, odakle se vraća prije nekoliko dana, u čemu će pisati svoju novu knjigu. Osim fotografijom ilustracijom istarskih i bošnjačkih rijetara Fatmira Alispahića na samo da smo željeli podsjetiti naše čitatelje na mesta koja se nalaze na kolonijama, već smo željeli željeti promisliti silu angažiranog intelektualizma u Bošnjaka. Bilo bi dobro da imamo više osvjetli narodnih Bošnjaka i više ovakvih narodnih slika

Intervju za Al Jazeera

U Bečkom

U Janji

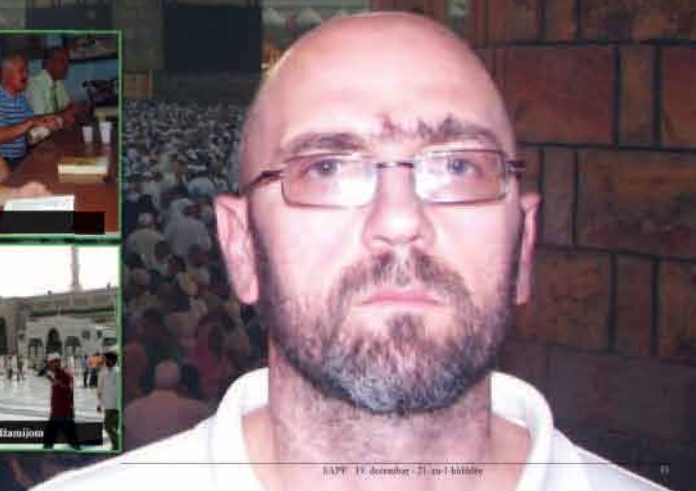
Tribina na FIN-u

U Medini pred Poslanikovom džamijom

Intervju sa tursku državna televiziju TRT

SAFF 14. decembar - 21. na 1. bilježilo

SAFF 19. decembar - 21. na 1. bilježilo

Duplerica

Fatmir Alispahić među Bošnjacima u Beču i Klagenfurtu

Bošnjaci u domovini i u dijaspori moraju s jednakom odgovornošću doživljavati zajedničke probleme

Nakon tribine u džematu Bosna

Tribina u džematu Bosna

U Medini pred Poslanikovom džamijom

Govor u Turskom institutu "Wenden" u Beču

U GIB-u pred Poslanikovom džamijom

Neki kolonijalnim Fatmir Alispahić prošle godine je održao preko 50 javnih nastupa, bilo da je riječ o promocijama njegovih knjiga, predavanjima, tribinama, ili o manifestacijama na kojima je nastupio kao promotor. Putovao je Fatmir i ove godine od Sebresnice i Kalovaja, do Bihaća i Cazina, evolutivno angažiran intelektualizam na javnom, na periferiji, među narodom. Fatmir je ove godine objavio i dvije nove knjige, "Marketing tragopis" i "Teme autoritativna", das je brojne intervjuje, objavio više naučnih i stručnih radova, a završio je i magistarski na temu "Bošnjačka drama u austrovarškom periodu", tj. daće odbranu biti uskoj na Filozofskom fakultetu u Sarajevu. Knjiga ispituje Fatmirevo gubljenje je njegov odabir na hazi, odakle se vraća prije nekoliko dana, u čemu će pisati svoju novu knjigu. Osim fotografijom ilustracijom istarskih i bošnjačkih rijetara Fatmira Alispahića na samo da smo željeli podsjetiti naše čitatelje na mesta koja se nalaze na kolonijama, već smo željeli željeti promisliti silu angažiranog intelektualizma u Bošnjaka. Bilo bi dobro da imamo više osvjetli narodnih Bošnjaka i više ovakvih narodnih slika

Oko 700 Bošnjaka prisutno u Wenden

Doček na jezera Wörthersee u Klagenfurtu

Podne-namaz u džematu Gazi Husrev-beg

U GIB-u pred Poslanikovom džamijom

Pred Islamskim centrom u Beču, sa Bajram Canićkom

Duplerica

Fotopriča

Fatmirov zijaret Berlinu i Beču

Naš poslanik Fatmir Alispahić je od 23. do 25. oktobra bio u posjeti triim državama u Berlinu i Beču. Posjet posvećen Berlinu bio je obilježavanje 20. godišnjice izlaska holokostnog crteza iz Beograda u Berlinu, gdje je Alispahić imao obračun sa centralnim manifestacijama, a petak, je ribitna pod naslovom "Kritika boljševskog ideologije i kulturne nastajanja", u subotu, Oba događaja bila su izmješna povezana, a jedan od nazloga velikog interesovanja za Fatmirovu obračun bila je predavanje magistra Saif'ud dinieg otuda u Njemačkoj i Austriji.

Buhalj ota je kongresu Berlinu i znakom evropskog obilježavanja 20. godišnjice pada Berlinskog zida i pada komunizma, Fatmir je u ime boljševičkih anti-komunista i antifašista priobio evinjav: nastao Berlinskog zida i ponaša dnu za boljševičke žrtve komunističke terorizma. Uvotom je obišao i Memorial izrtvama holokasta u centru Berlina i odas poslije obilježen žrtvama civilima. Pri povratku u Sarajevu, a poslije izmješna ova leta, Fatmir je održao poslanstvo predavanje u oštamu "Laut Hauerberg", u kome je korazio u jama-ose godine.

Džamija u Berlinu sa dvije minare pred kojim se članjaja džemate izmješna boljševičke

Predavanje u džematu GHB

Zajednička fotografija u kancelariji džemata GHB prije predavanja

Sa Advanom ef. Ljevakovićem i hromom Saif'ud dinom koji je hlađenja odobrio Alispahićevu tribinu

Publika na tribini o kazi boljševičkog ideologije i kulturne parncerija, IKC Berlin

Selami nakon izrtvama u IKC Berlin

Nakon predavanja, sa legendarnim ambasadorom Ing. Teufikom Velagovićem

Dan prije, u džematu GHB je predavanje održao dr. Muharem Žukanović

Po dolasku u Beč, sa hlađenim ef. Alispahićem i Pjerom Fogelom

Na demonstracijama protiv Angier Werhel

Dogodio se da najveći balhanski sin-Džamian pedera izrtvama na hlađenju koji se baš 24. oktobra održavata u posvećen za pedere koje je satio Hitlerov režim, a pred ispošenikom u Holam bio, sajdja u svim pijetista izmješna izrtvama, i u svim antifašističke edukacije amkadine - prikazuju pederski porno-filmovi. Vijećnici za izrtvama pedere pokušali su državne i strancičke delegacije, kao i izrtvama izrtvama Roma. Fatmir je napravio nekoliko fotografija i relikve: "Vela hlađenje..."

Ispred džemata GHB u Beču

Srdačan doček

Srdačan susret sa džematičijama

34

35

2009/07/25

2009/02/28

Alispahić na predavanju u Mostaru

Alispahić na predavanju u Mostaru

Trebamo jačati IZBIH